

list

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

LETO XVII

ŠT. 12

29. DECEMBER 2010

1,60 EUR

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Knjižnica Velenje
Titov trg 05
3320 Velenje

Poština
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

Objavljamo intervju z
dr. Milanom Medvedom

*P*odarite svojemu času neskončno doživetje.
V prihodnosti so številne možnosti,
njihovo uresničenje je vaša izbira.

**Skupina Premogovnik Velenje
vam želi prijazno,
zdravo in uspešno
leto 2011!**

PRETEKLOST NAS ZDRUŽUJE, SKUPAJ PA USTVARJAMO PRIHODNOST!

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.
Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko
Menih, župan.

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Vodenje redakcije

Milojka Komprej

Lektoriranje

Jožica Andrejč
(za razpise in objave odgovarja
naročnik)

Oblikovanje

Tomaž Smolčnik, Eurograf d.o.o.

Tisk

Eurograf d.o.o.

Natiskano

900 izvodov.

*Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 1 (januar 2011), pošljete najkasneje do 15. januarja 2011 na elektronski naslov:
revija.list@gmail.com*

Naša občina	4
Dogodki in ljudje	6
Upravna enota	11
Veseli december	12
Šport in rekreacija	14
Župnijska obvestila	16
Intervju	18
Napovednik	22
Razmišljanje	24
Portreti	26
Živimo z naravo	28
Iz prejšnjega stoletja	29
V spomin	30
Podoba kulture	31
Novе knjige	34
Iz/beremo	35
Zapisani (v) glasbi	36
Glasba	37
Potopis: Tam, tam daleč stran	38
Fotoreportaža	41
Zaključnik	42

Foto: Dejan Tonkli

Naša občina

Svetniki ponovno podprli izgradnjo bloka 6 TEŠ

V ponedeljek, 29. novembra 2010, so se na 2. redni seji občinskega sveta sestali svetniki Občine Šoštanj.

Na seji so imenovali člane nadzornega odbora in člane osmih komisij, sprejeli so sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2011 – vrednost točke za vse dejavnosti so svetniki povišali za 3 %, sprejeli pa so tudi Občinski program varnosti.

Na Občino Šoštanj je pred nekaj dnevi prispelo anonimno pismo zaposlenih na HSE, v katerem med drugim pisci izražajo dvom o količinah premoga v Premogovniku Velenje in o lokaciji tega premoga, češ da bi bilo potrebno za delovanje bloka 6 lignit kopati tudi pod mestom Šoštanj. Na seji občinskega sveta je **dr. Milan Medved**, direktor Premogovnika Velenje, zatrdil, da v količinah premoga, potrebnih za delovanje celotne življenjske dobe bloka 6 TEŠ, ni predviden niti en meter izkopa izven eksploatacijskega območja Premogovnika Velenje.

Dr. Medved je tudi poudaril, da Premogovnik Velenje v šoštanjско občino precej vlaga (med drugim Center starejših Zimzelen), kar ne bi delal, če bi bilo tu predvideno odkopavanje. Prav tako je poudaril, da mora dolina ostati enotna glede izgradnje bloka 6 in da so izjave, anonimna in druga pisma, ki se pojavljajo v javnosti, zgolj poskus razdeliti dolino na dva tabora. Šaleška dolina je ta šesti blok, ki ga potrebuje cela Slovenija, pripravljena sprejeti, je še dodal dr. Medved.

Poleg tega je direktor Premogovnika Velenje izpostavil še dejstvo, da je res, da Premogovnik Velenje nekaj da okolju, v katerem posluje, da pa je prav Premogovnik Velenje v tej dolini pustil tudi veliko grozot (potopljena vas Družmirje...).

Na seji pa so nato župan in poslanec Darko Menih ter svetniki ponovno izrazili jasno podporo izgradnji bloka 6 TEŠ in sprejeli sklep, da občina v Šoštanj na sejo občinskega sveta povabi generalnega direktorja Direktorata za energijo mag. Janeza Kopača, ministrico za gospodarstvo Darjo Radič in direktorje HSE, Premogovnika Velenje in Termoelektrarne Šoštanj.

Svetniki so se seznanili še z delnim poročilom o izvajanju pomoči ljudem v stiski – te pomoči so se v letošnjem letu zelo povečale, in sicer do konca oktobra 2010 je občina za ta namen porabila 61 % več sredstev kot za celotno lansko leto.

Med pobudami in vprašanji pa so svetniki izrazili precej nezadovoljstva nad Zakonom o integriteti in preprečevanju korupcije, ki prepoveduje poslovanje občini s tistimi družbi, ki imajo za predsednika osebo, ki je obenem tudi občinski svetnik. Ljudi, ki so pripravljene aktivno in dobro delati v majhnih občinah ni na pretek, zato je podvajanje funkcij praktično neizogibno, so menili svetniki.

*Tjaša Rehar, univ. dipl. nov.,
višji svetovalec za odnose z javnostmi*

Predsedovanje prevzel šoštanjski župan Darko Menih

Prvič po lokalnih volitvah so se v začetku decembra v novi sestavi zbrali župani vseh desetih občin Šaleške in Zgornje Savinjske doline. Seja sveta regije je bila v Šmartnem ob Paki. Tamkajšnji župan Alojz Podgoršek, ki je svetu predsedoval do sedaj, je funkcijo predal šoštanjškemu županu in poslancu v državnem zboru Darku Menihu.

Na seji so župani govorili med drugim o spremembah, ki jih prinaša predlagani novi Zakon o skladnem regionalnem razvoju. Po predlogu tega zakona naj bi bil svet županov celjske regije, ki ga sestavlja več kot 30 občin, ukinjen. Namesto tega naj bi bil uveden drug organ Regionalni svet, ki bi bil sestavljen iz predstavnikov (županov) občin, predstavnikov gospodarstva in civilne sfere. Ker je število predstavnikov omejeno z deleži, bi majhne občine sploh ne prišle v ta svet in bi zopet životarile nekje na robu. Izvajati bi morale sprejete odločitve, možnosti sodelovanja pri teh odločitvah pa ne bi imele.

Seznani so se s aktualnim stanjem na področju dosedanjih razpisov, ki jih je razpisa Služba vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko. Kot je bilo povedano, je vseh deset občin skupaj prijavilo dvajset projektov, večina od njih je bila realizirana po načrtih, občine so zanje uspele dobiti načrtovana sredstva. Za nekatere pa so se uspeli dogovoriti za podaljšanje rokov za izvedbo.

Župani so se seznanili tudi z razpisom, ki naj bi ga država objavila še letos in je namenjen sofinanciranju obnove javne razsvetljave v skladu z uredbo o svetlobnem onesnaževanju. Dogovorili so se, da bi k sodelovanju pritegnili še občini Polzela in Braslovče, saj je v razpisu vrednost projekta vsaj dvesto tisoč evrov. Konkretnije se bodo o tem dogovorili na

januarski seji, ko naj bi določili tudi nosilca projekta.

Vodja urada za okolje Saša regije Marko Vučina je prisotne seznanil s potekom aktivnosti glede umeščanja trase hitre ceste tretje razvojne osi na našem območju. Povedal je, da je bilo sodelovanje z ministrstvom za promet in okolje dobro in da je bilo upoštevanih devetdeset odstotkov pripomb in predlogov, ki so jih naslovili na omenjeni ministrstvu. Aktivnosti so tako daleč, da bo v januarju ali februarju občinam, skozi katere bo potekala cesta, posredovan Osnutek državnega prostorskega načrta. Ta bo v javni obravnavi, ko bo mogoče še podajati pripombe in predloge, trideset dni.

Marija Lebar

Foto: P. T.

Srečo imamo mnogokrat na dosegu roke –
potrebujemo le nekaj moči, da jo dosežemo.
V letu 2011 vam želimo dovolj poguma, energije
in želje, da bi srečo dosegli, ter veliko modrosti,
da bi znali v tej sreči uživati.

Vesel in miren božič ter čestitke ob dnevu
samostojnosti in enotnosti.

Darko Menih, prof., župan in svetniki
ter uprava Občine Šoštanj

Dogodki in ljudje

Izjava za javnost

Nasprotniki izgradnje bloka 6 Termoelektrarne Šoštanja in vnemi, da bi spodkopali največji slovenski energetski projekt, od katerega je odvisna varna in zanesljiva oskrba 1/3 celotne države, v javnosti ponovno širijo laži, dezinformacije in potvorjene resnice ter s tem vnašajo nemir med prebivalce Šaleške doline.

Premogovnik Velenje ponovno odločno zanika navedbe, da je zaradi bodočega odkopavanja premoga v povezavi s TEŠ6 ogrožen obstoj Šoštanja in Topolšice. Novice o tem namreč širijo anonimni avtorji in so povsem brez realne osnove. Resnica je namreč ta, da Premogovnik Velenje skozi uradne dokumente, projekte, elaborate odkopavanja ter hkrati tudi z uradnim potrdilom o zalogah premoga dokazuje, da je za potrebe TEŠ6 dovolj premoga znotraj eksploatacijskega prostora Premogovnika Velenje. T. i. področje jame Šoštanj, to je predel od

Šoštanja do Topolšice, ni zajet v tem pridobivalnem prostoru in premog s tega območja ni predviden za odkopavanje.

To dejstvo na Premogovniku Velenje dokazujemo z uradno potrjenimi dokumenti, kar je možno preveriti tudi na sedežu podjetja.

Izključna želja avtorjev teh neresničnih trditev, da bo zaradi odkopavanja porušen Šoštanj, je vnašati nemir med prebivalce Šoštanja in celotne Šaleške doline, ki v izgradnji bloka 6 vidijo predvsem koristi, ki jih ta prinaša.

Direktor Premogovnika Velenje dr. Milan Medved je na seji Sveta Občine Šoštanj, ki je potekala danes, v ponedeljek, 29. novembra 2010, članom in članicam sveta dal ponovno zagotovilo, da je del sloja premoga, ki se nahaja pod Šoštanjem in Topolšico izven eksploatacijskega prostora Premogovnika Velenje in NI v nobenem primeru predviden za odkopavanje.

Tadeja Mravljak Jegrišnik

Vodja Službe za odnose z javnostmi

Evropska sredstva ostajajo vse pre pogosto neporabljena

Savinjsko-šaleška gospodarska zbornica (SŠGZ) je v sodelovanju z JAPTI, Savinjsko-šaleško območno razvojno agencijo in svetovalno družbo Tiko Pro v velenjskem hotelu Paka pripravila podjetniški zajtrk. Namen dogodka je bil seznaniti udeležence s trenutnimi informacijami na področju javnih razpisov in možnostmi pridobivanja razvojnih sredstev Evropske unije. Za prisotne je bila to tudi priložnost za izmenjavo izkušenj.

Dogodka so se udeležili številni predstavniki gospodarstva tako iz naše regije kot tudi od drugod. Prisotna je bila tudi predsednica upravnega odbora tukajšnje gospodarske zbornice dr. Cvetka Tinauer, zbrane pa je nagovoril direktor SŠGZ Franci Kotnik. Dejal je, da je bilo za gospodarstvo tudi letošnje leto krizno, vendar se kažejo nekateri pozitivni trendi zlasti pri družbah, ki izvažajo na zahodne trge.

Po njegovem mnenju so v težavah mali podjetniki, ki so dostikrat podizvajalci in kot taki ostajajo brez plačil. Tudi sicer samostojni podjetniki v ekonomski sferi še nimajo priznanega položaja, ki jim gre. Savinjsko-šaleška zbornica nudi malim in mikro podjetjem brezplačno svetovanje s področja delovnopravne zakonodaje, davkov in računovodstva ter razpisov za razvojna sredstva, je še povedal Kotnik. Ker je bil to eden zadnjih dogodkov, ki jih je zbornica pripravila za letos, je vsem voščil vse dobro v prihajajočem letu 2011.

Nato je direktorica koroškega svetovalnega podjetja Tiko pro d. o. o. Kristina Kočet predstavila trenutno aktualne in prihodnje razpise v

Foto: Marija Lebar

letu 2011 za pridobivanje razvojnih sredstev iz skladov Evropske unije. Povedala je, da imajo v njihov družbi glede prijav na različne razpise kar precej pozitivnih izkušenj in spodbudila prisotne, da pripravijo prijave, če imajo ustrezne projekte, saj marsikdaj denar ostaja nepočrpan. Prisotni so predavateljici namenili številna konkretna vprašanja, na katera je odgovarjala. Med samimi udeleženci pa se je po koncu predavanja razvila tudi živahna diskusija in izmenjava izkušenj, največ prav s področja prijav na razpise za sofinanciranje.

Marija Lebar

Izjava za javnost

Občinski odbor stranke Zares v sestavi: predsednik Zoran Kac, podpredsednik Igor Tesovnik, člana Roman Kac in Luka Tesovnik, je na svoji seji dne 15. 11. 2010 sprejel sklep o kolektivnem odstopu vseh članov in simpatizerjev stranke Zares in s tem oznanil prenehanje delovanja stranke v Občini Šoštanj. Povod njihovega odstopa in prenehanja delovanja je nestrinjanje s politiko matične stranke in njenega predsednika Golobiča

glede izgradnje bloka 6 TE Šoštanj in posledično celotne Šaleške doline. OO stranke Zares je ves čas javno podpiral izgradnjo bloka 6 in politiko vodstva projekta z dr. Urošem Rotnikom na čelu.

Za OO Zares

podpredsednik Igor Tesovnik

Šoštanjski veterani na svoje

Župan Občine Šoštanj Darko Menih podprl ustanovitev Združenja veteranov vojne za Slovenijo Šoštanj

Od mnogih udeležencev osamosvojitvene vojne 1991, ki živijo na območju Občine Šoštanj in imajo priznan status vojnega veterana, so dalj časa prihajale pobude, hotenja in potrebe za ustanovitev svoje veteranske organizacije. Organizacije veteranov vojne za Slovenijo Občine Šoštanj, v kateri bi lahko šoštanjski veterani uresničevali skupne interese. Mnogi šoštanjski veterani, ki so bili vse od leta 1998 vključeni v Območno veteransko organizacijo Velenje, so v vsem tem času skupnega delovanja prišli do zaključka, da bo delo v svoji organizaciji, ki bo manj številčna, lahko bolj uspešno in učinkovito. Predvsem ti razlogi so vodili veterane Šoštanja, da so se odločili ter ustanovili svoje veteransko združenje.

Ustanovni zbor združenja je potekal 17. septembra 2010 v Šoštanju, kjer bo tudi sedež združenja. Ustanovni člani so soglasno potrdili novo vodstvo, sprejeli pravila združenja ter se dogovorili za nadaljnje delo. V 9-člansko predsedstvo so bili izvoljeni Leon

Stropnik za predsednika, Franc Ravnjak za podpredsednika, Zdenko Zajc za sekretarja, člani predsedstva pa so postali Anton Urbanc, Janko Polovšak, Vojko Silovšek, Stanislav Rajšter, Peter Vidmar ter Andrej Volk. Povabilo v novo veteransko organizacijo je bilo poslano preko 260 veteranov vojne za Slovenijo, ki živijo na območju Občine Šoštanj, in mnogi med njimi so že prestopili v novo organizacijo. Seveda bo veteranska organizacija odprta tudi širše za vse tiste veterane, ki bi se želeli priključiti šoštanjskim veteranom.

Poseben poudarek veteranske organizacije Šoštanj bo omogočanje članom, da bodo pravočasno obveščeni o vseh dogodkih v državi, ki so kakor koli povezani z aktivnostmi iz osamosvojitvene vojne 91. To so razne državne in lokalne proslave, srečanja, odkrivanje spominskih obeležij,

Foto: arhiv

obletnice posameznih dogodkov in podobno, kjer so sami neposredno sodelovali. Program dela, ki so si ga zastavili za leto 2010/2011, je vsebinsko bogat, namenjen vsem članom združenja in je objavljen tudi na njihovi novi spletni strani: www.veterani-sostanj.si.

Pri finančnih virih se bodo za izvedbo programa dela naslonili predvsem na članarino, prostovoljne prispevke in soudeležbo članov ter finančna zagotovila lokalne skupnosti, donacije in sredstva zveze, namenjena tem dejavnostim, ko bodo sprejeti še v ZVVS.

Združenje je formalno ustanovljeno, povsem aktivno pa bo pričelo delovati, ko bo vključeno v Zvezo veteranov vojne za Slovenijo. Še v letošnjem letu bodo na ZVVS podali vlogo za včlanitev v Zvezo veteranov vojne za Slovenijo.

OZVVS Šoštanj

Ayurveda tudi v wellnes centru Zala v Topolšici

Center dobrega počutja Zala v Topolšici so odprli šele pred kratkim. Konec minulega meseca pa so tam pripravili dan odprtih vrat za vse obiskovalce. V sklopu tega dogodka je bilo tudi predavanje indijskega zdravnika o starodavnem načinu obravnavanja človekovega zdravja, ayurvedi. Predaval je strokovnjak iz tega področja Rajesh Shrivastava iz Indije. V odmoru pred pogovorom in praktičnim prikazom ayurvedske masaže si je bilo mogoče ogledati prostore in ponudbo centra Zala, ki je na zelo visokem nivoju. Uvodoma je udeležence celodnevne dogajanja pozdravila direktorica Term Topolšica Lidija Fijavž Špeh.

Predavatelj si je nabiral znanje v najprestižnejših indijskih šolah in fakultetah, ki se ukvarjajo z ayurvedo. Beseda sama pomeni znanost ali vedo o življenju, v Indiji pa na tak način zdravijo že več kot 5.000 let. Veda upošteva celosten pristop do človekovega zdravja in enakovredno obravnava tako njegovo fizično kot čustveno in duhovno telo. Človek je po tej teoriji le mikrokozmos v makrokozmosu torej neločljiv del vesoljstva, s katerim mora biti uglasen, njegova telesa pa v popolnem ravnovesju, sicer nastopi bolezen. Ta je po ayurvedskem učenju predvsem psihosomatskega izvora.

Poznajo tri osnovne značilnostne tipe in sicer vata, petta in kaffa, ki imajo vsak točno določene značilnosti, te določajo človekov značaj, obnašanje in temperament. Ustrezen je pristop k zdravljenju. Omenjenim tipom so prilagojena tudi zdravila in pripravki, ki so popolnoma naravnega izvora in ne povzročajo odvisnosti. Osnovni tip je človeku dan že od rojstva. Če oseba v mladosti doživlja travme, telesne ali čustvene pretrese, pa lahko pridobi tudi nekaj značilnosti katerega od drugih dveh tipov. Takrat postane njeno zdravje na katerikoli ravni (ne samo na fizični) ogroženo.

Po besedah predavatelja je ayurvedsko znanje tako obsežno, da ga ni mogoče zaobjeti v eno samo človeško življenje. Ayurveda medicina daje močan poudarek preventivi in zdravemu načinu življenja, ne prakticira pa vegetarijanstva. Uči, da je večina naših boleznih psihosomatskega izvora in

Foto: Marija Lebar

nastopijo takrat, ko smo na kateremkoli nivoju v neravnovesju.

Dr. Shrivastava je poleg posameznih zdravil in pripravkov predstavil tudi masažna olja, ki so prav tako naravna in izbrana za posamezni tip človeka, ki ga z masažo ayurvedski terapevt obravnava. Odgovarjal pa je tudi na številna vprašanja, ki so jih imeli udeleženci.

Direktorica Fijavž Špehova je povedala, da v centru Zala osnovno ayurvedsko obravnavo nudijo že sedaj, jo pa nameravajo še razširiti v skladu s tem, kako bodo pridobivali potrebna znanja. Dodala je, da se njihovi obiskovalci radi odločajo za ta način terapij.

Marija Lebar

Tridesetletnica DVIT

Organizirano delo varnostnih inženirjev se je pričela v letih 1970, ko so se nekateri, skupaj s pooblaščenca za varstvo pri delu vključili v takrat edino delujoče stanovsko društvo v tej pokrajini, Društvo varnostnih inženirjev in tehnikov DVIT Celje. Kasneje, v letu 1980, pa so na pobudo prvega predsednika DVI Velenje Miroslava Mohorka ustanovili samostojno društvo DVI Velenje, ki uspešno deluje na področju Koroške, Zgornje Savinjske in Šaleške doline še danes. Društvo je v določenih obdobjih štelo do 80 članov, sedaj še med 30 in 40. V treh desetletjih so ga vodili predsedniki, pretežno varnostni inženirji: Miroslav Mohorko, Boris Brešar, Dobrica Dimič, Zvone Korenjak, Breda Verbovšek, Dobrivoj Runjak, Mirko Vošner, Jože Miklavc in sedaj **Nikola Vlahovič** iz TEŠ. Temeljno poslanstvo je bilo in je še danes izobraževanje, izmenjava izkušenj, strokovno izpopolnjevanje članov ter stik z nacionalnimi institucijam s tega področja. Preko aktivnega delovanja pri Zvezi društev varnostnih inženirjev Slovenije so tako tudi sogovorniki z inšpekcijskimi službami ter Ministrstvom za delo, družino in socialne zadeve. Na pobudo Zveze DVI Slovenije ter z močno podporo DVI Velenje so 29. novembra leta 2000 v Velenju ustanovili **Zbornico za varnost in zdravje pri delu**, ki v Sloveniji uspešno in samostojno deluje že polnih deset let. V okviru delovanja zveze, društev ter Zbornice VZD

Foto: Jože Miklavc

so kasneje ustanovili tudi edino, neodvisno fundacijo Avgusta Kuharja (po nestorju varstva pri delu iz Železarne Ravne na Koroškem), ki izbira in nagraduje zaslužne strokovnjake s tega področja. Sredi decembra so v Hotelu Paka v Velenju pripravili slavnostno akademijo ob dvojnem jubileju, 30-letnici DVI Velenje in 10-letnici uspešnega delovanja Zbornice VZD RS. Zbranim so spregovorili predsednik DVI Velenje Nikola Vlahovič, predsednik zbornice Milan Dobovišek in pomočnik glavnega republiškega inšpektorja dela mag. Boris Ružič. Varnostnim inženirjem, vključenim v te institucije, so izrazili priznanje za njihovo delo in poslanstvo na področju humanizacije dela. Kulturni program slovesnosti pa so okvirili s prijetnim glasbenim nastopom **Okteta TEŠ iz Šoštanja**.

Jože Miklavc

Vaša televizija z nami že dvajset let

Direktor in sodelavci VTV Vaše televizije so v petek, 17. decembra, pripravili dan odprtih vrat. Od 9. do 22. ure so gostili številne vidne predstavnike s političnega, družbenega in kulturnega področja, dobrodošli pa so bili tudi ostali obiskovalci. Dan odprtih vrat so pripravili ob praznovanju dvajsetletnice svojega delovanja.

Prav 17. decembra pred dvajsetimi leti so poslali v kabelsko razdelilni sistem Velenje iz VTV-ja prvo živo sliko s tonom. »Začeli smo skromno, z velikimi ambicijami, ki so narekivale nadaljnji razvoj. Zdaj je VTV regionalna televizija s statusom posebnega pomena, ki v informativnem smislu pokriva več kot 50 občin savinjsko-šaleške, koroške in celjske regije. Vidni pa smo tudi v številnih kabelskih sistemih po vsej Sloveniji,« je zapisal direktor Rajko Djordjevič.

Obletnica je še posebej pomembna zato, ker so na VTV 15. decembra zaključili največjo investicijo v zadnjih letih. Vključili so tri nove digitalne oddajnike z mikrovalovnimi zvezami in s tem postali operater lastnega multipleksa. Naložba je vredna več kot 350.000 evrov.

V dveh desetletjih so zbrali bogat arhiv različnega gradiva, imeli številne stalne in zunanje sodelavce in oblikovali mnoge priljubljene programe ter stalne rubrike. Zlasti so pri tem pomembne novice in dogodki iz lokalnega oziroma regionalnega območja, ki v večjih tv hišah ne pridejo v program, za tukajšnje gledalce pa so zanimive in celo pomembne.

Ves praznični dan so se z javljanji v živo iz studia pogovarjali s številnimi znanimi gosti; župani, gospodarstveniki, estradniki. Med drugimi je spregovoril tudi velenjski župan in poslanec v državnem zboru Bojan Kontič, ki je delo VTV-ja označil za izredno pomembno. Zvečer so pripravili oddajo, v kateri so preleteli dogajanja v vseh dvajsetih letih obstoja.

Znani štajerski humorist Vinko Šimek, ki je prav tako prišel na obisk, je v javljanju v živo dejal, da se je Vaša televizija dostikrat soočala z izzivi in

Foto: Marija Lebar

se na čelu z direktorjem Djordjevičem pogumno lotila nekaterih novih idej, ki so jih kasneje povzele tudi večje televizijske hiše na nacionalnem nivoju.

Niso pa bili ta praznični dan na VTV pomembni samo vidni predstavniki našega vsakdana. Prav vsak obiskovalec je bil deležen prijaznega sprejema in pogostitve, lahko si je ogledal, kako poteka živa oddaja iz studia in poklepetal s svojimi priljubljenimi televizijci. Ni jih bilo malo, tistih čisto vsakdanjih gledalcev, za katere se trudijo na VTV. In le redko kdo je prišel praznih rok. Vsaj kavico ali čokolado je stisnil v roko, ki mu je segla v pozdrav in sprejela iskreno voščilo še za mnoga uspešna in ustvarjalna leta.

Marija Lebar

Sporočilo za javnost

Termoelektrarna Šoštanj je decembra Varni hiši Velenje, ki deluje v sklopu Regionalne varne hiše Savinjsko - celjske regije, podarili štiristo didaktičnih igrač in knjig.

Direktor Termoelektrarne Šoštanj mag. Simon Tot je danes predstavnik Regionalne varne hiše Suzi Kvas izročil štiristo didaktičnih igrač in knjig, ki smo jih v podjetju zbirali mesec dni. Igrače smo predali tistim, ki nimajo varnega in toplega doma. In ker uporabnicam nastanitev v varni hiši, v danem trenutku, pomeni možnost preživetja ali pa edino rešitev njihovega problema, smo jim priskočili na pomoč še z nekaj manjšimi donacijami.

Sporočilo za javnost

V letošnjem letu smo se v Termoelektrarni Šoštanj odločili, da namesto načrtovanih novoletnih poslovnih daril namenimo sredstva socialno ogroženim družinam in posameznikom na območju občine Šoštanj.

Pristojni za to področje na Občini Šoštanj so predlagali trinajst prejemnikov pomoči, ki po evidencah, dostopnim občini Šoštanj, izkazujejo šibek socialno ekonomski položaj oziroma živijo na meji preživetja. Občinska služba se je, skupaj z donatorjem, odločila za kritje dela osnovnih stroškov najbolj ogroženim gospodinjstvom.

Termoelektrarna Šoštanj se zaveda pomena, ki ga ima za okolje, v katerem deluje in živi. Še posebej se tega zaveda zaradi vplivov, ki jih na okolje povzroča proizvodnja električne energije. Tako prevzema odgovorno nalogo pri razvoju kraja tako, da se vključuje v najrazličnejše projekte in jih tudi finančno podpira. Sodeluje s številnimi izobraževalnimi ustanovami, je donator kulturnim društvom in je sponzor različnim športnim klubom in društvom. Že vrsto let pa se tudi vključuje v najrazličnejše humanitarne akcije za pomoč ustanovam in posameznikom.

Tako ni naključje, da smo v mesecu novembru letošnjega leta na tekmovanju za Slovensko nagrado za družbeno odgovornost HORUS v ocenjevanju vloge med velikimi podjetji zasedli drugo mesto in za zmagovalcem Unicredit Bank zaostali le za 0,34 odstotkov.

Naj ob tem omenimo še, da smo konec letošnjega leta prejeli tudi priznanje za TOP 10 izobraževalni management 2010, saj je strokovna komisija odločila, da Termoelektrarna Šoštanj d.o.o. izkazuje neposredno povezanost izobraževalne in poslovne strategije, sistematično zbira novo znanje, zagotavlja zaposlenim preizkušanje in širjenje na novo pridobljenega znanja, spodbuja pridobivanje in prenašanje znanja ter spodbuja izobraževanje vseh zaposlenih.

Foto: arhiv

Torej, kljub dogodkom, ki se v teh dneh odvijajo v našem podjetju, Termoelektrarna Šoštanj še vedno ostaja tisto, kar je bila. Še vedno, čeprav so na pohodu nič kaj obetajoči časi, v svetu in v Sloveniji, nismo izgubili čuta za solidarnost, socialne stiske in pomoč. In vse naštetu še vedno ostaja naša domena, moto in ne nazadnje tudi eno izmed ključnih poslanstev.

Izjava za javnost

7. decembra 2010 je bil na pristojno delovno sodišče vložen predlog za ugotovitev nezakonitosti stavke, ki jo je organiziral podjetniški sindikat TEŠ in je potekala v času od 12. 11. 2010 do 16. 11. 2010. Sodišče bo presojalo, ali je bila stavka izvedena skladno s kogentnimi (obveznimi oz. obvezujočimi) določbami Zakona o stavkah, Ustavo RS in mednarodnimi akti s tega področja.

Sodišče bo v postopku presojalo, ali so bile spoštovane procesne predpostavke za zakonitost izvedbe stavke kot jih določa Zakon o stavkah. Poleg tega bo sodišče presojalo, ali je stavkovne zahteve podjetniškega sindikata TEŠ sploh mogoče šteti za uresničevanje interesov s področja dela delavcev.

Kot je direktor TEŠ, mag. Simon Tot, že večkrat poudaril, je za delo gospodarskih družb nujno, da se spoštuje pravni red Republike Slovenije, kar mora biti tudi vodilo delovanja sindikatov. Poslovodstvo TEŠ v omenjenem primeru pričakuje, da bo odločitev sodišča podala zavezujoče smernice za bodoče sindikalno delovanje.

Med vodstvom TEŠ in gospodom Sevčnikarjem ter gospodom Dolarjem je bilo v zadnjem času izvedenih že nekaj sestankov, na katerih je bila podana skupna namera in pripravljenost po korektnem sodelovanju.

Direktor TEŠ meni, da so naloge in aktivnosti, povezane z gradnjo bloka 6, ki so jih podprli tudi sindikati, izrednega pomena in morajo nemoteno potekati naprej.

V tem tednu so v podjetju že stekli intenzivni pogovori s sindikati in predstavniki zaposlenih, ki so se seznanili s programom direktorja TEŠ. Podrobno so jim bile predstavljene predvsem aktivnosti povezane z gradnjo nadomestnega bloka 6. Zato tudi ne razumemo, zakaj sindikati še vedno grozijo s splošno stavko v energetiki, saj so pogovori in skupne namere v smeri pozitivnega in korektnega sodelovanja že stekli, vrata direktorja TEŠ pa so za vse zaposlene TEŠ-a, ne le za predstavnike sindikata in sveta delavcev, vedno odprta.

Zaradi zgoraj navedenega in predvsem zaradi še ne izvedene sodne presoje o zakonitosti stavke, se je direktor TEŠ odločil, da tokrat izredne odpovedi pogodbe o zaposlitvi gospodu Branku Sevčnikarju ne poda, s prepričanjem, da bo sodišče presodilo v prid poslovodstva TEŠ, kar pa bo osnova in začetek jasne sodne prakse, ki bo omogočila vsem delodajalcem, da v morebitnih podobnih nezakonitih ravnanjih sindikata ali sindikalnih vodij, omogoči pravno podprto izredno odpoved zaposlitve.

Veliko lepega in dobrega
občankam in občanom
Šoštanja
v letu 2011
želi

habit
HABIT d.o.o.
Kersnikova 11, 3320 Velenje

spv
STANOVANJSKO PODJETJE VELENJE d.o.o.
Koroška cesta 48, 3320 Velenje

LEKARNA VELENJE

LEKARNA CENTER VELENJE
LEKARNA KERSNIKOVA VELENJE
LEKARNA CANKARJEVA VELENJE
LEKARNA TREBUŠA VELENJE
LEKARNA ŠOŠTANJ
LEKARNA ŠMARTNO OB PAKI

Želimo vam zdravo, srečno in uspehov polno
novo leto 2011!

NLB Depozitni par

Istočasno za krajše in daljše obdobje

NLB Depozitni par je ponudba **kratkoročnega in dolgoročnega depozita** v enem paketu. Istočasno sklenete kratkoročni depozit z ročnostjo 181 dni in dolgoročni depozit z ročnostjo 13 mesecev.

Oba depozita odlikuje **enotna ugodna obrestna mera**.
Več informacij vam je na voljo v NLB Poslovalnicah ali na spletni strani
www.nlb.si/depozitni-par.

NLB
Vem zakaj.

Upravna enota Velenje, krajevni urad Šoštanj

ZAMENJAVA TUJEGA VOZNIŠKEGA DOVOLJENJA

Zakon o varnosti cestnega prometa ZVCP-1
(Uradni list RS 83-3690/2004, RS 35-1163/2005, RS 67-2968/2005, RS 69-3065/2005, RS 76-3387/2005, RS 108-4687/2005, RS 70-3000/2006, RS 105-4489/2006, RS 123-5271/2006, RS 139-6040/2006, RS 37-1525/2008, RS 57-2414/2008, RS 58-2870/2009, RS 36-1738/2010)

Vožnja z vozniškim dovoljenjem, izdanim v tujini

Tujec, ki ima na podlagi dovoljenja za prebivanje v Republiki Sloveniji prijavljeno prebivališče, sme z vozniškim dovoljenjem voziti v Sloveniji

tista motorna vozila, ki jih sme po vozniškem dovoljenju, izdanem v tujini. Vozila sme voziti eno leto od dneva prijave prebivališča v Republiki Sloveniji. Prav tako sme z vozniškim dovoljenjem, izdanim v tujini, voziti v Sloveniji motorna vozila naš državljan, ki začasno ali stalno prebiva v tujini in pride začasno v Republiko Slovenijo, in sicer dve leti od dneva prijave prebivališča.

Z veljavnim vozniškim dovoljenjem, ki je bilo izdano v tujini, ne smemo voziti motornega vozila po cesti v Republiki Sloveniji, če nam je bila v državi, ki je izdala vozniško dovoljenje, prepovedana vožnja vozil kategorije oziroma vrste, v katero spada vozilo, ki ga vozimo.

Zamenjava vozniškega dovoljenja, izdanega v tujini

Tujec, ki ima na podlagi dovoljenja za prebivanje v RS prijavljeno prebivališče več kot šest mesecev, in državljan RS, ki se vrne iz tujine v RS zaradi stalnega prebivanja ali ima v RS prijavljeno začasno prebivališče več kot šest mesecev, lahko, če izpolnjujeta druge, z zakonom določene pogoje za vožnjo motornih vozil, zahtevati zamenjavo veljavnega tujega vozniškega dovoljenja, izdanega v tujini, za slovensko vozniško dovoljenje.

Slovensko vozniško dovoljenje se izda imetnikom veljavnega vozniškega dovoljenja, izdanega v tujini, ki opravijo praktični del vozniškega izpita za tiste kategorije vozil, ki jih smejo voziti z vozniškim dovoljenjem, izdanim v tujini, in tistim, ki so že imeli veljavno slovensko vozniško dovoljenje. Praktičnega dela ni treba opraviti imetnikom vozniških dovoljenj tistih tujih držav, ki jih s pravilnikom določi pristojni minister. Tujcu in državljanu RS se zamenja tuje veljavno vozniško dovoljenje za slovensko, če je tujega pridobil med najmanj šestmesečnim bivanjem v tujini.

Zamenjava vozniškega dovoljenja, izdanega v drugi državi Evropske unije

Imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja druge države Evropske unije, ki stalno ali začasno prebiva v Republiki Sloveniji, lahko brez opravljanja vozniškega izpita zamenja svoje vozniško dovoljenje za slovensko vozniško dovoljenje, in sicer za tiste kategorije vozil, ki jih sme voziti po vozniškem dovoljenju, katerega si želi zamenjati. Voznik, ki mu je bilo izdano vozniško dovoljenje s strani pristojnega organa države članice Evropske unije, sme v Republiki Sloveniji voziti tista motorna vozila, ki jih sme po veljavnem vozniškem dovoljenju tuje države.

*Brigita Mernik, univ. dipl. prav.
Pooblaščenca oseba za stike z javnostmi na UE Velenje*

Lingua
Lingua
Jezikovna šola
Tel. 03/8911315, 5886211 // GSM 031606210 // info@lingua.si
www.lingua.si

Naj vas jeziki povezujejo z vsemi ljudmi sveta

ENGLISH
DEUTSCH
FRANÇAIS
ESPAÑOL

vam želi
Lidia Napotnik

ZD
ZDRAVSTVENI DOM
VELENJE
Vodnikova 1, 3320 Velenje

OKOLJE, V KATEREM OTROK ŽIVI, SOOBLIKUJE NJEGOV ŽIVLJENJSKI SLOG!

SREČNO 2011!

PEUGEOT
avto igor

Pooblaščen serviser in prodaja vozil
Avtokleparstvo in avtoličarstvo
Črnova 33A, Velenje, tel. 898 69 30

Privlačen avto za privlačno ceno!

206+ že za 8770 evr!

SREČNO 2011

SLS.
Slovenska ljudska stranka

Želimo vam blagoslovljene božične praznike ter srečno, uspešno in predvsem zdravja polno Novo leto 2011!

Občinski odbor SLS Šoštanj

LJUDSKA UNIVERZA VELENJE
Po polnih znanja do celne pripravljenosti

Začni s tistim, kar je potrebno, nadaljuj s tistim, kar je mogoče, in naenkrat boš dosegel nemogoče.

Naj se vam v novem letu izpolni vse, tudi najbolj nedosegljive želje.

Kolektiv Ljudske univerze Velenje

Veseli december

Tradicionalna godba

Pričakovano je Božično novoletni koncert Pihalnega orkestra Zarja napolnil šoštanjsko dvorano z dobre glasbe željno publiko. Pihalni orkester Zarja, ki je v letu 2010 praznoval 85. obletnico obstoja je v tem letu dosegel neverjetne uspehe. V Mengšu 3. mesto na tekmovanju koračnic, v Ormožu zlato priznanje s posebno pohvalo ter pokal Vinka Štrucla, ter na mednarodnem tekmovanju zlato priznanje s posebno pohvalo in še posebno nagrado za

Foto: SiNi

največje število osvojenih točk. Orkester je pridobil nekaj novih članov, najmlajši člani štejejo okoli enajst let, najstarejši pa že čez sedemdeset.

Vse skupaj je ena lepa zgodba o uspehu, ki je pogojen z mnogimi urami vaj, dela in predvsem dobrega vodenja za kar gre zagotovo zahvala umetniškemu vodju Miranu Šumečniku.

Seveda ne gre vzeti pomembne vloge prejšnjim dirigentom, ki se jih je skozi delovanje nabralo kar nekaj, a program orkestra izkazuje profesionalnost in kontinuirana rast. Ob tem je treba pohvaliti vsakega člana posebej in vse skupaj, kajti zdržati tempo in zavedanje pomembnosti timskega dela je ključnega pomena.

Še kar dober

Vlado Kreslin pozdravljeni v Šoštanju in na koncertu. Kako je prišlo do sodelovanja, oziroma vabila?

Mislím, da smo se dogovarjali kar nekaj časa. tam nekje od spomladi me je poklical Miran Šumečnik. Spomnil sem se, da imam neke note za godbo. No, potem je steklo in danes sem tu.

Po čem si boste zapomnili leto 2010?

Leto 2010...hm...po čem? Veliko se je zgodilo, ne vem natančno...po marsičem. Gostoval sem v Ameriki, na primer. Tam sem bil v bistvu kar nekaj časa. Sodelovanja in vabila so prišla sproti. Dober občutek. Izšel je tudi nov DVD Drevored in pesniška zbirka Pojezije?

Pišete tudi pojezijo?

Ja, seveda, to je že šesta zbirka. V njej so nekatera besedila, ki so tudi uglasbena, nekatera pa so kar tako... iz življenja.

Vse vaše pesmi, ki jih pojeje so take... iz življenja!

Seveda, življenje samo je največji navdih, okolje, dogajanje, ljudje, ki so okoli mene in ki jih srečujem.

Dobri mož v Zavodnjah

Tako kot vsako leto prej nas je v Zavodnjah tudi letos obiskal sv. Miklavž. Otroci in njihovi starši so ga pričakali v nedeljo zvečer. Pred domom krajanov se je trla velika množica otrok in odraslih. Po krajši pozdravni pesmici, ki jo je z otroki pripravila ga. Andreja Osterc, je prispel sv. Miklavž s parkeljmi. Ker je bilo zunaj mrzlo, se je z otroki hitro podal v dvorano, kjer so se mu korajžni posamezniki predstavili s pesmicami in molitvijo. Po tem programu pa je na njihovo veselje razdelil darila. Po dobri uri in pol druženja se je sv. Miklavž s svojim spremstvom podal naprej na dolgo pot še do drugih otrok po Sloveniji. Seveda pa sam ni mogel poskrbeti za bogata darila, zato se lepo zahvaljuje Pekarni Ročnik, Športnemu društvu Zavodnje ter RK Zavodnje za sodelovanje in pripravo sprejema.

Program koncerta je bil zastavljen zanimivo in je prehajal iz težjih del preko gostov na bolj lahkoten in zabaven program, ki je trajal kar tri ure, a se je tako za

Foto: SiNi

Foto: SiNi

poslušalce, kot nastopajoče čas kar ustavi.

Med izvajanjem se je posrečeno vrtela tudi predstavitev članov orkestra, pomembnih dogodkov, zanimivosti, sponzorjev, tako, da je lahko pogled med poslušanjem potoval tudi drugam, čeprav so bila scena in seveda godbeniki tako dobro postavljeni, da je bil užitek sodelovati pri vsakem njihovem gibu. Koncert ni bil le koncert, bil je predstava, v kateri je sodeloval vsak nastopajoči posebej, vse skupaj pa se je strnilo v nekaj česar se ljudje še dolgo spominjajo. In ravno publiku je poleg godbenikov še posebej hvaležen dirigent Miran Šumečnik, ki ob novem letu želi vsem veliko zdravja. Ker potem tudi sreča pride.

Milojka B. Komrej

Kaj pa na osebnem področju?

Osebnem?

Pravzaprav, ali sploh lahko ločite vašo ustvarjalnost od ostalega?

Ne, vse je pravzaprav eno, ustvarjalnost je tako del mene kot ostalo, torej je nebstveno je tega in koliko je drugega. Vse sem jaz.

Boste za Silvestrovo igrali in kje?

Ne, ne igram, v decembru imam še tri špile, kje pa bom praznoval pa še ne vem. Niti se s tem ne obremenjujem.

Tisto črno kitaro še imate?

Imam, tista je še vedno dobra.

Vlada kreslina je za rokav pocukala
Milojka B. Komrej

Foto: SiNi

Foto: arhiv

Miklavž je obiskal ravenske otroke

Veseli december. Vesel zlasti za otroke, ki se veselijo snežnih radosti, praznovanja novega leta in treh prijaznih možicev, ki obdarujejo pridne otroke. Prvi med njimi je sveti Miklavž, prijazni stric, oblečen v škofovsko liturgično oblačilo, s škofovsko kapo na glavi in palico v rokah, ki otrok ne obišče sam, marveč v spremstvu angelov in parkljev.

V nedeljo, 5. 12. 2010, v popoldanskih urah je Miklavž obiskal tudi vse pridne otroke v Ravnah pri Šoštanj. Mladinska skupnost Ravne je s pomočjo donatorjev organizirala po večletni prekinitvi ponovno miklavževanje. »Ko smo bili še mlajši, smo se iskreno razveselili obiska svetega Miklavža, ne zaradi daril, marveč ker nas je obiskal, nam stisnil roko in zaželel lepe praznike. Parkeljni so v nas sicer vzbudili strah, ampak jih je Miklavž vedno pomiril, nikoli nam niso naredili nič slabega, saj smo bili pridni. Za nas je bil obisk Miklavža vedno zelo lepo presenečenje in to smo želeli omogočiti tudi današnjim otrokom v Ravnah,« so povedali organizatorji prireditve.

Najprej sta Petra Hudournik in Nina Napotnik pripravili lutkovno igrico, s katero sta navdušili otroke. Po končani predstavi pa so otroci glasno klicali Miklavža – in ga klicali toliko časa, da jih je Miklavž slišal in prišel obiskat. Z njim sta prišla tudi dva angela in pet parkeljnov, ki so iskali poredne otroke. A ker so v Ravnah vsi otroci pridni, so morali parkeljni počakati v kotu, da je Miklavž obdaril vse pridne otroke, skupaj so zapeli tudi nekaj zimskih pesmic in molili. Vsakemu obiskovalcu je Miklavž podaril darilni paket: nekaj sladkega, nekaj zdravega in nekaj zelo uporabnega za nadaljnje snežne dni – lopatke za sankanje.

Mladinska skupnost Ravne se zahvaljuje vsem staršem, ki so pripeljali svoje otroke in se v tako množičnem številu udeležili miklavževanja, kajti 73 otrok, kolikor se jih je udeležilo miklavževanja, je za Krajevno skupnost Ravne

Foto: arhiv

zelo lepo število. Prav tako pa se mladinci zahvaljujejo tudi vsem staršem za prostovoljne prispevke. »Hvala, da ste prišli v takšnem številu. Nismo pričakovali tako velikega odziva, smo ga pa vsekakor veseli in se bomo tudi v prihodnje potrudili, da bomo še naprej razveseljevali otroke,« so še povedali ravenski mladinci.

Zahvala tudi Moniki Slapnik, ki je spekla parkeljne, Krajevni skupnosti Ravne, Moškemu pevskemu zboru Ravne in Avtotransportu Ovčjak za donatorstvo, »Pepiju«, ki je posodil sani, s katerimi se je pripeljal Miklavž, Gostišču pod Klancem za prostor in TD Lajše, ki so posodili oblačila.

Nastja Stropnik Naveršnik

Zima, zima bela...

Hura, sneg! Nič ni lepšega, kot pogled na zasneženo pokrajino in opazovanje snežink. Hitro oblečemo smučarske hlače, bunde, kape, šale, rokavice in obujemo tople čevlje. Po snegu hodimo, se kotalimo, delamo »angelčke«, se kepamo, sankamo, naredimo velikega snežaka. Kmalu imamo rdeča lička, tu in tam kakšno svečko iz nosu, vendar smo zadovoljni. Ko postanemo utrujeni in ko nas v roke že pošteno zebe, se nam dober topel čaj prileže.

Vrtec Šoštanj, za enoto Brina
Romana Gverle Krajnc

Prazničen čas v Bibi

Prišel je prazničen čas in v enoti Biba Vrtača Šoštanj smo v mesecu decembru v veselem vzdušju načrtovali vse naše dejavnosti.

Med posameznimi oddelki smo odprli naša vrata in otroci, stari komaj eno do dve leti, so z vedno manjšimi zadržki prehajali iz igralnice v igralnico. Veselo, razposajeno rajanje in petje je za trenutek prekinil tudi pričakovani in povabljeni obisk zunanega strokovnjaka - gozdarja. Gospod Vugrinec nam je namreč prinesel darilo narave, pravo smrečico. Prosili smo namreč za takšno s koreninami, da jo bomo lahko kasneje posadili v gredico ob našem vrtcu. To dejanje je namreč v skladu s tem, da je ekovrtec sestavni del projekta ekošole, ki skozi celo leto s konkretnimi projekti uresničuje cilje vzgoje in izobraževanja za trajnostni razvoj. In eden izmed treh zastavljenih ciljev, ki jih ekovrtec uresničuje, je tudi vzgoja najmlajših za okoljsko odgovornost. Tudi v torek, 14. decembra 2010, ko smo se v avli OŠ Šoštanj zbrali otroci, starši in strokovne delavke vrtača, so bile ustvarjalne delavnice iz eko materialov.

Na koncu, prek vseh okraskov,
Maja razgrne še mrežo
tenkih svilnatih laskov,
prižge utripajoče luči
in si močno zaželi,
da bi praznik trajal ...
vsaj še sto dni!

(Bina Štampe Žmavc)

Skupaj pa smo se zabavali tudi ob ogledu lutkovne igrice Muca Copatarica in prihodu dedka Mraza. Razšli smo se v upanju: ... da vse lučke, ki gore, izpolnijo vse skrite vam želje!

Simona Slavinec, vzgojiteljica Vrtec Šoštanj

Začetek adventa v Zavodnjah

Predvečer prve adventne nedelje je bil v Zavodnjah tokrat zelo praznično obarvan.

V soboto, 27.11.2010 se je namreč odvijala razstava adventnih venčkov in prazničnih aranžmajev, ki jo je pripravila domačinka Urška Slivnik in s tem nekako otvorila svojo samostojno poslovno pot. Kar nismo se mogli nagledati vseh čudovitih izdelkov, od katerih je bil prav vsak po svoje unikaten. Prevzela nas je tudi številčnost izdelkov, saj je bilo razstavljenih preko 100. Razstava je bila na ogled od 17.00 ure dalje v prostorih nekdanje »farovške štale«, katera je sedaj s pomočjo dekana, g. Jožeta Pribožiča in krajanov Zavodenj dobila lepo prenovljeno podobo nekakšnega starinskega muzeja. Polni pričakovanja smo z veseljem prisluhnili tudi nagovoru g. dekana. Da pa ta razstava ni bila le paša za oči, sta dogajanje pevsko popestrila cerkveni MePZ Zavodnje in MePZ Svoboda Šoštanj, saj Urška pri obeh prepeva že kar nekaj let. Druženje se je kljub mrazu

nadaljevalo ob prijetnem klepetu, domačem kruhu in zakuhanem vinu. Razšli smo se polni miru, vere, upanja in ljubezni, na katere nas bodo ves adventni čas opominjali plameni sveč na naših adventnih venčkih. Zatorej... naj le gorijo sveče prižgane...dokler njih plamen ne dogori...

A.B.

Šport in rekreacija

Knjiga Krajevna skupnost Topolšica

Krka prvak, košarkarji Elektre odlični tretji

Na finalnem turnirju za mlajše pionirje U12, ki ga je 27. 11. 2010 organiziral KK Elektra in je potekal v športni dvorani OŠ Šoštanj, sta se na prvi tekmi turnirja pomerili ekipi Elektre in Union Olimpije. Zmago so predvsem zaradi odlične 3. četrtine, kjer so domači košarkarji malo zaspali, zaslužno slavili gostje iz Ljubljane. Po svečani otvoritvi finalnega turnirja je sledil še dvoboj Krke in Grosupljega. Zmago je po izjemno lepi kolektivni igri slavila Krka.

V popoldanskem delu finalnega turnirja sta se odigrali dve tekmi. Nekaj minut čez četrto popoldan se je začel veliki finale, a za nas je bila bolj pomembna tekma za tretje mesto, kjer smo se udarili z odličnimi Grosupeljčani.

V tekmi za tretje mesto je Elektra v izjemno borbeni in napeti tekmi s 50 : 46 premagala odlično ekipo KK Grosuplje. V zelo nervozni 1. četrtini, polni napak, je bolje kazalo gostom. V drugi četrtini sta pri Elektrici odlično igrala Igor Rojnik in Tadej Kosi, ki sta najprej nadoknadila zaostanek in nato v tretji četrtini s pomočjo ostalih soigralcev, ki so prav tako prispevali svoj delež, privedla tekmo do srečnega konca. Košarkarji Elektre so tako dosegli lep in nenadejan uspeh in bronaste medalje so si naši mladi košarkarji ponosno ter zaslužno nadeli. Lepo priznanje je z uvrstitvijo v najboljšo peterko turnirja prejel Igor Rojnik in kronal zanj zelo uspešno sezono.

Po napeti finalni tekmi med Krko in Union Olimpijo smo dobili novega prvaka v kategoriji mlajših pionirjev. To je postala Krka, ki je Ljubljancane ugnala s 64 : 52. Tudi v finalni tekmi se je ponovno pokazalo, da je močan kolektiv močnejši od posameznikov in to je tudi nagnilo tehtnico na stran Krke, ki je tako zaslužno dvignila pokal.

Na zaključni slovesnosti sta medalje in pokal podelila predsednik KK Elektra Darko Lihteneker in predsednik Združenja klubov Lige Telemach g. Aleš Antauer.

Odbojka

Članska ekipa je prvi del tekmovanja zaključila na solidnem 5. mestu lestvice 3. DOL vzhod 1. Zaradi natrpanega urnika tekmovanj v končnih vseh DOL so se takoj (4. decembra) pričele tekme drugega dela. Dekleta so pričakovano doma gladko opravila z Mozirjankami 3 : 0, v Dravogradu pa so z enakim rezultatom izgubile. Še naprej zasedajo 5. mesto na lestvici z 18 točkami tako kot ekipa Vuzenice, ki je mesto pred njimi.

18. decembra igrajo zadnjo tekmo v tem letu doma z ekipo Črne, tekmovanje nadaljujejo 15. januarja prihodnje leto, ko odhajajo na gostovanje na Ljubno. 22. januarja gostijo še ekipo Braslovč in 29. januarja odhajajo v Prevalje.

Prvi del tekmovanja so končale tudi starejše deklice. V svoji kvalifikacijski skupini »I« so zasedle 2. mesto in si tako priborile nastop na dodatnih kvalifikacijah. V Slovenj Gradcu se bodo 19. decembra borile skupaj z ekipami Črne, KLS Ljubnega in Kostmann iz Slovenj Gradca za dve vstopnici v A ligo (med 20 najboljših ekip na državnem nivoju).

18. december je pomemben dan za deklice, ki tekmujejo v MALI odbojki (letnik 1998 in mlajše), čaka jih prvi turnir v letošnji sezoni. V dvorani OŠ Prebold se bodo pomerile z ekipami Prebolda, Spodnje Savinjske in Mozirja. Pri mali odbojki je OZS letos korenito spremenila pravila:

- povečali so igrišče iz 4,5 m x 12 m na 6 m x 12 m,
- v polju so bile prej 3, sedaj pa so 4. igralke,
- igra se na dva dobljena niza do 25 na razliko, pri rezultatu 1 : 1 se igra tretji niz do 25 na razliko.

Počivale pa niso niti deklice, ki tekmujejo v MINI odbojki (letnik 2000 in mlajše). Tekmovanje **LIGA ŽOGA MIGA** (na sliki) v mini odbojki je letos zaživelo prvič na pobudo ŽOK Mislinja. Namen lige je zapolniti obdobje,

Šah

S hitropoteznim turnirjem v Cerkvenjaku se je 20. 11. 2010 zaključila letošnja 3. državna liga vzhod. Med 23 ekipami je po 9 kolih zmagala ekipa Gambita iz Maribora z 38,5 točkami, ki se je s tem uvrstila v 2.

Foto: SiNi

Foto: SiNi

Pokal in naziv najkoristnejšega igralca turnirja pa je iz rok ravnateljice OŠ Šoštanj mag. Majde Zaveršnik Puc prejel Matic Šiška iz Novega mesta. Prav tako je pokal iz istih rok prejel najboljši strelec turnirja Luka Dončič.

Po uspešno zaključenem finalnem turnirju je KK Elektra zaslužno prejela čestitke za odlično organizirano prireditev. Za tako uspešno izpeljano prireditev pa se je potrebno zahvaliti tudi vsem staršem naših košarkarjev, g. Šluteju in vsem sponzorjem (Termoelektrarni Šoštanj, Krajevni skupnosti Šoštanj, Občini Šoštanj, Osnovni šoli Šoštanj, Turistični agenciji Palma, Termam Topolšica, Krt d. o. o., F. A.

P. A. d. o. o., Kostmann, Mlekarni Celeia, Kmetijski zadrugi Šaleška dolina, Muzeju Velenje in Premogovniku Velenje).

ko v selekcijah MINI odbojke v

organizaciji OZS na urniku ni tekmovanj. Hkrati je to primeren čas za pripravo na tekmovalno sezono, kajti veliko je v tej kategoriji deklic, ki jim takšno tekmovanje predstavlja nekaj novega.

V ligi je sodelovalo šest klubov: ŽOK

Mislinja, OK Calcit Kamnik, OK NKBM Branik, ŽOK Braslovče, ŽOK Kajuh Šoštanj in OK Vital. Na treh zaporednih sobotnih turnirjih so deklice prikazale lepo povezano in borbeno igro. Za končni vrstni red so šteje vse zmage in seti. Naše deklice so igrale dobro in na koncu zasedle pričakovano 4. mesto.

Na zaključnem turnirju 4. decembra v Mislinji so vse udeleženke dobile praktično darilo, vsaka ekipa prisrčen glinen pokal, zmagovalke pa so v last za eno leto prejele prehodni pokal.

Velik uspeh pa je dosegla tudi 13-letna članica kluba Lana Pergovnik. Na izboru v Mislinji je bila nedavno izbrana v regijsko (Koroško-Savinjsko) reprezentanco starejših deklic. Ta uspeh je potrditev njene vztrajnosti in trdega dela in tudi potrditev dobrega dela njenih trenerjev.

Breda Goltnik,

Foto: Igor Medved

slovensko ligo. Šahovski klub Šoštanj je kljub okrnjeni postavi zasedel solidno 10. mesto z 28 točkami. Še zadnjič v letošnjem letu si bodo šahisti Šoštanja na svojem občnem zboru 29. decembra segli v roke na svojem tradicionalnem novoletnem turnirju.

Gregor Rupnik

Martinovo veselje v Topolšici

Ne sneg ne zimski čas, ne mraz in kratek dan nas niso pripravili, da bi ostali doma. Veselje v Topolšici se nadaljuje in opravili smo že drugi pohod na temo martinovega.

Pohod smo začeli pred termami Topolšica v upanju, da se nam bodo pridružili tudi gostje hotela. In nismo se zmotili. Najkorajžnejši so šli

Foto: arhiv

z nami mimo blokov do križa in se spustili v dolino Strmine. Pot nas je vodila ob potoku Strmina do Lajš, kjer se nam je odprl čudovit s soncem obsijan pogled na dolino Lajš. Samo malo smo še potrebovali in že smo bili pri Kavnikovih. Tu nas je čakala dobrodošlica in bogato enološko doživetje s prikazom striženja ovce, pletenja košev in pletarjev ter del, ki so jih domačini opravljali v zimskih časih. Ogledali smo si obnovljeno Kavnikovo domačijo z ohranjeno črno kuhinjo in bogato opremljenimi ostalimi prostori. Brez obložene mize z domačimi dobrotami seveda ni šlo in zelo težko smo se poslovili, saj so nas že čakali drugje. Po poti proti gostilni Janez nas je še spremljal zvok harmonike.

Najstarejša gostilna v Topolšici je gostilna Janez, kjer sta nas prijazno sprejela gospodinja Ida in njen brat Branko. Poleg obložene mize smo zvedeli še mnogo zanimivega o dogajanju v preteklosti.

Sonce se je že poslavljalo za gore in hiteli smo do kmetije Ločan – Koradej

po domače, kjer se človek vedno počuti, kot da je prišel domov. Domači so nas postregli in nam povedali veliko zanimivega o življenju na njihovi domačiji.

Obiskali smo še Kolavtarjevo gostilno, ki se prenavlja, a so nas kljub temu sprejeli, nas pogostili in nam povedali veliko zanimivega o mlinu, ki je v preteklosti stal na tem mestu.

Končna postaja je bila Picerija Laguna v Topolšici. Seveda smo morali opraviti še krst vina in pojesti Martinove specialitete, saj se naše potovanje imenuje Martinovo veselje. Vse to so začinili glasbeniki Kulturnega društva Medžimurje Velenje – Pajdaši. Veselja je bilo za izvoz. Sneg, hlad, zimski čas in kratek dan so nas spodbudili, da smo vsa doživetja še intenzivneje doživljali. Bilo je nepozabno in zopet so se stkala nova prijateljstva.

tdt

Mali nogomet

Končala se je letošnja liga v malem nogometu Šoštanj 2010, ki jo je organiziralo Športno društvo Šoštanj. Sodelovalo je 10 ekip.

Prvo mesto je zasedla ekipa Ultra okno Remoplast Velenje, drugo Nizke gradnje Sovič Šoštanj in tretje ekipa Mladi upi Šoštanj.

Foto: arhiv

Prenovljene Golte

Ker je obratovanje smučarskega središča Golte tesno povezano z izgradnjo novega hotela, le-ta pa gre uspešno h koncu, se ljubitelji smučanja lahko veselijo velikega uspeha investitorja PV Investa in kolektiva ZL TC Golte. Gradbinci IGM Kograda s svojimi partnerskimi izvajalci so skoraj v roku uspeli podreti star hotel in zgraditi nov hotelski kompleks, ki bo nove goste sprejel predvidoma že v začetku novega leta. Vzdrževalci so morali zamenjati nosilno vrv kabinske žičnice in pred dnevi so opravili rentgensko testiranje ter tehnični pregled. To pa obeta skorajšnje obratovanje žičnice. Upravljavci in vzdrževalci smučišča so po hudi odjugi, ki je v dveh dneh pospravila metrsko snežno odejo, spet pognali snežne topove in »veselo snežijo«, pretežno na smučiščih Stari stani, Ročka in na povezavi s hotelom. Če bodo temperature trajno nizke, bo snega že ob novoletnih praznikih za odlično smuko več kot dovolj. Za najbolj vztrajne pa ni odveč napotek, da je možen dostop do severnih smučišč po cesti z Ljubnega, do Morave pa iz Mozirja in Šmihela do parkirišča pri alpskem vrtu.

Jože Miklavc

Foto: Jože Miklavc

Vulkan v premogovniku

Kulturno športno društvo Vulkan je ob zaključku leta za člane društva organiziralo ogled Muzeja premogovništva Velenje. Odziv članov in krajanov je bil presenetljivo velik, tako da smo šli v muzej v dveh skupinah. Po prihodu iz jame smo odšli do kmetije odprtih vrat Razpodovnik, kjer smo ob dobri glasbi, jedachi in pijači zaključili letošnje uspešno delovno leto. Upam, da bomo s člani društva še naslednje leto postorili veliko dobrega in koristnega v kraju, predvsem pa, da bo veliko medsebojnega druženja veselih ljudi, ki jim ni težko dati nekaj svojega prostega časa za dobrobit naše krajevne skupnosti.

Podvratnik

Župnijska obvestila

Praznična bogoslužja v Šoštanjju

SVETE MAŠE NA SVETI VEČER, 24. DECEMBRA 2010:

- šoštanjjska župnijska cerkev ob 18. uri, večerna božična maša za otroke
- Bele Vode ob 20. uri
- Topolšica ob 20. uri
- Gaberke ob 21.15
- Šoštanjjska mestna cerkev ob 22. uri
- Zavodnje ob 22.30
- šoštanjjska župnijska cerkev ob 24. uri

SVETE MAŠE NA BOŽIČ, 25. DECEMBRA 2010:

- šoštanjjska župnijska cerkev ob 8.30
- šoštanjjska mestna cerkev ob 11.15 uri
- Bele Vode ob 8.30
- Topolšica ob 10. uri
- Gaberke ob 11.15
- Zavodnje ob 10. uri
- Sveti Križ ob 19. uri

SVETE MAŠE NA NEDELJO SVETE DRUŽINE – ŠTEFANOVO, 26. DECEMBRA 2010:

- šoštanjjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30 (ob 8.30 je skupni krst).
- šoštanjjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Gaberke ob 10. uri

Na nedeljo svete družine bodo žive jaslice pri sv. Antonu ob 18. uri.

SVETE MAŠE NA GOD SV. JANEZA, APOSTOLA – 27. DECEMBRA 2010:

- šoštanjjska župnijska cerkev ob 7. uri
- šoštanjjska mestna cerkev ob 18. uri
- Bele Vode ob 8. uri
- Zavodnje ob 8. uri

SVETE MAŠE NA PRAZNIK MARIJE, BOŽJE MATERE (NA NOVEGA LETA DAN), 1. JANUARJA 2011:

- šoštanjjska župnijska cerkev ob 8.30
- šoštanjjska mestna cerkev ob 11.15
- Bele Vode ob 8.30
- Topolšica ob 10. uri
- Gaberke ob 11.15
- Zavodnje ob 10. uri

SVETE MAŠE NA 2. NEDELJO PO BOŽIČU, 2. JANUARJA 2011:

- šoštanjjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30
- šoštanjjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Topolšica ob 10. uri

SVETE MAŠE NA PRAZNIK SVETIH TREH KRALJEV, 6. JANUARJA 2011 (BLAGOSLOV VODE):

- šoštanjjska župnijska cerkev ob 8.30
- šoštanjjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Na god sv. Valentina, 7. januarja, bo v Zavodnjah sveta maša ob 10. uri.

SVETE MAŠE NA PRAZNIK JEZUSOVEGA KRSTA, 9. JANUARJA 2011 (ZAKLJUČEK ADVENTNE AKCIJE OTROCI ZA OTROKE – BLAGOSLOV OTROK):

- šoštanjjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30
- šoštanjjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Gaberke ob 10. uri
- Topolšica ob 11.15

SVETE MAŠE NA 2. NEDELJO MED LETOM, 16. JANUARJA 2011:

- šoštanjjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30
- šoštanjjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Topolšica ob 10. uri
- Sveti Anton ob 11.15

SVETE MAŠE NA GOD SV. ANTONA, NA PONEDELJEK 17. JANUARJA 2011 (BLAGOSLOV VINA):

- poleg dnevnih maš v župnijski in mestni cerkvi še:
- Zavodnje ob 10. uri z licitacijo mesnih izdelkov
- sv. Anton ob 15.30 z licitacijo mesnih izdelkov

SVETE MAŠE NA 3. NAVADNO NEDELJO MED LETOM, 23. JANUARJA 2011:

- šoštanjjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30
- šoštanjjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Gaberke ob 10. uri

SVETE MAŠE NA 4. NAVADNO NEDELJO MED LETOM, 30. JANUAR 2011:

- šoštanjjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30 (ob 8.30 je skupni krst)
- šoštanjjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Topolšica ob 10. uri

SVETE MAŠE NA PRAZNIK SVEČNICE V SREDO, 2. FEBRUARJA 2011 (BLAGOSLOV SVEČ):

- šoštanjjska župnijska cerkev ob 8.30 uri.
- šoštanjjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri.
- Bele Vode ob 8.30 uri.
- Zavodnje ob 10. uri.

SVETE MAŠE NA 5. NEDELJO MED LETOM, 6. FEBRUARJA 2011:

- šoštanjjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30
- šoštanjjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Gaberke ob 10. uri

BOŽIČ – JEZUSOV ROJSTNI DAN

Na božič kristjani praznujemo dan, ko se je Bog odločil, da bo prišel na svet in postal enako majhen, kot smo mi. Teško si je zamisliti, zakaj se je tako odločil. Bog, ki je v nebesih in ima vso moč, Bog, ki nas je ustvaril in je toliko večji od nas ... le zakaj?! Ker nas ljubi. Ker nas ima rad, nam je poslal Jezusa – da imamo ljudje še eno možnost priti k njemu. Pred Jezusom smo bili na Zemlji, po Adamu in Evi izgnani iz raja! Jezus pa nam je prinesel novo zapoved: »Ljubite se med seboj!« (prim. Jn 13, 34) Dal nam je možnost, da lahko v ljubezni do drugega in do njega spet vstopimo v nebesa. Pa ni prišel samo govorit. Če bi bilo tako, bi se le pojavil in začel pridigati. A On nas ima tako zelo rad, da se je ponižal v človeka in preživel vse, kar preživljamo mi. Tudi on se je moral roditi. Odraščati, gotovo vključno z boleznimi, z učenjem prvih besed, s padci ... tudi on je moral delati in, še pomembneje, ko je začel učiti, je moral tudi on prenašati zasramovanje, napadanja, na koncu celo mučenje in smrt. Ja, On je Bog. Lahko bi vse to naredil drugače. Pa ni želel. Zakaj? Iz ljubezni. Iz neverjetne ljubezni je prišel na svet za nas. Ljubezen je odgovor Boga tudi danes; ne spreglejmo tega med letošnjimi prazniki!

VEČJI DOGODKI V LETU 2011

- 5. in 12. marec – tečaj priprave na zakrament sv. zakona
- 7. maj – zakonski jubilej v Šoštanjju
- 15. maj – sveta birma v Šoštanjju
- 9. oktober – 20. obletnica posvetitve cerkve v Šentvidu

BOŽIČNO VOŠČILO

Naj nas božič, ki je praznik razodetja Božje ljubezni, tako poveže med seboj, da bomo v spoštovanju drug drugega živeli skozi vse leto 2011.

Vsem bralkam in bralcem našega Lista želim lepe in blagoslovljene božične in novoletne praznike.

Jože Pribožič, dekan

posebno
glasbeno
doživetje

topline
poguma

obilja
radosti

2011

ljubezni
volje
sreče

zdravja

*Srečno in uspešno
v novem letu 2011,
želimo sodelavci podjetja
Primata d.o.o., Šoštanj.*

Želimo Vam vesele Božične praznike in srečno 2010!

ESOTECH

www.esotech.si

Blok 6 rabi Slovenija, ne Šaleška dolina

DR. MILAN MEDVED

Častni občan Občine Šoštanj v letu 2010 je dr. Milan Medved. Svet Občine Šoštanj mu je visoki naziv podelil ob prazniku Občine Šoštanj, 30. septembru. Dr. Medved, ki je obenem direktor Premogovnika Velenje, je ta častni naziv s ponosom podelil s Šoštanjčani. Doma iz Prelog, prvi rudar, kot smo ga nekoč imenovali, in cenjen ter ugleden strokovnjak, je kljub mnogim priložnostim ostal zvest temu okolju. Ob uspešnem vodenju Premogovnika je vpet v naše okolje tudi drugače. V zadnjem času, žal v neprijetni vlogi, ko ga z najvišjih mest v državi skušajo predstaviti kot soudeleženca rušenja dr. Rotnika in nekako posredno tudi projekta bloka 6. Ob veselju in čestitkah za minulo imenovanje smo spregovorili tudi o tem.

Dr. Milan Medved, pred mesecem ali malo več bi tale intervju začela s prijetnim dogodkom, ki smo mu bili priča konec septembra v na svečani seji Sveta Občine Šoštanj, kjer ste bili imenovani za častnega občana Občine Šoštanj. Danes pa bova to prijetnejšo temo prihranila za konec. Odkar dr. Uroš Rotnik ni več na čelu TEŠ-a, ste kar precej na udaru. Kako bi komentirali novico, da ste že prej vedeli, da bo v TEŠ-u prišlo do zamenjave prvega moža in da ste celo sodelovali pri tem?

No, najprej naj to »novico« komentiram tako, da tako velike neumnosti že dolgo nisem slišal. Če bi že kadar koli prej vedel za zamenjavo, bi naredil vse, da se to ne bi zgodilo. Prepričan sem, da je bila ta zamenjava neupravičena. Zamenjati človeka in mu neargumentirano očitati nepravilnosti, je zame nemoralno dejanje. Zahvaljujem pa se vam za to vprašanje, da imam priložnost pojasniti, kaj je vzrok govoricam. Izključni razlog je v tem, da želijo v Šaleško dolino, ki je bila do zdaj enotna v podpori projekta bloka 6, vnesti nemir in ga na ta način rušiti. Dr. Uroša Rotnika seveda poznam in cenim, saj sva sodelovala v različnih situacijah. Ujela sva se tudi na ravni – on direktor TEŠ in jaz kot direktor Premogovnika Velenje. Delovanje obeh industrijskih velikanov je bilo usklajeno, tako razvojni načrt Premogovnika kot investicijski program TEŠ. Vse smo delali skupaj. Cenim ga tudi kot strokovnjaka na področju energetike, svoje sposobnosti managerja pa je dokazoval z uspešnim vodenjem skozi vsa leta. Cenim ga tudi s tega vidika, da je direktor, ki ima občutek za zaposlene in lokalno okolje.

Menite, da ste tudi sami direktor, ki ima občutek za sodelavce in okolje? Se vam zdi to v današnjih časih, ko vlada kapital ne pa socialen duh, še vedno pomembno?

Absolutno je pomembno. Sam sem na položaj prišel z odgovornim strokovnim delom in brez političnega vmešavanja. Predvsem pa sem prišel s programom, v katerem sem zastavil nekatere strateške smernice za delovanje Premogovnika Velenje v naslednjih letih. Ob tem pa sem računal na sodelovanje in pomoč sodelavcev. Redko kje zgolj posameznik tako malo šteje kot v rudarstvu in elektro gospodarstvu. Šteje predvsem ekipa in z zadovoljstvom ugotavljam, da smo v Premogovniku dobra ekipa. Imamo odprt pogled za naprej in se zavedamo, da velenjskega rudnika ne upravljamo samo za nas, ampak ga vodimo z vidika možnosti zaposlitve naših otrok in vnukov.

Naj se vrnem k vašemu razmišljanju. Scenarij, da želijo spreti Šaleško dolino in preprečiti projekt bloka 6, je torej resničen?

Seveda! Ko ni bilo mogoče ugotoviti nepravilnosti pri projektu bloka 6 in ko lahko Premogovnik z dokumenti potrdi, da je premog ustrezen, morajo nasprotniki tega projekta iskati druge poti. Vendar smo mi to igro spregledali in ji ne bomo nasedli.

Kaj bi po vašem pomenilo za Premogovnik, če se blok 6 ne bi gradil? In tudi za lokalno okolje. Lani ste v intervjuju za List navedli kar tri vidike, zakaj je blok 6 pomemben. To je, da je investicija ekonomsko upravičljiva in celo nujna. Drugi vidik je bil ekološkega značaja in tretji socialna vsebina. Še vedno trdite tako?

Blok 6 je nujno potrebna investicija najvišje prioritete za slovenski elektroenergetski prostor. Potrebna je zaradi zanesljive in kakovostne energetske preskrbe ter ekonomske in ekološke upravičenosti. Če bloka 6 ne bo, Slovenija ne bo izpolnjevala pogojev, ki jih je Evropska unija postavila v zvezi z onesnaževanjem okolja in emisijami toplogrednih plinov zaradi proizvodnje električne energije. Bloka 6 ne potrebuje Šaleška dolina, temveč ga potrebuje celotna Slovenija. Mi, prebivalci Šaleške doline, smo samo pripravljeni živeti z njim. To je razlika. V naši dolini smo se navadili živeti s takimi velikimi industrijskimi objekti, a ob tem moramo postaviti jasne zahteve, da morajo biti ti objekti moderni, z najmanj slabega vpliva na okolje. Zato je potrebno stare obstoječe bloke porušiti. Deloval bo blok 6 in dokler bo potrebno, še blok 5.

Glede na to, da ste direktor največjega energetskega gospodarskega akterja v Šaleški dolini, ste precej na udaru. Ne samo vaša dejanja, tudi vaše izjave. So take menjave, kot se je zgodila v Termoelektrarni Šoštanj, možne tudi v Premogovniku Velenje?

Možne seveda so. Menim sicer, da bi bila takšna menjava neupravičena, čeprav se je že večkrat pokazalo, da je vse mogoče. Take menjave vnašajo nemir med zaposlene, poslovne partnerje in vse tiste, ki so povezani z nami. Edina moja resna skrb ni to, ali bom tudi jaz zamenjan, moja resna skrb je, da bi projekt bloka 6 obstal. Sedaj pa imam občutek, da se stopica na mestu, iščejo se nepravilnosti, ki jih ni, namesto da bi iskali poti, kako take projekte peljati naprej.

Ste na Premogovniku in tudi vi osebno v dobrih odnosih z Ministrstvom za gospodarstvo?

Poglejte, pri ministrici sem bil na obisku 24. avgusta letos, kmalu zatem, ko je prevzela to mesto. Razložil sem ji, kako je z zalagami premoga, ter predstavil strateške načrte Premogovnika ter ostale razvojne načrte na področju ustvarjanja prihodka in novih delovnih mest. Takrat je ministrica zavzela stališče, da je Premogovnik dobro podjetje, in ni izrazila nobene dileme glede zalag premoga.

Potem sem še enkrat govoril z njo na otvoritvi HE Moste. Ob tisti priložnosti je rekla, da obstaja nekaj dilem glede stroškov proizvodnje premoga. Iz njenih besed sem razbral, da so jo njeni sodelavci slabo informirali, kako je s stroški proizvodnje po letu 2027 in pri različnih scenarijih. Menim, da so ji prikazali situacijo, če gre Premogovnik na

proizvodnjo, nižjo od dveh milijonov ton, češ da takrat cena premoga naraste na več kot 5 evrov za GJ/tono in da se bo to zgodilo po letu 2027. To pa seveda ni res, kar lahko dokažemo z našimi dokumenti. Ta hiter porast stroškovne cene se zgodi samo v primeru, če bloka 6 ne bo in gre Premogovnik že v letu 2015 na polovično proizvodnjo. V tem primeru oziroma v tem času bodo fiksni stroški tako obremenili proizvodnjo, da bo cena res zrasla. Poglejte, trije različni scenariji so bili iztrgani iz konteksta in združeni, da so ministrici pokazali napačno sliko. Menim, da so jo s tako prirejenimi podatki močno zavedli. Na žalost se ministrica tudi na povabilo, da obiše TEŠ in Premogovnik, ni odzvala. Mislim, da dela svoje zaključke na zavajajočih podatkih.

Kako vi vidite situacijo v TEŠ-u sedaj po odhodu dr. Rotnika? Zaupate novemu direktorju mag. Simonu Totu, da bo vodil projekt bloka 6 oziroma ali se že kažejo kakšne spremembe?

Mag. Simona Tota seveda poznam že od prej, saj sva sodelovala na Holdingu. Tudi skozi NS Premogovnika je bilo najino sodelovanje korektno in brez problemov. Kako pa bo teklo njegovo delovanje v TEŠ, težko komentiram, bo treba počakati nekaj časa. Upam, da se bo projekt odvijal naprej. Res pa je, da bo s takšno trmo in zagnanostjo ter odločnostjo, ki jo je pri vodenju projekta B6 pokazal prejšnji direktor Rotnik, težko tekmovati.

Zdaj pa k Premogovniku. Tudi vi ste na udaru. In to kar glede zalog. Nekaj ste že pojasnili, lahko še kaj več poveste o tem?

Premogovnik od leta 1960 sistematično vrta, zbira in obdeluje podatke o zalogah premoga. Preko 3100 vrtin je bilo izvedenih tako s površine kot v jami. Če bi te vrtine sestavili, bi bilo za 400 km razdalje. Vsaka vrtina ima svoje poročilo. Na večini vrtin smo izvedli tudi jedrovanje (odvzem vzorcev premoga) in kemijske analize. Teh analiz je na tisoče. Na podlagi teh vzorcev smo naredili izračun zalog tako z vidika količin kot z vidika kakovosti, o naših zalogah pa seveda vsako leto poročamo na pristojno ministrstvo. Konkretnije: Direktoratu za energijo. Konec lanskega leta smo ponovno pristopili k temeljitemu izračunu zalog znotraj eksploatacijskega prostora ter naredili elaborate in izračune. Te podatke smo predali Direktoratu, ki ima imenovano posebno komisijo za potrditev izračuna zalog mineralnih surovin in premoga. Komisija je imenovana na podlagi treh zakonov in pravilnika. Predlog komisije je bil pozitiven, zato je Ministrstvo za gospodarstvo oz. Direktorat za energijo izdal odločbo, datirano z 31. 3. 2010. V tej odločbi potrjujejo, da je v eksploatacijskem območju Premogovnika Velenje 170 milijonov ton bilančnih oz. 131,7 milijonov ton odkopnih zalog (zaloge, ki jih dejansko lahko odkopljejo s sedanjimi razvitimi tehnologijami). Ker jih za delovanje bloka 6 potrebujemo 92 milijonov ton, to pomeni, da je zalog dovolj do konca njegovega obratovanja do leta 2054.

Ravno o teh zalogah vas želim vprašati. Kako je z njimi na območju Občine Šoštanj?

To je brez tako imenovane »jame« Šoštanj. Naj pojasnim tudi vašim bralkam in bralcem, kar sem že pojasnjeval na zadnji seji Sveta Občine Šoštanj, 29.

novembra 2010. Premogovnik Velenje računa izključno na zaloge znotraj eksploatacijske meje in ne računa na premog, ki je pod Šoštanjem oz. pod zahodnim delom doline vse do Topolšice. Tudi navedba, da bomo porušili Šoštanj, je delo istega avtorja, ki širi izmišljotine v anonimkah. Povejte, ali bi bil Premogovnik tako negospodaren in bi investiral v gradnjo Centra za varstvo odraslih Zimzelen v Topolšici, potem pa bi ga že čez nekaj let zrušili zaradi odkopa premoga. Neumnost. V bistvu smo tako lahko odprli 70 novih delovnih mest v času, ko se je drugod odpuščalo in so se delovna mesta zapirala. Županu in svetnikom Občine Šoštanj sem tudi ponudil možnost kadar koli preveriti naše načrte odkopavanja; če bi slučajno dvomili v to. Zaradi bodočega odkopavanja premoga mesto Šoštanj in Topolšica nista ogrožena in ne bosta poplajena.

Kako pa je z izjavami, da je energetska vrednost velenjskega premoga nizka?

To je spet prirejeno in iztrgano iz konteksta. Te izjave sta v javnost plasirala Janez Kopač z Direktorata za energijo in Jandranko Medak, predsednik nadzornega sveta HSE. Njune izjave, češ da Premogovnik Velenje razpolaga s kurilnostjo premoga v višini 8,4 GJ/tono, so zavajajoče. Naj ob tem povem, da so predstavniki ministrstva te merske enote povsem napačno uporabljali, ker se na to pač ne spoznajo.

In kakšna je resnica?

Resnica je povsem drugačna. Premogovnik razpolaga z zalogami od 8,4 do skoraj 13 GJ/tono kurilne vrednosti. Povprečna kurilnost za zaloge premoga je 10,4 GJ/tono, torej povsem ustrezna tehnološkim potrebam bloka 6. To lahko vsak hip dokažemo s poročili. Zdaj čakamo, da bodo spet poiskali kaj drugega, kar bi oviralo gradnjo bloka 6. Imamo pripravljene odgovore tudi na to, kako je s povprečno kurilnostjo v posameznem letu in kako jo reguliramo skozi delovanje odkopov. Namreč, niti enkrat v prihodnjih letih ne bo kurilnost padla pod zahtevano. In še en podatek za poznavalce iz preteklosti. V letih 1980/90 je Premogovnik odkopal premog s spodnjo mejo kurilnosti 7,5 GJ/tono. Nato smo sami zastavili zahtevano bistveno višjo spodnjo vrednost, zato ker smatramo, da je tudi tako na razpolago dovolj premoga, zato zdaj kopljemo premog s spodnjo mejo kurilnosti 8,4 GJ/tono. Od leta 1990 do 2000 ni bila nikoli nižja od 9,6 GJ/tono, po letu 2000 pa nikoli nižja od 10 GJ/tono. To je resnica, ki jo lahko dokažemo s podatki. Najodgovornejši v ministruvstvu pa bi morali biti pripravljene poslušati te dokaze.

O gospodu Janezu Kopaču in kopačih na sploh ne bova veliko, samo vprašanje, ali ste tudi vi podpornik poziva sindikata, naj minister Kopač vrne rudarsko uniformo?

Iz tega poziva se čuti velika zaskrbljenost naših rudarjev za prihodnost Šaleške doline. Ta namreč nima veliko projektov, preko katerih bi lahko skrbeli za kvalitetna delovna mesta. Da so rudarji zahtevali uniformo nazaj, pa povsem razumem. Rudarji damo veliko na simboliko. Na temeljih preteklosti gradimo svojo prihodnost. Povzpeli smo se na mesto enega najsodobnejših svetovnih rudnikov z lastno odkopno metodo, ki je plod dela rudarskih strokovnjakov, ki so v preteklih letih delali na Premogovniku. Sedaj pa pride nekdo, ki neosnovano in tendiciozno dvomi v izračune. Sploh pa ni problem, da nekdo dvomi. Problem je, da mi za te dvome izvemo samo iz medijev. In če nekdo dvomi, nam bi lahko vsaj omogočil, da damo uradna pojasnila. In mimogrede, Janez Kopač uniforme ni dobil v Velenju, temveč leta 2003 na skoku čez kožo na fakulteti v Ljubljani, na isti fakulteti, v katere delo strokovnjakov sedaj tako dvomi.

Pa greva na prijetnejše teme. Bliža se konec leta, kako je s planom o izkopu?

Proizvodnja v letošnjem letu se normalno odvija in bo višja od planirane, okoli 3 milijone 950 tisoč ton premoga. Obvladujemo stroške. Že lani, v recesijskem letu, in letos smo sprejeli celo vrsto ukrepov za obvladovanje poslovanja, ki sedaj skozi dvoletno delovanje kaže ugodne rezultate. Do konca leta pričakujemo pozitivno poslovanje in izpolnitev poslovnega načrta. V teh dneh pa se že pripravljamo na sprejem poslovnega načrta za leto 2011.

Kako je z vašimi projekti, ki jih vodite izven mej Slovenije?

Ti projekti se odvijajo dobro, uspešno je končan projekt Mramor v Tuzli, kjer je novi način odkopa porušil vse njihove dosedanje rezultate, tako

da smo podpisali aneks k pogodbi za ponovno remontiranje opreme in širjenje območja odkopa. Nekaj podobnega načrtujemo tudi v Srbiji, veseli pa sem tudi pobude, ki je prišla od zunaj. Največji svetovni dobavitelji rudarske opreme so rudnike v Turčiji, ki želi modernizirati proizvodnjo, napotili v Velenje, kjer naj si pogledajo, kako delamo, kakšna je tehnološka opremljenost našega rudnika. Ob tem že skozi vse leto teče projektiranje odpiranja novega rudnika v Makedoniji. Premogovnik Velenje ne govori več o svojih ambicijah v jugovzhodni regiji, ampak jih že tudi uresničuje.

Kako pa je z vašo spremljajočo dejavnostjo oziroma hčerinskimi podjetji?

Tudi te dejavnosti se odvijajo skladno z načrti. Leta 2007, ko sem nastopil funkcijo direktorja, sem skupaj s sodelavkami in sodelavci zastavil ambiciozen načrt o rasti prihodkov v skupini z naslova realizacije na drugih trgih izven osnovne dejavnosti. Skozi ta podjetja smo prisotni na najrazličnejših trgih. Tudi lani, v recesijskem letu, smo skupaj ustvarili več kot 28 mio prihodkov, ob tem pa ne gre zanemariti pomembnega vidika ustvarjanja delovnih mest.

Ste v letošnjem letu kaj zaposlovali? Kakšen kader?

Zaposlili smo 50 novih sodelavcev. Nekaj tudi strokovnih sodelavcev v okviru HTZ Velenje, kjer se ukvarjajo z uresničevanjem načrtov v zunanji realizaciji, kjer je letos na HTZ blizu 10 mio, kar je precej več kot kadar koli doslej. Za ta dosežek gre pohvala vodstvu HTZ in seveda vsem sodelavcem, ki so letos ustvarili blizu 10 milijonov prihodka, kar je precej več od načrtovanega. Poleg tega pa so na področju elektroinstalacij pomemben partner z visokimi referencami. Podobno pričakujemo v naslednjem letu.

Ste človek dejanj. A vsako dejanje se začne in konča v mislih. In kot je ta miselni krog lahko napreden, je lahko tudi zavirajoč. Vas dogodki v zadnjem času ovirajo pri razmišljanju vnaprej ali ga le pospešujejo?

Ravno krizne situacije je treba jemati tudi v pozitivnem smislu. Potrebno se je opreti na lastne sile in analizirati vse opcije, preveriti lastne usmeritve ter iskati ustrezne rešitve. Ti dogodki me še bolj utrjujejo v prepričanju, da smo na pravi poti in da moramo v začetni smeri nadaljevati. V Šaleški dolini bodo tudi prihodnje generacije imele kvalitetno delo na premogovniku in v termoelektrani.

Zdaj pa k temi, ki sem jo napovedala v začetku. V obrazložitvi ob podelitvi je bilo o vas med drugim zapisano, da sledite načelom trajnostnega razvoja in ustvarjate kakovostna delovna mesta. Se vam zdi, da bi lahko to počeli kjer koli, v katerem koli podjetju? Ne nazadnje imate poleg mesta direktorja reference tudi v izobraževalni dejavnosti.

Najbrž bi lahko, a načela trajnostnega razvoja najuspešneje uresničujemo ravno v Premogovniku Velenje, kjer imamo do tega poseben odnos. Premogovnik je zaradi energetskega apetita države v preteklosti v zadnjih 50 letih porušil Šaleško dolino. V zadnjih letih smo jo že uspešno sanirali, ne Velenje ne Šoštanj ne kažeta podobe rudarske pokrajine, ampak povsem nekaj drugega.

Moram reči, da mi naziv častnega občana Občine Šoštanj veliko pomeni. V svojem govoru sem povedal, da me od vsega najbolj veseli, da Šoštanj postaja mesto, kjer mladi ostajajo, najdejo zaposlitev, stanovanja, gradijo hiše in kar naenkrat Šoštanj postaja mesto, kjer se splača ostati. Če je Premogovnik k temu vsaj malo pripomogel, je to zame osebno največja nagrada.

Ob podelitvi ste tisti del nagrade, ki je finančno ovrednoten, namenili Šoštanjčanom.

Namenil sem jo letovanju otrok iz socialno šibkejših družin Občine Šoštanj oziroma sem jo zaupal Društvu prijateljev mladine Šoštanja, ki bo finančna sredstva znala koristno in pravilno uporabiti.

Se vam zdi, da je med ljudmi še čut solidarnosti ali je to bolj izjema kot pravilo?

Mislím, da je tu v našem okolju to kar pravilo, vedno smo se morali zanašati predvsem na svoje sile. Tudi v preteklosti direktorji Premogovnika in drugi gospodarstveniki niso hodili »jamrat« v Ljubljano ali kam drugam. Vedno smo sami ponujali rešitve. Naš premog nikoli ni bil subvencioniran. Celotno sanacijo posledic rudarjenja in onesnaževanja vod, zemlje

in zraka smo financirali izključno iz stroškov proizvodnje premoga in električne energije. Sami sedaj tudi iščemo priložnosti za nova delovna mesta. Vsako delo, ki nam je zaupano, nato maksimalno dobro opravimo. Če bo Premogovnik Velenje skozi realizacijo bloka 6 imel priložnost za delovanje še naslednjih 40 ali 50 let, bomo brez proračunskega financiranja poskrbeli za dokončno sanacijo ugrezninskega področja, hkrati pa ustvarjali delovna mesta za tiste čase, ko premoga res enkrat ne bo več, tam nekje po letu 2050, 2060.

Kako se boste poslovili od minulega leta na Premogovniku?

Zaključek bomo praznovali delovno, po knapovsko. Zadnji delovni dan bo 23. december, ko bomo še opravili delo v vseh treh izmenah, po zaključku izmen pa bo delavce, ki pridejo iz jame, pričakalo vodstvo in strokovni sodelavci, da si stisnemo roke. Potem bo Premogovnik do 3. januarja miroval oziroma ne načrtujemo ničesar drugega razen obveznih vzdrževanj in skrbi za varnost jame.

Bo Premogovnik med podjetji, ki bo izplačal božičnico?

O tem se pogovarjamo in bomo naredili vse, da bodo zaposleni deležni božičnice, čeprav o višini še ne morem govoriti.

Kaj je vaša želja glede na vaše delo?

Želim si, da mi, ki sedaj delamo v Premogovniku, dobimo priložnost za realizacijo naših strateških ciljev, ki so smelo zastavljeni in ki so namenjeni šele našim zanamcem, otrokom in vnukom, ki bodo v prihodnjih desetletjih delali na rudniku. Še najbolj si želim, da bi bilo naše delo, delo vseh rudarjev in spremljajočih poklicev ter vseh, ki skrbijo za proizvodnjo premoga, varno, s čim manj nezgodami.

In kaj je vaša osebna želja?

Osebna želja je povezana z zdravjem, z razumevanjem v družini in med sodelavci ter s tem, da bi imel nove izzive tudi v prihodnosti. Imam tak značaj, da me predvsem izzivi vlečejo naprej.

Hvala.

Milojka Komprej

foto Dejan Tonkli

Napovednik

PIREDITEV

januar 2011

kavarna & šoštanj

List

kabelsko razdelilni sistem šoštanj

Šoštanj.info
<http://soostanj.info>

KDAJ

ZVRST

KAJ

KJE

VABI VAS

sreda, 5.1.	predavanje	Planinski večer: Mongolija - Dežela Nomadov	Kulturni dom Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
četrtek, 6.1. ob 16:00	pravljice	Pravljične ure	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
petek, 7.1. ob 19:00	koncert	Božično novoletni koncert MePZ Svoboda Šoštanj	Kulturni dom Šoštanj	Mešani pevski zbor Svoboda Šoštanj
sobota, 8.1.	pohod	Planinski pohod z Rogle do Osankarice	Rogla	Planinsko društvo Šoštanj
sreda, 12.1. ob 19:00	predstava	Abonma gledališče - Vinko Moedendorfer Oblast	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
četrtek, 13.1. ob 16:00	pravljice	Pravljične ure	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
četrtek, 13.1. ob 19:00	razstava	Likovna dela	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 15.1.	pohod	Gora Oljka – Zdravju naproti	Gora Oljka	Planinsko društvo Šoštanj
sobota 15.1. ob 19:00	košarka	Elektra Šoštanj : Parklji (12. krog 1. A SKL oz. Lige Telemach)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
torek, 18.1. ob 19:00	predavanje	Potopisno predavanje (Dejan Tonkli – Indija kot je)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
četrtek, 20.1. ob 16:00	pravljice	Pravljične ure	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj

sobota, 22.1. ob 18:00	odbojka	Kajuh Šoštanj : ŽOK Kočevje (3. državna odbojcarska liga – ženske - vzhod 1)	Telovadnica OŠ Šoštanj	Ženski odbojcarski klub Kajuh Šoštanj
četrtek, 27.1. ob 16:00	pravljice	Pravljicične ure	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
četrtek, 27.1. ob 18:00	pogovor	Klepnet pod Pustim gradom	Muzej usnjarstva na Slovenskem	Muzej usnjarstva na Slovenskem
četrtek, 27.1. ob 18:00	koncert	Koncert glasbene šole Roberta Goličnika	Kino Topolšica	Glasbena šola Roberta Goličnika
petek, 28.1. ob 19:00	pogovor	Galerijski večeri (literarni gost pesnik Uroš Vošnjak)	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 29.1. ob 19:00	košarka	Elektra Šoštanj : LTH CAST Mercator (14. krog 1. A SKL oz. Lige Telemach)	Športna dvorana Šoštanj	Košarski klub Elektra

Napovednik prireditev objavljajo: mesečnik LIST, Kabelska televizija Šoštanj (C34) in spletni Portal Šoštanj.info (<http://www.sostanj.info>). Podatke o prireditvah pošljite na el. naslov: prireditve@sostanj.net.
KATEGORIJE PRIREDITEV: šport kultura in umetnost splošno

Razmišljanje

Kaj nam govori srce?

Rast je naša odgovornost in obstaja razlog, zakaj moramo rasti. V roke smo dobili svobodno voljo, s katero krojimo našo usodo, našo življenje. Skrivnost tiči v posedovanju svobodne volje, v kateri je človek ujet. Energija, ki ustvarja življenje, postavlja človeka v položaj nevednosti z razlogom. Po eni strani je človek lahko popolnoma enak ustvarjalni energiji, po drugi zavzema podrejeni položaj. V prvem primeru človek zaradi intuitivnega zavedanja enakosti z ustvarjalno energijo čuti ponos, čuti zmožnost vladanja in si v trenutkih polne moči ustvari mnenje, da obvladuje svet in seveda samega sebe. V drugem primeru, ko je bitje nezmožno razumeti nastanek, vzrok in konec lastnega sveta, ga dela popolnoma ponižnega. Znanje in diplome tega sveta ne pomagajo človeku, da bi rešil samega sebe pred neznanjem in končno pogubo, pomagajo pa mu pri preživetju.

Oba omenjena pola povzročata zmedo in človeka stiskata od rojstva do smrti. Redki so, ki so in obvladujejo to polarnost vzvišenega in ponižnega. Večini skrivnost ostaja prikrita in prav je tako, kajti človek tako ali tako vse uniči. Eden izmed tistih, ki so razumeli skrivnost, je bil G.I. Gurdijev (1877 – 1949) ruski duhovni modrec, ki ni uničeval, ampak gradil. Zapisal je, da se človek rodi brez duše in če hoče postati človek z veliko začetnico, mora posedovati dušo. Dušo pa si mora s trdim delom in trudom prislužiti. Če se ne trudi, ostane v nezavednem, v položaju v katerem se nahaja človek že milijone let. Vtisi tega nezavednega so tako močni, da se jih človek resnično težko reši, kajti nahaja se med dvema poloma, ki ga vlečeta vsak k sebi. Prvi pol so usedline živalskega, drugi je intuitivno zavedanje, da je človek lahko presežek, da je božanski.

Živali so del narave in so povsem pomirjene. Na nek način vedo, da so tu in se ne sprašujejo. Njihovo življenje je sprejemanje in pomiritev, čeprav v nezavednem. Njih vodi evolucija, medtem ko se s pojavom človeka evolucija ne ukvarja več. Odgovornost za rast je sedaj na človeku, ki mora rasti sam. Tu se pričinja breme posameznika, kajti zavest poskuša individualizirati in se gledati v zrcalu samobitnosti. To izkušanje posameznika, da se nahaja v pramežu komaj končanega vrha evolucije

(živalskosti) in med možnostjo doseganja božanske estetike, ga dela nevrotičnega. Možni človek je razdvojen, napet in kar se pomirjenosti tiče v slabšem položaju kot žival. Žival je naravna in agresivnost je del njene narave, je odgovornost evolucije. Žival je celovita, medtem ko možni človek ostaja uganka samemu sebi. Odgovornost je od sedaj naprej pripisana njemu. Takšno spoznanje lahko vodi človeka v to, da bo skušal narediti vse, da postane estetski, katarzičen in božanski. V nasprotnem se bo predal v roke nezavednega. Nezavedno je vedno pripravljeno sprejemati množice, ki jim je dovolj preživetje in vibrirajo v podobni frekvenci kot živali. Kakšne so osnovne karakteristike živali? Živali se predvsem prehranjujejo, razmnožujejo, spijo in z agresivnim bojem pridobivajo svoj prostor. Živali čutijo bolečino, a se je ne zavedajo, ne trpijo kot človek, ne vedo za to, da živijo, ne mislijo, ampak se ravna po vtisih. Človek se razlikuje od živali po tem, da lahko razmišlja, ustvarjalno izžareva, duhovno raste in v končnem preseže polarnost življenja. Cilj ni toliko pomemben, kot trud. Neizmeren trud in pozorno opazovanje so kvalitete, s katerimi bitje v procesu rasti pridobiva senzitivnost duše in s tem lahko postane človek. V tem procesu spreminjanja in rasti skozi um človek po naravi lahko preseže osnovne živalske značilnosti. Človek ni družba, je individuuum najvišje duhovne in estetske vrednosti. Spoznati človeka, pomeni videti tistega, ki je kvaliteto dvignil nad živalsko, nad ljudsko, etično ter moralno plat. Človek je tisti, ki razume tako zunanost kot notranost, ki vidi sebe v resničnosti in v ogledalu pozunanjenih lažnih iluzij. Gledati vse stvari, rastline, živali in ljudi kot najvišjo svetost, je umetnost bivanja. Kdo pravzaprav gleda s takšnega zornega kota? Ob vsej agresivnosti, vojnah in populizmu, kapitalu in politiki ni videti človeka. Lahko vidimo samo skupek ljudi, združenih v družbeno kloniranem in sprevrženem umu, v katerem človek izgubi zmožnost postati človek. S pristajanjem na družbeno, moralno, etično, nacionalno in rasno pripadnost, človek izgublja. Predvsem in še najbolj pomembna ovira za ustoličenje individualnega, je odrekanje lastnemu in edino resničnemu notranjemu in občutenemu svetu. Nezavednost nima mej, tako kot tudi rast ne, padec je lahko izredno globok, ko zavest povsem zamre.

Današnja vzgoja, šolanje, lažne religije in vpoklic človeka v družbeno pogojenost in prilagajanje samo nadaljujejo agonijo boja med dvema poloma. Svet drvi s tem v propad in posameznik je čedalje bolj izgubljen. Da bi ohranil vključenost v družbeni moralni ambient, je možni človek pripravljen žrtvovati svoj neprecenljivi dar svojstvenega in individualnega.

Tako ohranja preživetje, ki pa ni življenje. Pravo življenje čaka, da se realizira, da se pojavi na soncu. Da bi se človek dvignil, mora skozi boj in agonijo križati. Nujno se je potrebno postaviti na lastne noge in sprejeti lastno bolečino, uvideti lastno frustracijo in občutiti svoje bitje. Čustvena zrelost ljudi današnjega sveta je na tako nizki ravni, da je ni vredno omenjati. Skorajda ni vzgoje in šole niti univerze, ki bi ozaveščala človeka o univerzalnih zakonih življenja, kaj šele o estetskem in duha polnem človeku. Človek ostaja samo upanje, samo oris in načrt, ki se nikoli ne uresniči, kajti življenje je lažje, če se prilagajaš in si nekje na varnem v objemu dobička, znanja, titule, denarja in moči. Vendarle je vse to samo laž, ki

Foto: arhiv

se na koncu razkrije, ko je treba zrasti. Ko nekdo postane Človek, je to najsvetlejši trenutek v celotni eksistenci. Ko je nekdo Človek, ni to njegov dosežek, ampak danost, veliko darilo Vesolja. Je dogodek, v katerem Človek nadomesti človeka. V paradoksu njegovega truda in darila Vesolja je skrita resnica.

Človek se nenehno spreminja. Spreminja se, ker je to njegova narava. Lahko se spreminja navzgor ali navzdol, to je njegova svobodna odločitev in velika odgovornost. Nikogar ni, ki bi ustvarjal namesto njega, tvorec celote je sam. To je izredno boleče spoznanje, ki zahteva veliko mero zbranosti in hrabrosti. Še večji pogum pa zahteva predanost tistemu skrivnostnemu, Vesoljnemu, ki je za pojavnim in vedno odloča o celoti. Človek lahko svoj konflikt vedno odvrže v zunanje skupno bolečinsko jedro, ali pa ga preobrazi v vzvišenost preko bolečine samosti graditi zavedajoči svet občutene globine, v kateri biva svetloba. Prav včeraj sem poslušal pesem, v kateri Kreslin poje: »Gledam v sonce in vidim temo.« To je prava prispodoba današnjega sveta. Pa ne samo današnjega sveta, sveta skozi neskončnost. Nikoli ne bo spremembe, ker se svet ne spreminja, spreminja se človek v svetu.

Družba nas uči, da moramo biti ambiciozni, duhovni zakon temu nasprotuje. Je že najboljši. To je izhodišče. Politiki nam govorijo, da je potrebno ustvariti vedno več in vedno več. Je že več, pravi duhovni zakon. Nekdo nam govori, da moramo postati boljši, duhovni zakon pravi, da ni potrebe po boljšem, samo zrasti je potrebno skozi zavest. Rast pomeni videti najboljše in ne idealizirati skozi čas. Čas je prepreka za sedanjost. Mi ne moremo doseči svetlobne hitrosti, ker smo telo in masa. Vse kar doseže svetlobno hitrost, se spremeni v svetlobo. Svetlobno hitrost pa je možno doseči skozi zavest, s poznavanjem duhovnega zakona. Rast se zgodi skozi zavest, dušo ustvarimo z globokim razumevanjem, ne skozi doseganje v času.

Človeku, ki predolgo biva v nezavednem, ima zatemnjen pogled. Ob sobivanju z živalskim svetom, z mačko, psom, golobom, govedom ali prašičem, s piščancem ali ribo velikokrat deluje nezavedno. Vse te živosti nosijo v sebi svetost, kajti so iz iste svetlobe kot je celota. Človek se potem odloča ali bo življenje spoštoval in ljubil, ali pa ga bo iz nezavedne reakcije ubijal in povzročal bolečino.

Vsak človek nosi v sebi bolečino, kajti to je njegova narava. Bolečina se konča, ko človek preseže samega sebe in eksistira v polni zavesti. Bolečina izvira iz mnogih življenjskih vtisov, zdajšnja bolečina pa je v večji meri produkt prilagajanja na moralno, nečutno in družbeno. Nevednost glede samosti človeka je tako močna, da človek pozabi pripovedovati o svoji pravi naravi. Ker je človek len, si nikoli ne pridobi občutenj o estetiki in poeziji lastnega vzvišenega ponotranjenega bitja. Ko je narava individualnega predolgo pozabljena in prekrita s preveliko mero konfliktnih bolečin, se potencirano lahko zgodi uboj, umor, klanje, vojna in vse grdobije sveta. Pade črna muca, pade govedo, pade piščanec, pade človek in v tej silovitosti pozabljanja in nevednosti, človek namesto, da bi rasel, pada v globine nezavednega. Ta nevednost nosi s seboj trpljenje in močno bolečino, ki se zrcali v človekovi notranjosti. V tej nevedni katarzi odmetavanja bolečine v druga živa bitja, človek zapušča križ, ki bi ga moral nositi sam. Zakona vzroka in posledice sta povsem nevtralna. Zrcalita samo to, kar je. Ko pride čas, se bolečina, ki jo je človek v vrsti življenj odmetaval v okolico, posledično izrazi v njemu samem. Tega današnji človek sicer ne prepozna, niti ne ve, zakaj se nekateri rodijo atleti, nekateri umrejo že v zibki, ali pa se rodijo v kakšni drugačni bolj nefleksibilni obliki. V bistvu ni pomembno v kakšni obliki ali bolečini se nahaja človek, ker je to njegova odločitev in njegovo izkušanje. Božansko je povsem nevtravno in ne posega v človekove odločitve. Daje mu svobodno voljo in proste roke.

Ni presežek in ne estetika, če imaš na krožniku ubito življenje, ni zavesti, če ubiješ mačko, govedo ali piščanca, ni duha v zadajanju bolečine. Vse to je samo padanje v globine nezavednega in posledično v neznanje in brezdušnost. Življenje je, kot že rečeno, urejeno na skrivnostnem način. Skrivnost je tudi to, da človekovo početje in njegove izbire ne smemo nikoli ocenjevati in ne obsojati. Seveda če smo dovolj zavestni in poučeni o duhovnih zakonih. Človek si je sicer izmislil svoje zakone, ki so narejeni po njegovem umu, po nareku kaznovanja in ustrahovanja, ter vračanja zob za zob. Ker je v svetu toliko nezavednih ljudi, tako tistih, ki nezavedne stvari počnejo, kot tistih, ki le te kaznujejo, sta mera in stanje takšna kot sta. Oboji delujejo iz velikega neznanja, rezultat pa je še več bolečine in posledično še več trpljenja. Ko bosta znanost in družba spoznala in priznala svobodo človekove izbire in početja, ne bosta sodila in kaznovala. Toda prej bo seveda potrebno uvesti znanje o vesoljnem zakonu, ki bo človeka poučil, da ni ostrejšega zakona kot zakon Univerzalnosti. Človeku daje svobodno voljo, a zahteva odgovornost. Zakoni in obsodbe zemeljske narave so prav mili v primerjavi z duhovnim zakonom. Duhovni mlini, ki meljejo človeka, so povsem uravnoteženi, človek sam piše zgodbo o lastnih napakah in sam sebi povzroča bolečino in zaradi neznanja tudi trpljenje. Božansko je povsem nevtravno, samo spremlja igro delovanja in to tako dolgo, dokler se človek božanskemu ne preda. Predaja je znak največje moči v človeku, ko odpade celotna igra ega, človek vstopa v svetost. To je tudi predaja celotne človekove odgovornosti v ekstatično celoto. Celota je Bog. Bog ni nekaj kar bi bilo tam, jaz pa tu. Je nekaj, kar zaobjema vse, tudi človeka. Ni dela v celoti. Kadar človek je, ni Boga, ko je Bog, ni človeka. Bog nikoli ni ustvaril sveta, ker bi potem imeli Boga in svet, dve ločeni stvari. Kot slikarja in sliko. Bog je čista enost, celota, nahaja pa se znotraj vsakega posameznika.

Zapravi priložnost postati Človek in ne izgraditi duše, je nevednost, toda kdo danes uči o univerzalnih zakonih, kje so šole, univerze, ki bi življenje osvojale. Kdo poučuje o tem, da je človek možnost in ne samo številka v poplavi nevednih in nezavednih. Ko ne veš, je breme težko in ga mečeš v okolje, ko veš, nosiš sam svoje breme in križ. Zato nam je dana svobodna volja, da se odločamo. Lahko se odločimo za nošenje križa, za rast, za življenje estetske individualnosti, ali pa ostajamo v primežu nevednosti, v primežu množice, ki nas nosi v početje nezavednih stvari, rezultat pa je nezavestna bolečina. Iz te nezavedne bolečine prihaja nasilje in človek namesto, da bi se trudil v rasti, pristaja na logiko sveta. V tej logiki pa pozablja, kar mu govori srce.

ZenAj

LIMA

**Občankam in občanom
Šoštanja želimo
prijetne praznike
in srečno 2011!**

- višinska vzdrževalna dela na stanovanjskih in drugih objektih
- čiščenje s paro, peskanje fasad in druga dela v zvezi z zunanostjo zgradb
- strojno čiščenje kovin - peskanje in brušenje
- kronsko vrtnanje betona
- soboslikarska in steklarska dela
- dajanje gradbenih strojev in opreme v najem

Marija Lihteneker, s.p.
Topolišica 215, 3325 Šoštanj, telefon: 03/ 891 16 20, fax: 03/ 891 16 21
GSM: 031/ 648 344, 041/ 648 344, 051/ 648 344, e-mail: lihteneker.lima@siol.net

Devet križev Aleksandra Videčnika - Sandija

Foto: Jože Miklavc

Če kdo, se bo zgodovinar, publicist, pisatelj, urednik, muzealist, etnograf, kronist in raziskovalec ljudskega izročila Aleksander Videčnik neizbrisno zapisal med Slovence z veliko začetnico. Med Celjani in Zgornjesavinjčani pa je že do zdaj pustil lepo knjižno polico svojih del, številne raziskave ter ne nazadnje zbirko starih dokumentov in stvari, ki jo je podaril Mozirju. Tamkajšnja knjižnica je od sredine decembra bogatejša za domoznansko

čitalnico, za katero je Videčnik podaril kar sedemdeset odstotkov vsega gradiva, ki ga le-ta ob odprtju premore (več kot 500 map najrazličnejših vsebin ter kakšnih tisoč razglednic in fotografij). Pomembno pa so to čitalnico oplemenitile tudi dokumentirane raziskave o Celjski legiji, o Maistrovih borcih iz krajev Zgornje Savinjske doline, trških pravicah in sodstvu v Mozirju, o hranilnicah in posojilnicah, gozdarjih in furmanih ter drugo. Slovenci pa smo bogatejši za 32 njegovih knjižnih del. Kot urednik lokalnega časopisa Savinjske novice in kasneje kot zvesti in zelo spoštovani dopisnik tudi dan današnji, je popisal številne zgodbe ljudi, običaje v Zgornji Savinjski dolini ter z natančnostjo zgodovinskega sladokusca "v imenu zgodovine" preiskal in zapisal izjemne podrobnosti ter odenke zgodb malih ljudi ter pomembnih dogodkov skozi obdobje dveh in več stoletij. Med domačini, predvsem kmeti in gozdarskimi delavci, je izjemno priljubljen in je bil tudi zato deležen globokega zaupanja. Njegovi zapisi in pričevanja v živo so verodostojni tudi zaradi natančnih in z dokumenti preteklosti podkrepjenih pričevanj. Čeprav politično profiliran in odločen borec za resnico in poštenje se kljub močni želji po prikazovanju zgodovinskih dejstev ni zapletal v neplodne razprave. Zato je Aleksander Videčnik eden vidnejših in pokončnih osebnosti na prelomu tisočletja v

Aleksander Videčnik je častni občan občin Gornji Grad, Nazarje, Ljubno in Mozirje, prejemnik številnih drugih uglednih priznanj, član različnih društev in ustanov, med prijatelji pa uživa visoko spoštovanje. Kot izjemno karizmatičen, veder in resnicoljuben človek, izraža svojo iskričnost duha zelo neposredno, toplo in s šarmom, ki je lasten le njemu. 11. decembra 2010 je obeležil 90 let svojega razburljivega življenja in ob tem prejel številne čestitke in dobre želje za zdravje in ustvarjanje, deležen pa je bil tudi izjemne medijske pozornosti.

JM

našem okolju in kot kaže, bo še dolgo živa legenda intelektualca, ki ne skopari z ocenami pretekle bližnje zgodovine. Sandi je svojo radoživo življenjsko pot začel s 15 leti v Celju, pri Mohorjevi tiskarni, se izučil za grafičnega delavca, izpilil v tiskarstvu in grafiki, nadaljeval delo Avstriji, preživel okupacijo, postal vrhunski poznavalec vinogradništva ter se po vrnitvi v Slovenijo zaposlil za kletarja v Etolu. Kot podžupan v Šmarju se je srečal z aktivno politiko, svojo delovno kariero pa je uspešno zaključil kot celjski bančnik, direktor mestne hranilnice. V obdobju pričakovane umiritve se je spopadal z ogrožajočo boleznijo, jo premagal in se posvetil novim izzivom. Šele po prihodu v Zgornjo Savinjsko dolino, v Mozirje, pa je iz njega pričela vreti nova strast. Raziskovanje in odkrivanje zakladov, ki jih hranijo v sebi pristni ljudje in jih vse prepogosto nosijo s seboj v grob in pozabo. Ob načrtih, ki jih je razkril ob srečanju s prijatelji na domoznanskem večeru pred nedavnim v Mozirju, je bilo čutiti njegovo neverjetno moč in željo, da opravi še lepo paletu raziskav in izda nova in nova književna dela. Težko je ugani, ali zaradi sebe, svojega notranjega gona po odkrivanju, ali zaradi zaokrožitve logičnega ciklusa njegovih del. Gotovo pa je, da bo ustvarjal še lep čas in prav bi bilo, da bi mu bil ta čas radodarno odmerjen.

Vsekakor pa mu želimo prijatelji in znanci, da bi še dolgo niral stran za stranjo in iskriivo pripovedoval svoja odkritja. In seveda, čestitke, gospod Aleksander, ob vašem, ob tvojem jubileju!

Jože Miklavc

Anekdota iz življenja Aleksandra Videčnika

Bilo je v Avstriji. »Ko sva se s prijateljem spustila s smučmi po neki "božji" cesti, sem se zaletel v žensko, ki je kasneje postala moja žena. Tako sem se priženil na veliko vinogradniško posestvo.« In postal je odlični vinogradnik ter enolog, ki je kasneje v domovini s pridom uporabil to znanje za poučevanje slovenskih vinarjev. Ženo pa je po sedmih letih sporazumno zapustil, saj ga je želja po domu v rodni deželi vse huje zdelovala. Domovinska ljubezen je bila močnejša od ljubezni do ženske.

JM

Mesec požarne varnosti

POGOVOR Z BORISOM GOLIČNIKOM,
PRESEDNIKOM PGD ŠOŠTANJ MESTO

Foto: arhiv

Mesec požarne varnosti je v Gasilskem društvu Šoštanj - mesto potekal skozi oktober in z več dejavnostmi. Zakaj je sploh oktober mesec požarne varnosti?

Oktober je že tradicionalno mesec požarne varnosti, ko smo gasilci še posebej aktivni, predvsem na preventivnem področju. GZS pripravi nekatere smernice, na osnovi katerih pripravimo po posameznih društvi aktivnosti, ki se odvijajo v tem mesecu. S tem želimo opozoriti posameznike

na njihovo preventivno ravnanje in zaščito pred požari. Letošnji oktober je bil posvečen otrokom, rdeča nit, ki je povezovala organizirane aktivnosti, pa je bila geslo "Ogenj ni igrača!".

Kako ste ga začeli v Šoštanju?

V Šoštanju smo ga pričeli s skupno vajo s PGD Lokovica v TE Šoštanj, kjer pogodbeno skrbimo za požarno varnost in mesečno izvajamo aktivnosti s tega področja, nadaljevali smo s predstavitvijo našega dela, tehnike in opreme za nižjo stopnjo Osnovne šole Šoštanj, predstavili pa smo se tudi najmlajšim v vrtcu. Omeniti moram skupno vajo vseh štirih gasilskih društev poveljstva Občine Šoštanj, ki se je odvijala na domu starejših v Topolšici. Podatki kažejo, da je v požarih smrtnost starejših večja kot med drugo populacijo, saj se težje gibljejo, slabše slišijo, vidijo, zato jim je potrebno posvečati še večjo skrb in pozornost in sem res vesel, da je do te vaje prišlo. Zagotovo smo vsi, ki smo v tej uspešni vaji sodelovali (vseh skupaj z NMP nas je bilo 105), pokazali veliko znanja in dobili veliko novih izkušenj, da bomo v primeru kakršne koli nesreče na tem objektu lahko čim bolj uspešno posredovali.

In s čim ste zaključili?

Za naše člane smo organizirali enodnevni teoretični in praktični tečaj

prve pomoči, čisto za konec pa smo pripravili tudi Dan odprtih vrat, na katerem so si krajani lahko ogledali naše prostore, se seznanili z našim delom, ponudili pa smo jim tudi brezplačen servis gasilnih aparatov. Ta dan smo zaključili še z vajo na pomožnem črpališču TEŠ na Družmirkem jezeru, kjer smo preverili svojo usposobljenost tudi na področju reševanja na vodi, prve pomoči in razlitju nevarnih snovi.

Kakšen je odnos lokalnega okolja do gasilstva nasploh?

Zelo dober! Prepričan sem, da nas lokalno okolje ceni zaradi našega dobrega dela, naše angažiranosti in pripravljenosti pomagati, pa ne samo v raznih intervencijah in nesrečah, ampak tudi pri vseh drugih aktivnostih na lokalnem področju.

Ste društva, ki ste v občini, v tem mesecu sodelovala?

Vsekakor. Pa ne samo v tem mesecu, sodelujemo skozi vse leto in sem vesel, da je sodelovanje vseh štirih gasilskih društev v naši občini tako zelo dobro. Vse stvari se dogovarjamo skupaj, v okviru občinskega poveljstva in tako je tudi prav.

Imate gasilci v letošnjem letu v načrtu še kakšne aktivnosti?

Skrb za našo tehniko, opremo in usposobljenost je tako naš vsakdanjik, bom pa vesel, če nam bo uspelo do konca leta pridobiti uporabno dovoljenje za prizidek, ki smo ga zgradili v lanskem letu, v načrtu imamo še posodobitev društvene dvorane in pa seveda sprotne aktivnosti društva, ki jih je proti koncu leta vedno veliko.

Je bilo letošnje leto v čem posebno za društvo?

Posebnost je bila ta, da je bil izvoljen nov UO s kar nekaj novimi člani, ki prihajajo z novimi idejami in novim zagonom, drugače pa kakšnih večjih posebnosti v tem letu ni bilo. Smo se pa veliko izobraževali ter usposabljali in imeli kar nekaj zanimivih intervencij: od reševanja na jezeru, iskanja strmoglavljenega letala, poplav, požarov gospodarskih objektov... vsekakor pa nismo pozabili tudi na družabno življenje in pa seveda na delo z mladimi, kateremu dajemo v našem društvu posebno mesto.

Kaj pa je bilo posebnega za tebe kot predsednika društva?

Letošnje leto je bilo zame precej lažje kot lansko leto, ko smo praznovali 130-letnico društva. Če sem čisto odkrit, je bilo lansko leto zame zelo naporno, mogoče celo preveč, saj sem ogromno časa in energije vložil v priprave in samo praznovanje 130-letnice društva. Kar nekaj časa sem rabil, da sem prišel k sebi, je pa bilo letošnje leto precej bolj umirjeno, kar

pa seveda ne pomeni, da ni bilo dela. Društvo je vseskozi aktivno in vesel sem, da je tako. Moram povedati, da je to zasluga celotnega članstva društva, na katerega sem zelo ponosen, saj je res odlično.

Vendar si se v letošnjem letu načrtno podal v politične vode in postal občinski svetnik.

Res je. Sestavlil sem svojo neodvisno listo z ljudmi, ki niso obremenjeni z dnevno politiko, ki vse preveč posega v vse dele našega življenja. Res sem mnenja, da se moramo na lokalnem nivoju povezati v celoto, ki bo čim manj obremenjena s strogo politično usmerjenostjo, ker le na tak način bodo lahko vse dobre pobude in predlogi našli pravo mesto. Sam sem človek, ki rad dela in ima rad tudi nove izzive. Prepričan sem, da lahko s svojo voljo, znanjem in energijo tudi na tem področju veliko prispevam za dobrobit našega kraja in vseh nas, ki smo na naš kraj ponosni in ki tu tako radi živimo.

Obstajala je dilema, če so funkcije združljive?

4. 6. 2010 je bil sprejet nov Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije in je res obstajala dilema, če so funkcije združljive, predvsem pa o tem, če obstaja omejitev poslovanja med občino in gasilskim društvom v primeru, da je občinski svetnik v organih upravljanja društva. Te dileme ni več, saj smo dobili odgovor Protikorupcijske komisije, v katerem navajajo, da so funkcije združljive in da ne obstaja omejitev poslovanja, saj nas štiti zakon o gasilstvu, ki v prvem odstavku 44. člena določa, da se dejavnosti gasilskih enot financirajo iz proračuna občine, zato PGD lahko pridobiva sredstva občine za delovanje, ki so določena kot proračunska postavka za znanega uporabnika.

Gasilstva torej ne boš zapustil?

Nikoli! Če si pravi gasilec, potem to tudi ostaneš. To je v srcu in tega se ne da zapustiti. Bom pa po izteku mandata zapustil funkcijo predsednika društva, saj prihaja čas, da svoje mesto prepustim nekomu drugemu, ki bo prišel z novimi idejami, novo voljo in novim elanom in verjamem, da bo društvo tako dobro ali pa še bolje delovalo tudi v prihodnje. Pozivnik bo vedno z mano ... tudi na občinskih sejah ... ha, ha ...

Na pomoč, in uspešno delo še dalje.

Na pomoč nazaj! Kjer koli, kadar koli in komur koli!

Milojka Komprej

Klepet z Dragom Tamšetom – Filijem

Kot že nekaj let nadaljujemo tradicijo Zimskih klepetov tudi letos. Turistično društvo Topolšiča želi ohraniti zanamcem spomine krajanov. Do letošnjega leta je bilo o Topolšiči napisanega zelo malo oziroma je minilo že zelo veliko let od takrat, ko so zadnji popisovalci turističnih znamenitosti opisovali kraje.

Tokrat smo klepetali z Dragom Tamšetom – Filijem. Tako kot zna le on, nam je na zanimiv in zabaven način pripovedoval spomine na svojo mladost in družino. Obudil je spomine na kraj in ljudi, ki so oblikovali njegovo življenje. Spomnil nas je na obrti in dejavnosti, ki so se v preteklosti odvijale v Topolšiči, in opisal kraj, kot je ostal v njegovem spominu. Zanimiva je bila pripoved o tem, kako je dobil vzdevek, po katerem je bolj poznan kot po imenu.

Fili ne bi bil Fili, če nam na koncu ne bi tudi zapel. Množica poslušalcev v večnamenskem prostoru v Centru starejših Zimzelen, ki prijazno gosti naše klepete, mu je z navdušenjem pritegnila. Polni novih vtisov in prijetnega občutka ob pesmi smo krajani zapuščali dom. Prebivalci doma pa ostali ob druženju.

Živimo z naravo

Srečno v 2011 – mednarodnem letu gozdov

Zaključuje se letošnje Mednarodno leto biotske pestrosti in naravovarstvene organizacije se že pripravljajo na naslednje leto, razglašeno za Mednarodno leto gozdov. Slovenija je po gozdnatosti v samem vrhu med evropskimi državami, novejšo slovensko gozdarstvo si prizadeva za sonaravno gospodarjenje z gozdom. Pričnimo torej novo leto tudi s kakšnim »gozdu prijaznim ciljem«.

GOZDOVI ZA LJUDI

Tako se glasi osrednji slogan mednarodne akcije organizacije Združenih narodov, katere namen je krepiti zavedanje ljudi o pomenu trajnostnega upravljanja z gozdovi, ohranjanja in razvoja vseh vrst gozdov. Izhaja iz spoznanja, da lahko trajnostno gospodarjenje z gozdovi občutno prispeva k trajnostnemu razvoju, boju proti revščini in k doseganju mednarodno sprejetih ciljev (Agende 21, sporazumov o biotski pestrosti, podnebnih spremembah). Gozd je izrednega pomena za življenje in bivanje ljudi. Po podatkih omenjene organizacije pokrivajo gozdovi 31 % kopnega na našem planetu, 30 % od teh gozdov se koristi za proizvodnjo lesenih in nelesenih izdelkov, kar 1,6 milijona ljudi je odvisnih od dohodkov ali dobrin iz gozda. Svetovni problem je nenačrtno izsekavanje in izkoriščanje dobrin velikih gozdnih kompleksov v Južni Ameriki, Indoneziji, Maleziji, ekvatorialni Afriki in Rusiji. Ob tem pa hkrati velja, da je gozd nepogrešljiv naravni vir. Je življenjski prostor mnogih in še neraziskanih živalskih in rastlinskih vrst, gozdni plodovi so hrana ljudem in živalim, so sestavina farmacevtskim izdelkom, iz gozda pridobivamo les, prvotno gradbeno gradivo, drevesa čistijo zrak in blažijo vremenske ekstreme (visoke temperature, močan veter, nalive), ščitijo podlago pred erozijo in plazanjem in nenazadnje, gozd je neusahljiv raziskovalni vir znanosti ter prostor za rekreacijo in sprostitve sodobnega človeka.

ZELENA SLOVENIJA

Kadar gostje iz tujine obišejo našo deželo, je za večino od njih narava tisti element, ki ga najprej opazijo. Naravi oz. pokrajini dajejo pomemben pečat ravno gozdovi, saj so njena najpomembnejša »sestavina«. Pokrivajo kar 59 % površja Slovenije, kar nas uvršča takoj za Finsko in Švedsko, državama z največjim deležem gozda v Evropi. So pa naši gozdovi, kakor tudi drugod v zahodnem svetu, zaradi preteklega gospodarskega razvoja marsikje spremenili svojo sestavo. V hribovskih predelih se je ponekod, zaradi umetnega

Foto: Marko Slapnik

zasajevanja smreke, prvotni bukovo-jelov gozd spremenil v smrekov gozd. Prvotni naravni gozd pa se je kljub temu ohranil, pretežno v težje dostopnih in geografsko odmaknjenih predelih, kjer so sedaj nekatera območja zavarovana kot gozdni rezervati. V času po drugi svetovni vojni se je način gospodarjenja s slovenskimi gozdovi precej spremenil. Gozdarska stroka je uvedla načela sonaravnega gospodarjenja, ki izhajajo iz ideje trajnostnega razvoja – torej naravne vire koristiti na takšen način, da se bodo ohranili tudi za prihodnje rodove, po čemer smo postali znani tudi v mednarodnem merilu.

KAJ LAHKO STORIMO?

V naslednjem letu bodo različne organizacije pripravljale prireditve, vezane na temo gozdov in gozdarstva. V Sloveniji bodo potekale pod okriljem Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki je v ta namen že izdalo novo spletno stran <http://www.letogozdov.si>. Na njej vabijo organizacije k sodelovanju in objavljanju dogodkov. Poleg organiziranih prireditev pa se lahko v gibanje vključimo tudi sami. Ob novem letu naj bo eden izmed naših ciljev za naslednje leto povezan tudi z ohranjanjem gozda. Nekaj namigov: zmanjšajmo porabo papirja in natisnimo iz računalnika le tisto, kar res potrebujemo. S tem prihranimo nekaj celuloze in kakšno drevo. Pojdimo večkrat na sprehod v gozd, povabimo še druge in jim predstavimo priporočila »gozdnega bontona«. Za božično-novoletno drevesce kupimo drevesce iz drevesnice oz. posekano po navodilih gozdarja in ne ukradene od neznanih lastnikov. Posadimo listnato drevo, ki bo s svojimi plodovi krmilo ptice. Ob naslednjem načrtovanju novega kosa pohištva vključimo uporabo lesa iz slovenskih gozdov, kjer se drevesa sekajo načrtno in po merilih trajnostnega gospodarjenja. Torej tako, da bo gozd ostal tudi za ljudi prihodnjih generacij.

Martina Pečnik Herlah

Okoljevarstveni dijaki zasadili drevo

Konec novembra, točneje 26. 11. so dijaki Rudarske šole – smer okoljevarstveni tehnik v parku pod Medpodjetniškim izobraževalnim centrom (MIC) ob velenjskem jezeru pripravili okoljevarstveno prireditev. V treh letih, odkar deluje omenjena smer na Rudarski šoli, so mladi zasadili že šesto drevo v tako imenovanem Okoljevarstvenem gaju. Na dogodek povabijo svoje učitelje, starše in širšo javnost. Vsi skupaj pa ob novo posajenem drevesu izrečejo slovesno obljubo »Planet Zemlja, resno lahko računaš na nas!«.

V okviru vsakoletne akcije z naslovom Za vas in za nas posadimo drevo, so doslej posadili že dva javora in dve japonski češnjini, od lani gaj krasi navadna češnja, letos so se odločili za oreh. Pri sami saditvi, ki je potekala 23. novembra, so se dvaintridesetim dijakom prvega letnika okoljevarstvene šole pridružili tudi dijaki drugega in tretjega letnika, da bi tako čim bolj slovesno preživeli praznik okoljevarstvenikov na Šolskem centru Velenje. Z njimi pa je bil tudi ravnatelj mag. Albin Vrabčič. Dijaki prvega letnika so pri pouku pri posameznih predmetih pripravili vse o orehu in to predstavili na prireditvi, nato so se z gosti sprehodili do gaja, kjer so ob orehu najprej sami povedali okoljevarstveno zaobljubo, nato so se zaobljubili še gostje

»Glavni namen tega dogodka je gotovo povezovanje dijakov, učiteljev, staršev in širjenje okoljevarstvenega duha – kako z dejanji krepiti čut za naravo in človeka. Posajeni oreh in dobre misli, ki so jih izrekli na prireditvi, dokazujejo,

Foto: Marija Lebar

da našim okoljevarstvenikom lahko verjamemo,« je povedala Maja Radšel z MICA.

Okoljevarstveni gaj dopolnjujeta tudi dve klopi, ki kar vabita k počitku in razmišljanju o našem okolju in pomenu dreves za vse nas. Prireditve je postala tradicionalna in pričakovati je, da se naslednje leto pridruži novo drevo.

Marija Lebar

Iz prejšnjega stoletja

Šip, šap, danes je tepežni dan!

Pravijo, da je bila včasih v decembru šiba kar dvakrat: »za miklavža in na otročje«. Tepežkanje na »otročje«, 28. decembra, je stara šega, ki jo v šoštanjskem delu Šaleške doline še poznajo, vendar so se do danes ohranili le spomini, saj otroci na dan nedolžnih otročičev skoraj nikjer več ne »pretepajo« odraslih. Do druge polovice 20. stoletja so otroci na tepežni dan vsako leto redno tepežkali odrasle, tako v mestu kot po vaseh, od hiše do hiše ali kar na ulici poznane mimoidoče. Med drugo svetovno vojno in v letih po njej so tepežkanje postopno opustili. V tem času je izvajanje šege v urbaniziranih predelih dobilo tudi slabšalni prizvok: »A tk bogi ste, da ste otroke poslali na cesto tepežkat?«

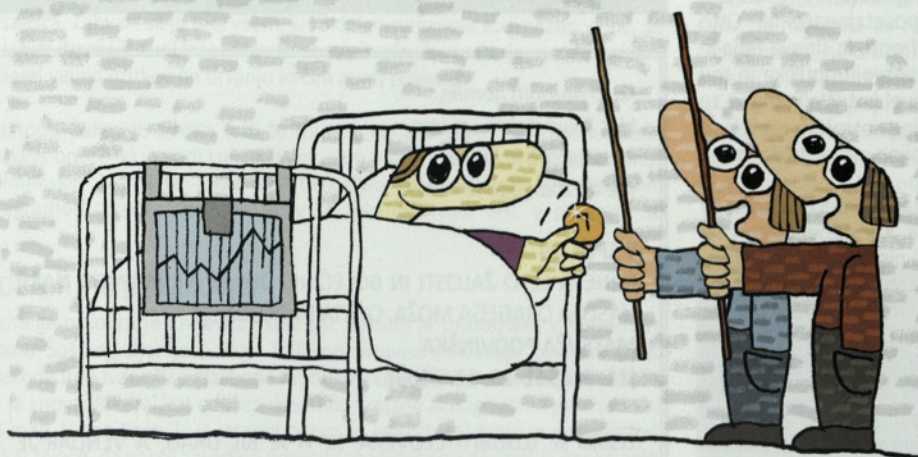
Rešte se, rešte, pa žakle odvežite, dinarčke dejte, se nič ne pozna.

V Topolšici so nekateri otroci hodili na tepežni dan v bolnišnico šibat paciente. Vstali so zelo zgodaj, da so paciente dobili še v posteljah, preden so šli na zajtrk. Ti so se jih zelo razveselili in jih obdarovali. Običajno so jim podarili denar, ki se ga je menda nabralo kar precej. Porabili so ga za sladkarije, ker kruha otroci staršev, ki so bili zaposleni v bolnišnici, menda niso stradali. Nekateri se spominjajo, kako so še po drugi svetovni vojni v šoli z velikim veseljem menjali polbel kruh za črnega, ki so ga za malico od doma prinesli otroci z okoliških kmetij.

Včasih pa so na tepežni dan odrasli, ki so morali na delo, vstali, še preden so se otroci prebudili. Prehiteli so jih z rahlim tepežkanjem in tako vrgli iz postelje. Otroci so staršem vrnili udarce, ko so se ti pozno popoldan vrnili iz službe.

Rejšte se, rejšte, da bi bla šikana ko zajc, pa zvita ko lisica, pa močna ko lev.

V Zavodnjah so v prvi polovici 20. stoletja otroke, ki so prišli tepežkat v gostilno Pri Petru, pošiljali v župnišče k takratnemu župniku Rozmanu in kuharicam. Ker so tam vedno dobili največ denarja, je kmalu obveljalo, da se gre najprej tepežkat v župnišče, nato k sosedom po Věsi, po vojni pa so radi šli še k učiteljici, ki »ni bila v partiji« in je otrokom vedno spekla kekse.

Na tepežni, tudi tepeški dan so po stari šegi imeli otroci veliko veselje; odraslim so lahko vrnili nekaj udarcev s šibo, za nameček pa bili za to še obdarovani. Običaj naj bi imel poganski izvor. Z njim so po ljudski razlagi v krščanstvu ohranjali spomin na otroke, ki jih je dal pomoriti kralj Herod, da bi prerečil prerokbo, po kateri ga bo nasledil na božič rojen otrok.

Otroci so na tepežni dan vstali čim bolj zgodaj. Šli so utrgat prvo šibo, ki jim je prišla pod roke. Bila je kar navadna: brezova ali leskovka, samo da se ni zlomila. Potem so rekli: »Gremo na šipšap.« Najprej so našibali domače čez kovter, če so bili še v postelji. Nato so se odpravili sami ali v manjših skupinah od hiše do hiše. Včasih se ljudje po hišah niso zaklepali, zato so otroci potrkali in vstopili. Šli so samo tja, kjer so vedeli, da jih ne bodo nagnali in jim bodo kaj dali. V Topolšici so rekli:

Šip, šap, danes je tepežni dan, rešte se, rešte se starega leta, veselite, veselite se novega leta, pa v vržet (žep) pogledjte, pa dinar nam dejte.

Včasih so namesto namiga na obdarovanje zaželeli: *Rešte se, rešte se starega leta, da bi se učkali novega leta, da bi bli zdravi, veseli, dolgo let živeli, enkrat pa srečno u nebese pršili.*

Najbolj zabavno je bilo, če se je otrokom uspelo prikrasti odraslim za hrbet in jih s šibo presenetiti. Drugi so najprej pozdravili, zrecitali pesem (ki se je celo v istem kraju ohranila v več različicah) in s šibo po zadnji plati našibali odrasle: »Zares usekat si noben ni upal,« zato so včasih rekli: »Le bol udar, če ne ne bo dnarja!« V zameno za rahle udarce (toliko da je zapokalo) so otroci dobili najpogosteje denar, redkeje suho sadje, orehe, jabolka ali bombon, kjer so bili revni, pa tudi košček kruha. »Ko si udaril in dobil denar, si se zahvilil in hitro šel ven, naprej. Več si jih obiskal, več denarja si dobil.«

Tepežni dan je bil samo dopoldan, do 12. ure. Pred drugo svetovno vojno so ponavadi otroci pri hiši dobivali po 50 par, za kar so si lahko kupili eno majhno belo žemljico. Mnogi so si jih lahko le redko privoščili. Od današnjih so se žemljice razlikovale po tem, da so ob ugrizu zahrustale: »Ko ugrizneš, mora žemlja počit.« Za 2 dinarja se je že dobilo belo štruco.

Rešte se, rešte, pa žakl odvežite, če nimate kej dat, js nimam čajta tu stat.

Pripovedovali so: Zvone in Mojca Čebul, Marija Roglšek, Anica Podlesnik, Silvo Vrčkovnik, Drago Tamše. Zbrano v novembru in decembru 2010.

Zbrala in zapisala Špela Poles

V spomin

Wolfgang Uebe je Matevž Podvinšek

Gospoda Matevža Podvinška sem poznala osebno, a preveč bežno, da bi kaj več vedela o njem. Šele zdaj ob obletnici njegove smrti mi je gospa Ljudmila Podvinšek zaupala njegovo življenjsko pot, ki je bila nenavadna, mestoma že kar kruta.

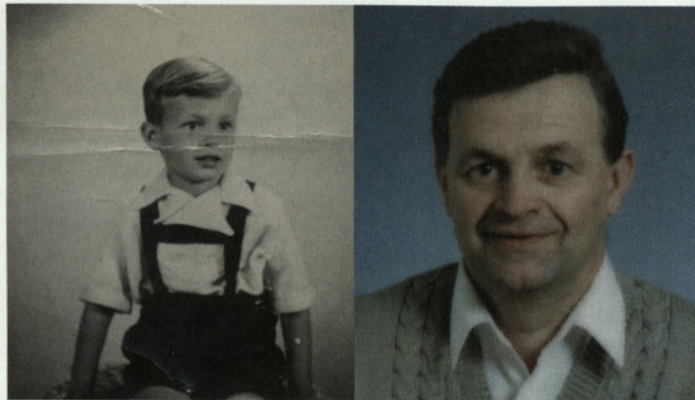
Gospod Matevž se je rodil v Gaberkah v času druge svetovne vojne. Star je bil komaj devet mesecev, ko so ga leta 1942 ločili od mame in očeta. Skupaj s sestro so ga poslali v taborišče Frohnleiten, kjer so ga ločili tudi od nje in ga samega poslali v dom, ki ga je imela v upravljanju organizacija Lebensborn v Kohren-Sahlisu. Oče in mati sta pristala v taborišču Auschwitz, kjer mati ni preživela, oče pa se je kot stoodstotni invalid ob koncu vojne vrnil domov oziroma v Celovec, kjer je strtl od strahot in preživetega kmalu po vojni začel iskati svojega sina.

Matevž Podvinšek je med tem postal Wolfgang Uebe. V otroškem zavetišču ga je opazil takratni SS-ovec, po vojni posetajonačelnik Otto Uebe. Otto je imel sina Wolfganga, ki je padel na fronti, in sinova želja je menda bila, da v primeru, če umre, oče in mati posvojita otroka in mu data njegovo ime. Matevž je tako do leta 1947 živel kot Wolfgang in se svojih pravih staršev, Slovenije in ničesar iz zgodnjega otroštva praktično ni spominjal. Otroštvo mu je teklo mirno in zadovoljno, nova starša sta ga imela zelo rada.

Leta 1947pa so prišli ponj. Mednarodna organizacija Rdečega križa ga je na vztrajno očetovo prošnjo iskala in tudi našla. Kar odpeljali so ga z dvorišča sredi igre in mu govorili, da njegovi starši niso pravi starši, da ni Nemec, da ima drugega očeta in da je doma v Šoštanju ... Res nemogoče se je postaviti v vlogo sedemletnega dečka, ki mora sprejeti vse te spremembe in jih tudi razumeti ter se celo veseliti vrnitve domov. Domov kam? Če pa sploh ni vedel, da ima drug dom! In drug jezik, drugo okolje, obrazi ... Vse to je zelo vplivalo nanj. Oče ga je sprejel s srčno ljubeznijo, tudi mačeha in okolje, a le s težavo se je privajal. Pogrešal je krušne starše v Nemčiji, saj so mu bili edini poznani ljudje. Taka preizkušnja pusti posledice na nežni otroški duši in brazgotine ostanejo celo življenje. Matevž se je sčasoma s pomočjo ljubezni domačih le privadil, a še dolgo je govoril nemško, še dolgo je sanjal o svojih drugih starših v Nemčiji. Takih otrok je bilo med drugo svetovno vojno ogromno. Le nekateri so se vrnili domov, le nekaterih zgodba je imela srečen konec.

Matevž Podvinšek je v življenju uspel. Vse, kar mu je manjkalo v otroštvu, je nadomestil z ljubeznijo do svojih dveh sinov in s ponosom spremljal njuno življenjsko pot. V poklicu je bil uspešen in naredil lepo kariero. Zgradil je topel dom v Gaberkah in v tej sredini živel kot spoštovan in ugleden krajan. Matevž Podvinšek je uspel, a ves čas je v njem ostalo vprašanje. Kaj bi počel Wolfgang Uebe.

Milojka B. Komprej

*Kako pozabiti gomilo,
kjer Tvoje dobro spi srce,
ki nas srčno je ljubilo
vse do zadnjega je dne.*

V SPOMIN

MINEVA LETO ŽALOSTI IN BOLEČINE, ODKAR NI VEČ MED NAMI
NAŠEGA DRAGEGA MOŽA, OČETA IN DEDIJA
MATEVŽA PODVINŠKA
(21. 9. 1941–29. 12. 2009).

TEŽKO JE IZGUBITI ČLOVEKA, KI TI JE BIL DRAG, A VENDAR JE
NAJTEŽJE NAUČITI SE ŽIVETI BREZ NJEGA.

HVALA VSEM, KI STOJITE OB NJEGOVEM GROBU, PRINAŠATE
CVETJE IN SVEČE S TOPLO MISLIJO NA NJEGA.

žena LJUDMILA, sinova MATEVŽ in JOŽE z družinama

Spomin na umetnika

Na dan 12. decembra leta 1888 se je na kmetiji pri Zdovcu v Zavodnjah rodil priznani akademski kipar, umetnik Ivan Napotnik. Ob tej priliki smo se v njegov spomin člani odbora kulturnega društva, ki nosi njegovo ime, poklonili pred njegovim grobom v Podkraju. V tem letu je tudi bila 50. obletnica njegove smrti.

Spominska proslava, ki jo je pripravilo društvo za ta dan, je na žalost odpadla zaradi zasedenosti dvorane, v kateri je potekal referendum.

Podoba kulture

Dršališče tudi uradno odprto

V sredo, 8. decembra 2010, se je kljub dežju na rokometnem igrišču v Šoštanj zbralo veliko število obiskovalcev na uradni otvoritvi mestnega dršališča.

Popularni Čuki so tudi letos za uvod v drsalno sezono dodobra ogreli ozračje in navdušili otroke, pa tudi njihove starše in stare starše. V uro in pol dolgem programu so zapeli svoje stare hite – Komar, Sankaška polka, Mi gremo pa na morje... in tudi novejšje – Lačni, Gunga gunga... Otroci so skupaj z animatorko, ki jo Čuki vedno pripeljejo s seboj, plesali pod odrom, kjer sta se jim za nekaj časa pridružila tudi 'čuka' Jože in Jernej in s tem naredila res prijetno, sproščeno in domače vzdušje.

Drsalno sezono je s kratkim nagovorom odprl župan Občine Šoštanj in poslanec v Državnem zboru RS Darko Menih, ki se je zahvalil vsem donatorjem in sponzorjem, ki so tudi letos v veliki meri pomagali pri izvedbi dršališča. Zahvalil se je tudi vsem, ki so delali, nekajkrat tudi pozno v noč, da je lahko dršališče tudi letos pravočasno zaživelo. Župan pa je vsem drsalcem zaželel veliko užitek na drsanju in čim manj poškodb.

Nastopu Čukov je sledila tudi že tradicionalna drsalna revija ekipe Lucky lookers on ice, ki jo vodi Luka Klasinc, sam odličen drsalec, tudi udeleženec Olimpijskih iger leta 1992 v Albertvilleu. S kvalitetnim in zabavnim programom umetnostnih drsalcev so navdušili tudi oni. V program so

vklučili tudi nekaj gledalcev – otrok, nato pa vse povabili na ledeno ploskev in s tem tudi uradno odprli dršališče.

Občina Šoštanj je v letošnjem letu 300 m2 veliko dršališče na rokometnem igrišču pripravila že četrtoč. Med prebivalci Šoštanja se je že dobro 'prijelo', otroci so komaj čakali na začetek nove drsalne sezone, veselijo pa se je tudi hokejisti in odrasli, ki tudi sami vedno pogosteje stopijo na drsalke. V Pravljičnem mestu Šoštanj z dršališčem 'čas teče nekoliko počasneje', ljudje si lahko odpočijejo od naporenega vsakdana, poklepetajo s prijatelji in znanci, si izmenjajo lepe želje v decembrskem prazničnem času, ne nazadnje pa tudi poskrbijo za rekreacijo in preživljanje prostega časa v naravi, na prostem.

Dršališče je odprto vsak dan od 10. do 22. ure. Lucky Luka, strokovna šola rolanja in drsanja pripravlja vsak torek in petek ob 16. uri na dršališču animacije (šola drsanja, igre, drsalne vragolije...), ob sobotah ob 11. uri pa športne igre na ledu, tekmovanja, spretnostne poligone... Vse te aktivnosti so za udeležence brezplačne.

Foto: SiNi

Tjaša Rehar

Šoštanj je praznoval

Osmega oktobra je Krajevna skupnost Šoštanj je praznovala v Kulturnem domu Šoštanj, kjer je poleg Tolkalne skupine Pihalnega orkestra Zarja nastopil Jure Ivanušič z glasbeno monokomedijo Od tišine do zvoka, v kateri se je znova dokazal kot odličen umetnik. Krajane je nagovorila predsednica KS mag. Vilma Fece, ki je izrazila ponos in pripadnost kraju in pozvala tudi tukaj živeče, da naj se zavedajo pomena zgodovinskih dejstev, ki nakazujejo, da je bil Šoštanj ves čas kraj ponosnih in svobodnih ljudi. Ob tej priložnosti je bil prebran tudi odlomek iz knjige dramaturga Janeza Žmavca, kjer je pisatelj literarno obdelal zgodovinska dejstva noči s 7. na 8. oktober 1945, ko je bil Šoštanj sredi okupirane Evrope par ur svoboden.

Krajani so praznik zaključili z druženjem v avli doma.

Milojka B. Kompnej

Foto: Dejan Tonkli

Božič je

Praznične dni so na Zavodu za kulturo Šoštanj zaokrožili z priložnostno razstavo jaslíc iz zbirke Zvoneta Čebula in koncertom okteta Zavodnje v Mestni galeriji Šoštanj. Zvone Čebul je v tokratni razstavi pokazal jaslice, ki so krasile kmečke in tudi meščanske domove v Sloveniji v 19. in 20. stoletju. Oktet Zavodnje pa ima v svojem repertoarju bogat izbor božičnih napevov, ki so odlično polepšali ta čas. Številne, ki so uživali v prelepah melodijah, je nagovoril tudi šoštanjski župan in državnozborni poslanec Darko Manih, ki je zbranim zaželel prijazne praznike in vse

dobro v prihajajočem letu. Kot se spodobi, je v galeriji zadišalo po potici in prijazne besede so polnile srca. Jaslice bodo na ogled še prvi teden v mesecu januarju.

Milojka B. Kompnej

Foto: Dejan Tonkli

Vesle praznike in srečno 2011,
vam želi

Gostilna Ačman

Vesel božič in srečno novo leto 2011
vam želi
Kmetijska zadruga Šaleška dolina

Popolna predanost poeziji

Konec novembra so v Mestni galeriji Šoštanj literarni sladkoscenci uživali ob odlični poeziji Barbare Korun iz Ljubljane. Njen ustvarjalni opus se sicer ne omejuje samo na pesniške zbirke, ampak posega tudi na druga področja literarnega ustvarjanja. Uveljavljena je kot dramaturginja, lektorica in slavistka, veliko svojega časa posveča tudi mentorskemu delu ter pisanju recenzij. Za svojo prvo pesniško zbirko, ki je izšla pri Mladinski knjigi leta 1999, je prejela nagrado za najboljši prvenec leta, v naslednjem letu bo izšla njena četrta zbirka. Njene pesmi so prevedene v šestnajst jezikov, kar dvakrat pa je bila predstavnica Slovenije na mednarodnem projektu Evropska prestolnica kulture. V pogovoru z Milojka Komprej je z veliko ljubeznijo govorila o domovini in ljudeh, ki so zaznamovali njeno življenjsko pot, največji poudarek pa je dala seveda jeziku, preko katerega se nek narod tudi identificira in prezentira.

Barbara Korun, rojena v Ljubljani, veliko svojega časa preživi v Strunjanu, hkrati pa veliko potuje. Nekaj časa je delovala v pedagoških vodah in bila zaposlena kot lektorica, v zadnjem času pa se želi povsem posvetiti literarnemu ustvarjanju, ki dejansko zahteva popolno predanost.

Foto: Amadeja Komprej

Amadeja Komprej

Pred začetkom

V Mestni galeriji Šoštanj je bila v okviru praznovanj Veselega dneva kulture predstavitev zbirke *Pred začetkom*, pesnika, urednika in esejista, člana Društva slovenskih pisateljev Ivana Dobnika. Knjiga je izšla letos pri založbi Piano in je tako vsebinsko kot oblikovalsko dovršena. Avtor, ki prihaja iz Šmatevža v Savinjski dolini, čeprav v glavnem živi v Ljubljani, je zbrane nagovoril v univerzalnem jeziku poezije. V knjigi *Pred začetkom* se dotika bivanjskih vprašanj in vprašanj stanja duha posameznika ali skupine. Skozi pesmi, ki so nastajale vzporedno z drugimi kakšnih deset let, srečujemo tudi pesnikove prijatelje, ki so se ga na tak ali drugačen način dotaknili. Dejansko gre za tematsko zbirko, ki je nastajala vzporedno z drugimi, saj je Ivan Dobnik v obdobju od leta 1980 do letos izdal že devet pesniških zbirk, veliko njegove poezije pa je prevedene. Zbirka sodobne slovenske poezije *Pred začetkom* je kompleksno delo, ki vas ne bo pustilo ravnodušne.

Predstavitev knjige je bila poleg ostalega zanimivega iz avtorjevega ustvarjalnega opusa v veliki meri namenjena predvsem interpretaciji vsebine. Pogovor je sooblikovala Milojka Komprej.

Ivan Dobnik je tudi soustanovitelj društva Hiša poezije in »očče« Poetikona, revije za poetično. V njej poleg prevodov sodobne svetovne poezije objavljajo sami priznani slovenski avtorji. Ivan Dobnik je rojen leta 1960, študiral je filozofijo in književnost v Ljubljani, delal nekaj časa tudi v knjižnici, a se potem povsem posvetil svojemu literarnemu ustvarjanju in delovanju.

Foto: Dejan Tonkli

Milojka B. Komprej

Pevec

Zoran Pevec, pesnik in urednik iz Celja, je magister slovenske književnosti in član društva slovenskih pisateljev. V Mestni galeriji Šoštanj so ga gostili v okviru Galerijskih večerov. Pevec je zbranim predstavil svoj ustvarjalni opus, ki obsega pet pesniških zbirk in priročnik *Kako napisati pesem*, ker pa je tik pred izidom šeste pesniške zbirke *Hasidski pevec*, je beseda seveda tekla tudi o tem. S sogovornico Milojko Komprej pa se je dotaknil mnogih poglavij svojega življenja od otroštva do zrelih let, ki so ga oblikovala.

»Za kar se odločiš, to si in okoli tega se mora vrteti tvoje življenje,« je med drugim pojasnil svoj uspeh v literarnih krogih, saj je cenjen in prepoznaven pesnik, esejist in kritik. Ker njegovo poezijo med drugim zaznamuje mistika, je bilo zanimivo prisluhniti nekaterim njegovim delom, ki jih Zoran Pevec tudi na svojevrsten način interpretira.

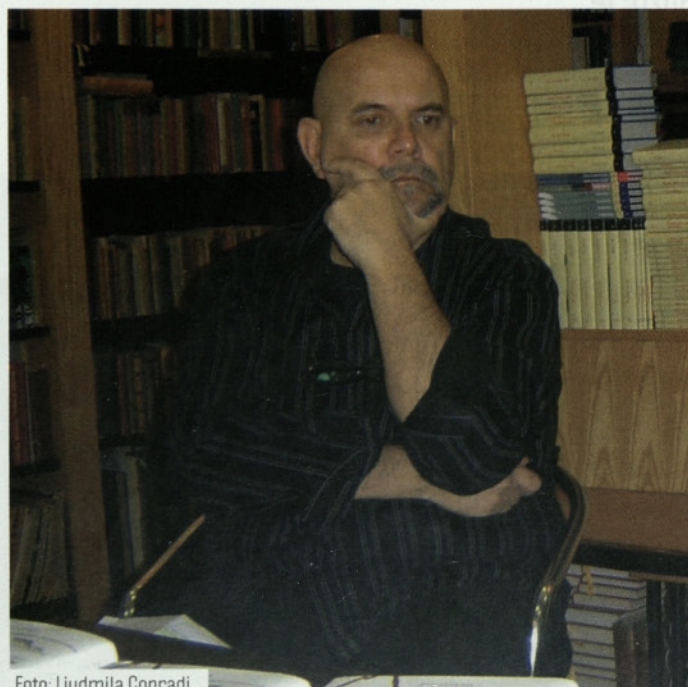

Foto: Ljudmila Conradi

Milojka B. Komprej

Literati o literaturi

V začetku oktobra je bila v Vili Rožle v Velenju literarna delavnica. Izvedli so jo šaleški literati v okviru svojega rednega programa. Udeleženci so bili zadovoljni. Vsaj tako je bilo razbrati iz pogovora med avtorji, ki so se prijavili na delavnico z avtorskimi prispevki. Pogovor na temo proznih tekstov, oblikovanih v formo kratke zgodbe, je vodil Peter Rezman, s poezijo in zapovedmi, ki veljajo v tej literarni veji, pa se je z udeleženci pogovarjal Ivo Stropnik. Koordinatorica delavnice je bila Tatjana Vidmar. Take oblike izobraževanja so med avtorji dobrodošle, zato jih bodo v društvu nadaljevali tudi drugo leto, je zagotovila predsednica društva Milojka Komprej. Šaleško literarno društvo tudi letos pripravlja izdajo zbornika literature Hotenja, katerega izid načrtujejo v decembru okoli veselega dne kulture, kot je postalo že praksa med šaleškimi literati.

Milojka B. Komprej

Foto: Amadeja Komprej

Prva nagrada

Barbara Spital se je udeležila šestega mednarodnega tekmovanja mladih glasbenikov Ars nova v Trstu, ki je potekalo od 4. do 10. decembra 2010.

Tekmovala je v drugi starostni skupini (B) do 15 let in ob klavirski spremljavi prof. Anje Rosec odlično predstavila svoj tekmovalni program. Osvojila je prvo nagrado in prejela 95 (od 100) točk.

To tekmovanje poteka vsako leto v organizaciji Akademije Ars nova Trst. Namenjeno je mladim glasbenikom, ki tekmujejo v skupinah: klavir, flauta, violina, komorne skupine, violončelo, instrumenti z jezički, harmonika.

Barbara Spital obiskuje šesti razred flaute v glasbeni šoli Fran Korun Koželjski, oddelek Šoštanj pri prof. Mojci Ušen Tkalčec. Sodeluje v komornih skupinah, šolskem pihalnem orkestru ter pri Pihalnem orkestru Zarja Šoštanj.

Foto: arhiv

Izjava za javnost

V sredo, 15. decembra 2010, so Premogovnik Velenje že tradicionalno obiskali učenci devetih razredov osnovnih šol Velenja, Šoštanja in Šmartnega ob Paki. Obiskalo nas je 33 učencev z namenom lažje poklicne odločitve.

Obisk je bil namenjen seznanitvi s poklici v rudarstvu, kako poteka izobraževanje zanje ter kakšni sta kadrovska in štipendijska politika podjetja. V sklopu slednje podjetje poleg štipendije dijakom, ki se izobražujejo v Šolskem centru Velenje za poklice v rudarstvu, ponuja tudi druge ugodnosti ter

Vsem krajanom in krajanke
želimo vesele božične praznike,
v novem letu 2011
veliko zdravja,
veselja, osebne sreče ter
zadovoljstva.

Svet KS Lokovica

jim omogoča praktični pouk na učnih deloviščih v jami in v delavnicah. Dobrodošlico jim je zaželel Boris Potrč, vodja Izobraževalnega centra Skupine PV, ki je učencem predstavil delovanje velenjskega premogovnika. Poudaril je pomembnost projekta izgradnje bloka 6 Termoelektrarne Šoštanj, saj ima poleg energetskih in ekonomskih prednosti tudi socialno

komponento – za prihodnje generacije bo zagotavljal kvalitetna delovna mesta še naslednjih 50 let. Po uvodnem pozdravu so si učenci ogledali Varnostno-tehnoški informacijski sistem, jašek NOP, elektro in strojno delavnico ter svetilkarno.

V Premogovniku Velenje se zavedamo, da so kadri najpomembnejši kapital podjetja, zato veliko vlagamo v izobraževanje. Da je izobraževanje pomemben segment delovanja se odraža na več področjih, med njimi tudi na področju štipendiranja. V šolskem letu 2010/2011 smo podelili 38 štipendij ter 3 posebne štipendije Energija znanju – znanje energiji, trenutno imamo v Skupini 135 štipendistov. Obvezno prakso opravljajo 152 dijakov in 33 študentov ob delu – rudarske, elektro in strojne smeri, ter 64 dijakov in študentov drugih smeri. Številke kažejo na to, da veliko skrb namenjamo izobraževanju in usposabljanju vseh zaposlenih.

 Tadeja Mravljak Jegrišnik
vodja Službe za odnose
z javnostmi Skupine Premogovnik Velenje

Nove knjige

HOTENJA 20

Šaleško literarno društvo Hotenja je v okviru praznovanj Veselega dneva kulture v velenjski knjižnici predstavilo letošnji zbornik Hotenja 20 fragmenti 2010. V njem so zbrana literarna dela predvsem šaleških avtorjev, na povabilo uredništva v sestavi Peter Rezman, Tatjana Vidmar in Milojka Komprij pa se je odzvalo tudi nekaj priznanih literarnih ustvarjalcev širšega slovenskega prostora. Kot je o zborniku v uvodniku zapisala predsednica društva Milojka Komprij, je bistvo te izdaje v tem, da se avtorjem lokalnega prostora omogoči dostojno in redno izdajo ter da se v tem zborniku lahko predstavijo mladi ustvarjalci, ki tako nekoliko lažje pridejo do samostojne izdaje. V tokratnem se predstavlja Mojca Marš, mlada Velenjčanka, ki je s svojo poezijo že opozorila nase na nekaterih literarnih srečanjih in natečajih. Ta oblika izdaje ji bo dobra popotnica k večjim samostojnim edicijam.

Predstavitev zbornika je pospremil Mešani pevski zbor Gorenja pod vodstvom Katje Gruber, ki je s svojim glasbenim »potovanjem« odlično pripomogel k uspešno izvedenemu večeru, na katerem je zbrane med drugim pozdravila tudi samostojna svetovalka za literaturo pri javnem skladu za kulturne dejavnosti v Ljubljani Dragica Breskvar, ki je ustvarjalcem iskreno čestitala. Literate je tokrat s svojo prisotnostjo počastil tudi župan Mestne občine Velenje Bojan Kontič, česar so se ustvarjalci tega prostora iskreno razveselili. Objavljena dela avtorjev Josipa Bačiča Savskega, Danija Bedrača, Ljudmile Conradi, Ivana Dobnika,

Foto: arhiv knjižnice

Nuše Iloar, Milojke Komprij, Andreja Krevzla, Alenke Kveder, Marjana Marinška, Zorana Pevca, Petra Rezmana, Nijaza Salkiča, Justine Strašek, Karmen Škoflek, Vinka Šmajsa, Ramiza Velagiča in Lojzeta Vrenčurja sta interpretirala Petra Hribernik in Tomaž Potočnik.

Izid publikacije so podprli Mestna občina Velenje, JSKD Ljubljana in JSKD OI Velenje. Tokratno likovno podobo jim je letos podelil slikar Oskar Sovinc, ki je v znak dobrega sodelovanja grafike avtorjem tudi poklonil. Društvo, ki sicer deluje že dobrih trideset let, zagotavlja, da bo sledilo svojim načrtom in v prihodnje skrbelo tudi za objave recenzij del domačih avtorjev in predvsem pridobivanje mladih avtorjev za objave.

Milojka B. Komprij

Zadovoljeni bralci

Ob prazniku, rojstnem dnevu pesnika Karla Destovnika Kajuha, je šoštanjka knjižnica v goste povabila pisateljico Milojko B. Komprij in ob tej priložnosti predstavila njeno najnovejšo knjigo Kot žaba na avtocesti. V prijetnem klepetu s Petro Hribernik so številni, ki so se udeležili pogovora, lahko izvedeli, kako teče življenje med vsakdanjostjo in ustvarjalnostjo. Večer je popestril nastop učenk Glasbene šole Fran Korun Koželjski Velenje pod mentorstvom Katje Skrinar.

Knjiga kratkih zgodb Kot žaba na avtocesti je duhovit zapis vsakdanjosti, ki mestoma preide v razmišljanja o smislu bivanja in ustvarjalnega življenja, mestoma pa se prepusti ljubezenskim izzivom in vsakdanjosti, za katero se na koncu ugotovi, da je lahko vir ustvarjalnosti. Knjiga nosi v sebi veliko bolj ali manj očitne sporočilnosti, zato je vsekakor zanimivo branje, ki je že našlo mnogo bralcev.

A. K.

Foto: Dejan Tonkli

V zborniku Slap tudi dela šaleških ustvarjalcev

V četrtek, 25. novembra, so v Gornjem Gradu člani Kulturnega društva Zgornje Savinjske doline Slap predstavili svoj najnovejši – že enajsti zbornik. V Slapu že več let s svojimi deli sodeluje tudi šaleški literarni ustvarjalec Josip Bačič – Savski. Na dogodku v Gornjem Gradu je bil poleg njega prisoten tudi Vinko Šmajš, ki je bil vse od začetka pa do letos urednik in lektor Slapa ter strokovni mentor društva. Tako je znatno pripomogel k nastanku prejšnjih desetih zbornikov.

Enajsta knjižica je izšla z naslovom Literarna zbirka ljudskih piscev Zgornje Savinjske doline Slap 11. Sicer se je članom Slapa v 12. letih od nastanka poleg šaleških pridružilo še lepo število ustvarjalcev s širšega celjskega območja pa tudi iz bolj oddaljenih krajev naše domovine, kot je Zagradec na Dolenjskem in iz Izole. Kar nekaj od njih jih ima svoja dela objavljena v samostojnih knjigah. Pri tem velja omeniti Marjano Rihter, ki je doma iz Plešivca, živi pa v Delcah in ima za sabo že več uspešnih zbirk pesmi.

Kot je povedala letošnja urednica Polonca Kolenc Ozimic, so lahko Slapovci na tokratno literarno bero res ponosni. Vsakoletno objavljane je pri nekaterih vzrok za nenehen dvig kakovosti literarnega izražanja. »V vaših delih se skriva bogastvo besed, na katerega ste upravičeno lahko ponosni,« je dejala v nagovoru avtorjem ob predstavitvi knjige.

V zborniku so tokrat objavljena dela enaindvajsetih avtorjev, med njimi tudi zelo mladih, ki sicer težko najdejo prostor za objavo svojih stvaritev. Prav razpon v starosti avtorjev in gledanju na svet skozi izkušnje je posebna nota te zbirke. V njej so objavljena prozna dela, v večini pa je poezija. Posebno pozornost velja nameniti imenitnim aforizmom.

Foto: Marija Lebar

Na dogodku v Gornjem Gradu so pripravili kulturni program. Spregovoril je predsednik društva Stanko Gašparič, nato pa so avtorji sami predstavili po en svoj prispevek iz najnovejše zbirke, ki jo bo mogoče najti tudi na policah naše knjižnice.

V društvu so izredno delovni in imajo vsak mesec literarno srečanje, na katera povabijo kakega zanimivega gosta ali pa se le družijo, vsakič v drugi občini Zgornje Savinjske doline. Za letošnje zaključno srečanje so si izbrali celodnevno gostovanje v Termah Topolšica, kjer bodo s kopanjem, kosilom in druženjem zaključili uspešno ustvarjalno leto.

Marija Lebar

Helena Cestnik

Klepet s seboj: resnična prvljica iz blodnjave

Tokrat sem izbrala knjigo z naslovom *Klepet s seboj: resnična prvljica iz blodnjave*, avtorica dela je Helena Cestnik. Delo morda ni najbolj primerna izbira za »veseli december«, ampak mene je pritegnil slog pisanja, predvsem pa tema. Delo je prvoosebna pripoved štiridesetletne Helene, njeno iskanje vrednot in osebna rast – tudi skozi spopad z zahrbtnimi boleznimi. Poleg raka na dojkah se spopada še s parkinsonovo boleznijo, ki ji jemlje moči, zaupanje vase, pa tudi v možovo ljubezen. Bolezen uničuje njuno ljubezen, vendar sta tu. Bolezni in ljubezen, in ravno skozi te izkušnje raste njen pogled na resničnost njenega sveta

Avtorica na začetku knjige opozori, da je *glavni lik avtoričin alter ego* ter da *so se stranske osebe v pripovedni svet porodile iz bivanjske daljave in je zato podobnost z resničnimi le naključje*. Kot da se na nek način gleda v zrcalu...zrcalo je včasih izkrivljeno, podoba motna...skozi ogledalo spoznava svet, njegovo izgubljeno lepoto – vidi tudi človeško pritlehnost, hudobijo in pokvarjenost.

Njeno trpljenje odseva na vseh članih družine. Vsak se na svoj način spopada z neisprosnostjo, da nikoli več ne bo tako kot je bilo. Njenim bližnjim najbrž ni veliko lažje kot nje sami. Vedno znova ljudje v takih težkih trenutkih spoznavamo, kako nepomembne so nekatere stvari v našem življenju. Zakaj nas samo trpljenje in bolečina streznita...

Njeno telo je vedno bolj pribito z žebli, trpeče in ne sledi besedam, hotenju njene duše. *»Nekoč sem se čudila ljudem, blagrujočim naloženo jim breme trpljenja, zdaj vem, da so preizkušnje življenjska nuja, ob kateri se dvigneš v svoji človeški veličini in dostojanstvu, izbrskaš iz sebe sredico sredic, poiščeš najgloblji apel stvarstva, pot do Besede, do večnih resnic in s svojim življenjem napišeš čisto svojo pravljico - ali pa padeš.»*

»Največja umetnost je sprejeti življenje, kakršno pač je, sebe takega, kakršen si, soljudi z vsemi njihovimi dobrimi in slabimi lastnostmi. Vedno sem želela, da bi bilo vse lepo in prav, a merila pri vseh ljudeh niso enaka. Živela sem v analiziranju preteklih dogodkov, izgovorjenih besed in razmišljala o prihodnosti. Vedno sem se nečesa bala in se za nekaj kesala,

hkrati pa pozabila na sedanji trenutek.»

V svojem trpljenju in trpljenju družine gleda minevanje let in se obrne k svoji duši...zaželi si notranjega miru; kljub boleznim želi izžarevati življenjsko moč – energijo, usmiljenja drugih ne želi, in ne potrebuje – sploh pa ne zato, da bi nahranila svoj ego. V vsem želi videti nekaj dobrega in nikakor se ne odreka optimizmu in boju. V takšnih težkih življenjskih preizkušnjih si sam, sam moraš prebroditi najhujše bolečine *...»Za menoj je noč, polna bolečin po vseh mišicah in sklepih, kar mi ne da spati«...* Helena Cestnik pogumno bije boj z boleznijo tudi skozi literarno ustvarjanje.

Pripoved me je pretresla, saj avtorica brez olupševanja spregovori o svojem doživljanju in premagovanju te težke bolezni, ki ji jemlje dostojanstvo in moč. Nič ne olupšuje skrhanega odnosa z možem, svojega hlastanja po njegovi naklonjenosti in ljubezni. Bolezen je težka preizkušnja za zakonca, saj ju lahko še bolj zbliža, lahko pa se njuna ljubezen skrha in ju za vedno loči.

Pripoved se me je dotaknila tudi osebno, saj poznam to bolezen in vem kako težko se je spopadati z njo, kako vpliva na vse vpletene, ne samo na bolnika...nikoli ne bom pozabila, kako sva s starim očetom v bolnišnični sobi v Ljubljani odtavala v premogovnik prestavljat hlode in odpirat skrivnostne skrinje njegovega spomina...

Vsem želim
...predvsem goro
zdravja in ljubezni...

Maja Rezman Huremović

*Bliža se najlepši čas v letu.
Čas, ko se spominjamo
preteklosti in pričakujemo prihodnost.
Čas, ko se deli želja po sreči,
zdravju in uspehu.*

*Naj se vsem uresničijo sanje,
udejanjijo želje in izpolnijo
pričakovanja!*

SREČNO 2011!

**PE Vrtnarstvo
PE Gradnje
Koroška c. 40a
3320 Velenje
T: 03/896-87-00**

**info@pup.si
www.pup.si**

**PUP
Saubermacher**

Zapisani (v) glasbi

Spev

Ansambel Spev pozna staro in mlado, saj skupaj ustvarjajo že celih 8 let. Posebej navdušili so s skladbo Pel bi zate, ki je dobesedno obnoreda poslušalce. Prem slabim mesecem dni so dosegli ponoven uspeh in potrditev svojega dela. S skladbo Tvoje oči so najbolj prepričali poslušalce Radia Slovenije in ponovno, že petič, osvojili naziv za Naj vižo leta 2010. O tem in še o čem drugem sem se pogovarjala z vodjo ansambla Spev, Erikom Hribernikom.

Najprej čestitke ob ponovni zmagi ansambla Spev. S pesmijo Tvoje oči ste postali zmagovalci Naj viže 2010. Kakšni so občutki ob ponovni zmagi? Kako je sodelovati z Ireno Vrčkovnik, ki je avtorica te pesmi?

Najprej hvala lepa za čestitke. Ob tej priložnosti bi se zahvalil vsem poslušalcem Radia Slovenije, ki so glasovali za našo vižo, nas podprli. Naj rečem, da zmaga je vedno lep uspeh, ena taka potrditev pravega dela, da si na pravi poti, da ustvarjaš dobro glasbo, ki je ljudem všeč. To je tisto, za kar mi tudi delamo. Ljudje so tisti, ki izberejo. Zmaga na Naj viži je že naša peta zaporedna. Oziroma, štiri leta je bilo zaporedoma, potem nas dve leti niso uvrstili v program, sedaj po dveh letih pa je to že naša peta zmaga in smo zato toliko bolj ponosni, ker še nobenemu ansamblu ni uspelo tolikokrat zmagati, nam pa je to uspelo že petič. Sodelovanje z Ireno Vrčkovnik je pa sigurno zelo dobro. Vsi vemo, da je Irena zelo dobra slovenska pevka, uspešna tako na vokalni kot s pisanjem skladb in izkazalo se je, da je to pravi recept.

Prejšnji mesec je ansambel Spev slavil že osmo obletnico delovanja, ki ste ga obeležili s tradicionalnim koncertom v Vinski Gori. Kako bi na kratko opisali teh osem let delovanja?

Teh osem let je res minilo zelo hitro. Za nami je veliko dela, nekaj odrekanih in pa veliko lepih trenutkov, ker smo kot ansambel ne samo glasbeniki, ampak tudi prijatelji, ki se družimo v prostem času. V celoti je to osem lepih let, ki so minila prehitro.

Pa reciva kakšno še o križarjenju. V kakšnem sestavu ste potovali in koga ste zabavali?

Križarjenje je posebno doživetje. Vsi smo bili prvič na takšni ladji. Imamo lepe spomine. Zabavali smo skoraj cel svet, tam so bile vse narodnosti. Bilo je okoli 4500 ljudi, ki so lahko prisluhnili naši glasbi. Na naših »špilih« nikakor niso bili samo Slovenci, vsi ljudje so se zabavali. Pristopili so k nam in nam čestitali, dejali, da jim je všeč naša glasba. Mi smo predstavljali slovensko glasbo in ljudem je bilo to zelo všeč. Zelo smo bili začudeni, da so na naše nastope prišli ljudje tudi iz drugih držav sveta.

Nedolgo nazaj ste posneli videospot za pesem Mirno sanjaj, ki se je med poslušalci prejela skoraj tako dobro kot pesem Pel bi zate. Kakšni so vaši načrti in želje za prihodnost?

Videospot Mirno sanjaj je bil med poslušalci zelo dobro sprejet. Članom ansambla je zelo pri srcu ta dalmatinska glasba, radi jo tudi igramo in prepevamo na naših »špilih«, veselicah, nastopih ... Ljudje jo zelo dobro sprejemajo in zato smo se po uspešnici Pel bi zate se odločili še za pesem Mirno sanjaj. Videospot je zelo lep in tudi na samem snemanju smo zelo uživali. Zgodila pa se je ena anekdota, ko so naši igralki Nini ukradli torbico skupaj z našimi telefoni in na koncu je bilo malce neprijetno ampak glede na to, kakšen videospot je nastal, je bilo to vse pozabljeno. Naši načrti za prihodnost so pa delati čim več dobre glasbe, ki je ljudem všeč in da bodo ljudje še naprej tako dobro sprejemali našo glasbo, nas podpirali, se tako množično udeleževali naših koncertov, naših veselici. Veseli nas, da so naše veselice res vse nabito polne in da je od tega res veliko mladine, ki nas podpira in hodi za nami. Želimo si delati glasbo, ki je ljudem všeč in čim več igrati.

Bi lahko izpostavili skladbo, ki je ansamblu Spev najljubša, ki jo je morda zaznamoval kakšen poseben dogodek ali je šlo za kakšne posebne okoliščine?

Vse skladbe kot svoje radi enako igramo. Najbolj je pustila pečat skladba Pel bi zate in sodelovanje s Klapo Maslina, s katero smo navezali stike in postali pravi prijatelji. Še sedaj izmenjujemo mnenja, se slišimo po telefonu in se obiskujemo. Letos smo bili mi pri njih na obisku v Šibeniku,

Foto: arhiv

lani so bili oni pri nas. Sama skladba je v Sloveniji postala prava uspešnica.

Je skladba Pel bi zate še vedno največkrat zaželjena skladba na vaših nastopih?

Res je največkrat zaželjena, čeprav se ji že tudi Mirno sanjaj približuje po priljubljenosti.

Na katero nagrado ste ansambel Spev najbolj ponosni?

V teh letih se je nabralo veliko nagrad, festivalskih je okoli 30. Vsaka nagrada pusti v srcu in spominu poseben pečat. Ponosni smo na zmago na Vurberku, na Polka valček, na te zmage na Naj viži ... Težko je izpostaviti, ker ima vsaka svojo težo, svoj pomen. Veseli nas, da ko smo kje zmagali, da smo dobili tako nagrado strokovne komisije kot tudi občinstva, kar je bila potrditev za dobro skladbo.

Kot smo lahko slišali na letošnjem koncertu, odlično sodelujete z rudarji in da jim dolgujete še eno pesem. Za kakšno pesem naj bi šlo?

Res je, rudarji so sami dobri ljudje in Šaleška dolina je v znamenju premogovnika. Dobro sodelujemo, igrali smo jim že tudi na Skoku čez kožo. Tako je prišlo do ideje direktorja, Milana Medveda, da naj fantje naredimo nekaj za njegove rudarje. Dogovorili smo se za dve pesmi. Najprej smo naredili polko, za drugo pesem pa besedilo že imamo napisano, tako da bodo sedaj pričele potekati aktivnosti tudi za to drugo pesem, za valček.

Kaj »Spevovci« počnete v prostem času? Se z glasbo ukvarjate profesionalno?

V decembru ne počnemo ničesar drugega, kot samo igramo in hodimo po televizijskih oddajah. Smo res skoraj vsak dan v decembru skupaj, tako da decembra ni časa niti za vaje, niti za karkoli drugega. Po službi se usedemo vavto in gremo na pot. Nismo profesionalci, nam je ansambel Spev hobi. Nobeden se ne ukvarja z glasbo profesionalno, razen naš Edo. Trije smo zaposleni, Boštjan pa ima doma zelo veliko kmetijo, je gospodar. Prosti čas izkoristimo za šport, malo se posvetimo svojim dragim, enkrat na teden imamo vaje, čez vikende igramo.

Kje bo ansambel Spev silvestroval letos? Delovno?

Na silvestrovo se pa ansambel Spev že peto leto zapored odločil, da bo silvestroval v krogu svojih najbližjih, ker smo celo leto toliko od doma, da smo rekli, da te trenutke lahko posvetimo svojim najdražjim. Vedno pa igramo prvega januarja. Letos igramo v Restavraciji Jezero, tako da takrat pa lahko vse lepo povabim, da se udeležijo tega novoletnega plesa.

Še za konec sporočilo za bralce.

V teh prazničnih dnevih želimo čim več zdravja, sreče, miru, osebnega zadovoljstva in da nas bodo še naprej tako podpirali in poslušali našo glasbo, pa bomo tudi mi še z večjim veseljem naredili kakšno novo skladbo.

Melita Hudej

Glasba

Tapravi faloti osvojili Kitajsko

V četrtek, 14. oktobra letos, so se Tapravi faloti odpravili na nepozabno trinajstdnevno popotovanje po Kitajski. Potovanje so začeli v Munchnu, kjer se jim je pridružil kvintet Karnten iz Avstrije. V Londonu pa je njihova skupina postala še številnejša, saj so se pridružili še plesalci folklorne skupine Ungaresca z Madžarske. Po enodnevnem potovanju so najprej pristali v Shanghaiu. To je mesto z največ prebivalci na Kitajskem. Obiskali so sejem Expo, kjer so si ogledali madžarski, avstrijski in slovenski paviljon. Povsod se je razlegala slovenska glasba, avstrijska pesem in madžarski ples. Po tridnevnem pohajkovanju po Shanghaiu so se odpravili v zeleno mesto Nanning. Tu pa se je pravljica šele začela.

Prvi dan so skupaj z avstrijsko skupino obiskali Zobozdravstveno kliniko in univerzo, kjer dnevno sprejmejo preko 1.000 pacientov. Popoldne so imeli vajo za otvoritveni INTERNATIONAL SONG FOLK ARTS FESTIVAL NANNING 2010.

Na popolnoma novem stadionu, ki sprejme okoli 100.000 gledalcev, je bilo vzdušje nepopisno. Največje presenečenje jih je čakalo zvečer na generalki. Preden so stopili na oder, so izvedeli, da je na stadionu 50.000 gledalcev. »Množica vzklikajočih Kitajcev ti požene kri po žilah.« Z nastopom na generalki, kjer ni nastopil še nobeden narodno - zabavni ansambel, so čez noč postali bolj poznani kot v dvanajstih letih po Sloveniji.

Zaigrali in zapeli so svojo skladbo z naslovom Dober dan – ni hao. Na otvoritvi naslednjega dne pa je bilo spektakularno. Faloti obljublajo, da bo posnetek tega festivala mogoče kdaj tudi videti. »Neverjetni občutki, ko stopiš na 100 m velik oder pred 80.000-glavo množico, ki navdušeno vzklika in plaska.« Pred njimi je nastopil slavni ruski pevec Vitas, ki je doobra razgrel množico. Sledili so drugi nastopi, kjer je bilo zopet neponovljivo. Veliko gledalcev, sprejem v špalirjih, z godbo, rokovanja s predstavniki vlade, ogromno fotografiranja ...

Potrebno je bilo podati tudi precej intervjujev za veliko različnih televizijskih postaj. Slovenijo so poskušali predstaviti v najboljši luči. Festival se je končal z nastopom na televiziji, kamor se je uvrstilo 16 skupin iz različnih držav, med njimi tudi Tapravi faloti, ki so se v oddajo uvrstili neposredno, saj so nastopili na otvoritvenem festivalu. Za konec je bil organiziran še banket, kjer so se nastopajoči srečali s člani vlade. Za mizo Slovencev je častno sedela sama ministrica za kulturo. Iz Nanninga so poleteli še v Peking, kjer so obiskali slovensko in avstrijsko veleposlaništvo in bili zelo lepo in toplo sprejeti.

Ogledali so si tudi prepovedano mesto, kitajski zid, stadion »ptičje gnezdo« ter poskusili pekinško raco. To prelepo potovanje se je počasi izteklo. Bilo je neponovljivo, pravljичno, za kar pa se ansambel zahvaljujejo predvsem Franzu

Foto: arhiv

Foto: arhiv

Hascheju iz Avstrije, ki je pripomogel k temu, da so bili tisti, ki so zastopali narodno-zabavne, slovenske in celo evropske barve na daljnem vzhodu.

Prav tako pa so se v teh trinajstih dneh spletle močne prijateljske vezi z Avstriji in Madžari. Prav gotovo boste o tej navezi še veliko slišali.

Alenka Sinigajda

Tretji koncert ansambla Minutka

Dobre stvari, pravijo, je potrebno ponavljati. Ansambel Minutka je tako letos pripravil že tretji koncert obletnice delovanja, ki je potekal v soboto, 27. novembra, v Domu krajanov v Lokovici, kjer so pripravili pester glasbeni večer.

Pripravili so zanimiv program in zadovoljili še tako zahtevne okuse. Slišali smo njihovo novo skladbo Zavrti jo, delo ustajenega tandema Podpečan – Rebernik, ter seveda najlepše melodije iz Avsenikove zakladnice. Presenetila je pevka Natalija s skladbo Kraljica jodlanja, bolj poznano v izvedbi ansambla Vitezi Celjski. V goste so povabili svoje glasbene prijatelje: pevko Heleno Gril, ansambel Donačko in ansambel Pika Poka. Slednji so poskrbeli, da se je polna dvorana obiskovalcev razmigala ter nasmejala. Za obilo smeha so poskrbele tudi "gostje večera", preoblečeni člani Minutke v znani ženski ansambel. S spretnim povezovanjem in humorjem je svoj pečat večeru glasbe pustil tudi

Zvone Lah, sicer vodja ansambla Pika Poka.

Po koncertu so vse zbrane pogostili, sledila je zabava, ki je trajala dolgo v noč.

Vsi že nestrpno pričakujemo prihodnji

koncert, članom ansambla Minutka pa želimo še veliko glasbenih uspehov.

Karin Lambizer

Foto: arhiv

Veselje v Lokovici

V pričakovanju velike skrivnosti vas v času adventa vabimo, da se skupaj prepustimo glasbi, ki nam bo pričarala čudež Svete noči ...S temi besedami je Prosvetno društvo Lokovica vabilo na božično-novoletni koncert, ki so ga priredili v petek, 17. decembra, ob 18. uri v Domu krajanov v Lokovici. Pred polno dvorano so se predstavili: ženski in moški pevski zbor Lokovica, kvintet Lokovica, moški kvartet, mladi glasbeniki in ansambel Minutka. S svojim vokalom je navdušila Darja Pečnik, ki hkrati tudi vodi moški pevski zbor. Rdečo nit koncerta je vlekla Jerca Koren, ki nam je s svojo pripovedjo pričarala spomin na prvi božič in tako naše pričakovanje božiča naredila še slajše.

Melita Hudej

Foto: arhiv

Potopis

Tam. Tam daleč stran.

Sirotišnici v Ndoli, Afrika...

Ko smo s Tadejo in Mirjam pripovedovale ljudem, da se odpravljamo tja, v Afriko, so si nanesli na obraz posebne poteze. Ti zarisi predstavljajo zaskrbljenost, začudenje, po malem tudi strah. »Tam je nevarno,« rečejo. Raznovrstnost podob, ki so se meni odvijale v glavi pred odhodom, je bila velika. Pogosto sem si želela predstavljati, kako je tam, predvsem sem se spraševala, kakšni so ljudje, kako živijo, kakšne so njihove vrednote, po čem hrepenijo. Nisem si znala zamisliti tega njihovega sveta. Tja sem se odpravljala prvič. Prej nisem veliko pozornosti namenjala razmišljanju, zakaj so mi potovanja tako pomembna. Zavedala sem se, da v tem resnično uživam, ko sem tam, daleč stran, začnem zares živeti. Afrika pa mi je prišepnila odgovor na to vprašanje. Potovanje je edinstvena priložnost, da se soočaš s situacijami, ki jih v vsakdanjem življenju redko in težko srečaš. Gre velikokrat za preizkušanje osnovnih življenjskih potreb. Potrebe po hrani, vodi, spanju, potrebe po varnosti, socialne potrebe. Potovanja te prisilijo, da se s temi potrebami in situacijami soočaš. Moraš biti drzen, a hkrati učinkovit pri reagiranju. Potovanje te postavi pred pomembne odločitve, včasih se odloča tudi o življenju in smrti. A zavedati se je potrebno, da se potovanja pojavljajo v številnih oblikah in različicah. Prav je, da vsak najde tisto, ki mu najbolj ustreza.

Žal mi je, da nisem natančneje preštela, kolikokrat se je naša zamisel potovanja popolnoma spremenila. Spontanost igra na takšni poti ključno vlogo. Zavedati se moraš, da se bo pohajkovanje skoraj vedno odvil drugače od filma, ki si si ga ustvaril v glavi. Včasih te dejanski scenarij razočara, saj se še vedno oklepaš prvotnih idej, a zelo hitro lahko s pomočjo dobre volje in z opravljenim tečajem improvizacije spoznaš, da ti je tudi spremenjena igra vlog pisana na kožo.

Kar precej časa smo potrebovale, da smo se odločile, v kateri del črne celine se

bomo odpravile. Tovrstna odločitev zahteva pridobivanje podatkov o posameznih državah iz raznovrstnih virov. Večinoma smo brale forume, internetne bloge popotnikov, ki so v posameznih državah že bili, brskale po turističnih vodičih. Kljub vsemu pa ti podatki ne morejo jasno predstaviti informacij, ki si jih želiš pridobiti, da bi se lahko odločil, katero državo boš izbral. Razlog za to je preprost. Vsake oči imajo svojega malarja. Vsak doživlja določeno državo in ljudi v njej na svoj specifičen način, nekdo se bolj osredotoča na naravo in pokrajino, drugi bolj na ljudi, tretji spet na kulturno dediščino. Posledično je izbira destinacije velikokrat loterija. Nikoli čisto zares ne veš, v kaj se spuščaš. A prepričana sem, da je v rokah tistega, ki potuje, zmožnost, da iz posamezne destinacije potegne tisto, kar mu je pomembno in kar si želi doživeti. In nastopil je trenutek odločitve. Potovale bomo po Zambiji in Namibiji.

Posebnost tega potovanja je bil obisk sirotišnice. Težava, s katero se moraš soočiti že kar na samem začetku, je v sami organizaciji tovrstnega prostovoljnega dela. Če se želiš zadeve lotiti formalno, je to potrebno izpeljati s pomočjo različnih organizacij, ki imajo posebne pogoje

glede tega, koliko časa moraš to delo opravljati, hkrati pa je potrebno za to prostovoljno delo tudi plačati. Težko se je sprijazniti z dejstvom, da je v našem svetu v današnjem času potrebno plačati, če želiš nekemu, ki je pomoči potreben, pomagati. Veliko sem se v mislih poigravala s tem vprašanjem in skušala poiskati odgovore nanj. Bistvena težava se pojavi pri načinu prostovoljnega dela, ki smo si ga me želele izpeljati. V sirotišnici smo imele namen ostati dva tedna. Realno gledano v dveh tednih težko pomagaš v takšnem obsegu, kot bi si organizacije in odgovorni želeli. Potrebuješ kar nekaj časa, da spoznaš situacijo in se v njej znajdeš, nato šele lahko začneš prispevati svoj delež. Kot so rekli, dva tedna sta ravno dovolj časa, da narediš veliko zmešnjavo, ko vnašaš v delo svoje elemente, potem pa greš. Tisti, ki ostanejo, pa morajo to zmešnjavo počistiti. S tem argumentom se lahko strinjam. Ne morem pa se strinjati, da je potreben čas za uvajanje in spreminjanje rutine, ki v tistem okolju obstaja, dovolj velik razlog, da prostovoljnega dela ne moreš izpeljati. Ne morem si predstavljati, da bi lahko za trenutek obstala in rekla, da smo s svojo prisotnostjo naredile več zmešnjave kot pa koristili. Zaradi vseh začetnih težav z izvedbo dela v sirotišnici smo se obrnile na patra Miha

ŠOLSKI CENTER VELENJE

mavrica znanja (od 1958)

Trg mladosti 3 • 3320 Velenje • tel.: 03 896 06 00 • www.scv.si

KDOR DELI, SE MU V ROKAH MNOŽI.

ŽELIMO VAM VELIKO DOBREGA, MNOGO VZPODBUDNIH NOVIC IN MEDSEBOJNE NAKLONJENOSTI. SREČNO 2011.

Denar, namenjen za nakup novoletnih voščilnic, podarjamo družinam dijakov ŠC Velenje, ki so v finančni stiski.

Srečno 2011!
v letu

MESTNA OBČINA
VELENJE

Drevenška, ki v Zambiji opravlja misijonsko poslanstvo že več kot 30 let. Dobrosrčno je uslišal naše prošnje ter se dogovoril, da so nas v oktobru sprejeli v sirotišnici v Ndoli.

Težko je skleniti misli o tem, kaj smo počele, kako smo počele in kakšne so bile posledice tega početja tam, daleč stran. Brez slabe vesti pa lahko rečem, da smo delale s srcem in tako, kot smo najbolj znale. Največ mojih pomislov se osredotoča na to ali smo tem otrokom in malčkom zgolj pokazale nove potrebe, jim odprle vrata do sončnih žarkov, naklonjenosti, pozornosti, nežnosti, skrbnosti, čistoče, potem pa odšle in s tem vrata zaprle. Kaj pa če bodo od sedaj naprej močno hrepeneli in si želeli, da se vrata ponovno odprejo, kaj pa če jim bo zaradi vzbujenih novih potreb bolj hudo, če bodo žalostni, ker teh potreb ne bodo mogli zadovoljiti?

Dan v sirotišnici se je začel z glasnim petjem nepoznane pesmi neposredno pod našim oknom. Zmedena zaradi nenavadnih zvočnih dražljajev sem se spraševala, kaj se dogaja. Bila je deklica, predvidevam, da z motnjo avtističnega spektra, ki je rada posedala ob hiški, v kateri smo prostovoljke prebivale, prepevala, se pogovarjala in oponašala mijavkanje. Polne pričakovanja smo stopale proti sirotam. Spreletavale so me misli, kako naj

se otrokom približam, kako naj jih vzpodbudim, da me bodo sprejeli medse. Še dobro nisem naredila prvih korakov, ko so otroci na vso moč stekli proti nam, njihovi gibi in izrazi na obrazih so izžarevali veselje in navdušenost. Kmalu sem ugotovila, da nimam dovolj rok, prstov in nog, da bi jih lahko delila z njimi in jim omogočila stik in dotik, ki so si ga tako želeli. Takoj so me imeli. Tistih nekaj dni so bile moje misli ves čas z njimi, a sem že takrat vedela, da bodo ostali z mano celo življenje. Sprehodili smo se od hiške do hiške. Vsaka je imela svojo občutljivo zgodbo, nasičeno z razlogi, zakaj so otroci ostali sami, brez najbližjih, brez družine, brez ljudi, ki bi za njih skrbeli. Vsaka je imela sobo, natrpano z ležišči. S težavo si priključem misli, ki so me takrat prevzemale. A spomnim se, bila sem vesela, da imajo sirote prostor, kjer lahko spijo, in da imajo hrano, da niso lačne. Spomnim se posmrkanih noskov na umazanih obrazkih, raztrganih hlač, izpranih in popackanih majic in specifičnega vonja po nečistoči. Najmlajši so se tudi po trije drenjali v eni postelji in bili prepuščeni sami sebi. Zasišla sem glasne zvoke le malo starejših dojenčkov, ki so prihajali iz kopalnice. Odprla sem vrata. Več kot deset jih je ubogljivo sedelo na kahlicah. Po rokah so vlačili pokakane plenice in oblačila ali pa najrazličnejše nepredstavljive pripomočke, ki so jim prišli pod roke, da bi se v teh dveh urah, ki so jih dan za dnem preživljali brez nadzora odrasle roke,

zamotili. Bili so prisrčni, nasmejani in umazani. Če si jim namenil zgolj prijazen pogled, besedo, ki je niso razumeli, jih pobožal po objokanem obrazku, so jim velike osamljene oči zažarele. Po dveh urah je prišla oskrbovalka, zgrabila jih je in posadila na pult ter enega za drugim usmerila pod curek mrzle vode. Nataknila jim je oblačila, ki so ji prišla pod roko, ter jih posadila v posteljice, kjer so preživeli preostanek dneva. V času kosila so jim s hitrimi in ostrimi gibi v usta potisnile vročo dozo polente, ki je niti odrasel človek ne bi bil sposoben pogoltniti v enem samem grizljaju. Težko je bilo gledati otroka, ki je hlastal za zrakom, saj mu je hrana uhajala nazaj iz ust, oskrbovalke pa so že pripravljale novo porcijo in jo tiščale v usta. Nekaj minut časa so s tem početjem verjetno prihranile. V popoldanskem času je sledilo previjanje. Otrok, ki je svojo potrebo opravil v dopoldanskem času, je moker in umazan čakal do popoldneva, ko je bil čas za umivanje. Če se temu sploh lahko tako reče. Šlo je bolj za zamenjavo umazane plenice iz blaga z drugo, ki je imela tako velike luknje, da si moral uporabiti kar nekaj domišljije, da si jo lahko na majhno črno ritko sploh nadel. Hlač in majice, ki so se navzele vonja in mokrote, navadno niso zamenjale. Ure do večerje so preživljali v posteljih. Tako kot vse preostale ure dan za dnem in noč za nočjo. Po večerji v postelji, okrog šestih popoldne, je bil čas za spanje do jutra. In odvrтел se je še en

dan za zidovi sirotišnice. In odvilo se jih bo še kar nekaj, dokler ne bodo napolnili sedem let, ko bodo odšli v šolo in v nov dom. A sprašujem se, kakšen bo ta novi dom. Dobile smo občutek, da spada sirotišnica, v kateri smo bile, med boljše urejene.

Naslednji dan je bil nekoliko drugačen. Ko smo zjutraj otročke s skupnimi močmi previle, jih nismo položile nazaj v posteljice, temveč smo po tleh razgrnile odeje in jih posadile na njih. Odločitev, koga izmed črnih kodrčkov boš najprej vzel v naročje, ni bila lahka. Čisto vsak izmed njih je objem, dotik in skrb še kako potreboval. In tako so minevali dnevi in rasle so naše izkušnje in razvijale so se naše ideje, kako kar najbolj pomagati njim, ki so bili pomoči zelo potrebni. In smo razgrnile bambusovo preprogo na dvorišče in posedle vse, od prvega do zadnjega ven, na sveži zrak. In smo posedle vse otroke s posebnimi

potrebami, od prvega do zadnjega na vozičke in jih popeljale po dvorišču. Kupile smo žoge in kolenčnice, da bi otroci prosti čas preživljali bolj kvalitetno. Ni bilo vedno enostavno, s težavo smo si pridobile avtoriteto nekoliko starejših otrok, ki so sprva pretepali mlajše, jim jemali igrače in jih s pomanjkanjem občutka potiskali na gugalnicah. Sprva je bilo veliko kričanja, joka in nezadovoljstva. Tudi oskrbnice niso bile zadovoljne z nami, saj so imele zdaj z otroki več dela. A smo vseeno vztrajale. In kmalu se je zgodilo. Starejši otroci so v vrsti čakali pred hiško otrok s posebnimi potrebami, da bi jih lahko z vozički popeljali po peščenici. Spet drugi so v hipu, ko smo najmlajše posedle na bambusove preproge pred hišo, prihiteli in jih vzeli v naročje, se z njimi igrali in jih tolažili, ko so se udarili. Najmlajše, stare manj kot štiri mesece, smo vsak dan jemale v naročje, jih nesle na sveži zrak in poskrbele, da je bilo mleko v stekleničkah dovolj ohlajeno, da jih ni

opeklo po ustih. Ja, dejavnosti, ki so pri delu z našimi otroki še kako logične, samoumevne in zahtevane. A tam, tam daleč stran, pa so velikokrat neobičajne.

Pred prihodom v sirotišnico sem se spraševala, na kak način bom sploh lahko pomagala tem otrokom. Zavedala sem se, še preden sem zagledala njihove osamljene obrazke, da bodo bolj, kot bom jaz doprinesla k njihovem življenju, oni spremenili mojega. Iz pogledov, ki so izžarevali željo po tem, da bi bili vsaj za nekoga pomembni, da bi jih vsaj nekdo potolažil, ko jih kdo udari, jim vzame igračo, sem prvič v življenju občutila, da je moje početje res pomembno in da lahko pomagam pri spremembah, pa čeprav čisto majhnih. Po nekaj dneh izražanja preproste naklonjenosti do otrok in drobnih nasmehov, preživljanja časa z njimi in izvajanja osnovne higiene, so se v očeh majhnih črnih nagajivčkov prižgale iskricke zadovoljstva. Žalostne poglede začetnih dni so zamenjali iskreni nasmehi, posmrkani noski so postali čisti. Na prej brezizraznih obrazkih so se prikazovali začudenje, veselje, žalost. Zavedala sem se, da je to, da si sploh lahko žalosten, že velik napredek. Veliko bolj zaskrbljujoča je neodzivnost brez joka, brez nasmeha.

In nastopil je zadnji dan. Nastopil je prehitro. Misel na to, kaj se bo z njimi zgodilo jutri, kdo bo stal ob njih, ko bodo prvič prestopili šolski prag, ko bodo prvič nesrečno zaljubljeni, je sprožala v meni grenak občutek. Prebujali so se strahovi o njihovi nepredvidljivi prihodnosti, polni težkih preizkušenj. Slovo od njih, ki so mi odprli toliko novih vprašanj in pogledov na svet, me je ohromilo. Ob pesmici, ki so nam jo zapeli, ko smo odhajale, so solze kar same polzele po izjokanem licu. Še zadnjič se je moj pogled ustavil najprej na enem, potem na drugem in na koncu na vseh pramenih kodrastih las.

besedilo in foto: Mojca Andrejč

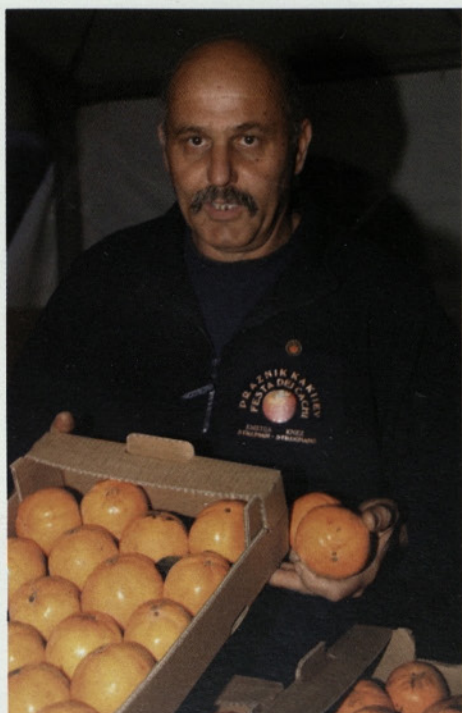

Fotoreportaža

Sadeži bogov

Sredi novembra se je v Strunjanu odvijal tridnevni deseti jubilejni praznik kakija, ki ga je obiskalo več kot deset tisoč ljudi iz vse Slovenije, veliko tudi iz Šaleške doline. Organizatorji so v okviru Turističnega društva Solinar pripravili zares odlično dogajanje, v katerem je imel svoje častno mesto samo "rajski" sadež kaki. Ob tem so pridelovalci prodali velik delež letošnje letine. Udeleženci so se lahko zabavali, uživali kulinarčne dobrote iz kakija ter morja, ogledali so si različne razstave in predstavitve, prisluhnili strokovnim temam ter odličnim glasbenim skupinam. Ob prodaji kakijev ter kakijevih sadik, ponudbi kakijeve velikanske pite krostate, merila je kar okrog 15 m², je bila zanimiva tudi tridnevna kmečka tržnica z degustacijami doma pridelanih pijač in vloženi sadežev ter zelenjave. Med številnimi tekmovanji in igrami je udeležence navdušil izbor največjega kakija. Le-tega je pridelal Silvano Knez iz Strunjana, potomec očeta, ki je prvi nasadil kakije v Strunjanu, potem ko jih je pred skoraj sto leti prinesel s Sicilije. Največji sadež je tehtal 488 g, kar je za tri normalne sadeže.

besedilo in foto: Jože Miklavc

Zaključnik

Takšen čas lani sem se dogovoril z izdajateljem revije List, da po pavzi, dolgi leto dni, prevzamem urejanje te revije vsaj še za eno leto s precej odprto opcijo, da se to leto potegne v ves štiriletni mandat. Po tiho sem pred letom dni še verjel, da bi morebiti v letu, ki se v teh dneh izteka, našli dovolj motiva za razvoj Lista v (po moje »naravno«) delitev na časopisno – informativni del ter revijalno – kulturni del. Tisti, ki vedo kaj vse se skriva v tej ideji jo morda še kdaj obudijo k življenju, drugim pravzaprav niti ni treba vedeti kaj imam v mislih.

Verjamem, da razvojna pot Lista na tej vsebinski in oblikovni stopnji (še) ni končana. Karkoli pa bi se v razvojnem smislu zgodilo z Listom, sem prepričan, da bi njegov vsebinski razvoj terjal novo izdajateljsko platformo, bodisi bi to bil nov zavod bodisi samostojna profitna družba. Vsekakor pa bi koncept, kot logično izhaja iz dosedanjega ustroja, bil sposoben in potreben samostojne poslovne subjektivitete in bi bil takšen relativno hitro sposoben samostojnega obstanka in preživetja treh do petih redno zaposlenih. Seveda v tej tezi ni zgolj populističen namig na ustvarjanje novih delovnih mest, (ki bi, mimogrede, bila vsaj tako pomembna kot vsa nova delovna mesta, ki naj bi izšla iz šestega bloka...); v tej tezi se namreč skriva zametek drugačnega, samostojnega in avtonomnega žurnalizma v Šaleški dolini, ki ga tod še ni bilo in bi pozitivno vplival tudi na obstoječe enosmerne medije v tem okolju. Veliko večja verjetnost pa je, da se z Listom, kot ga poznamo sedaj, ne bo zgodilo nič in bo nespremenjen štel svoja leta naprej. Tudi to je možno - še več: prav verjetno je in takšna je lahko revija še vedno predvsem izziv za prihajajoče moči in obenem dobra kadrovska pripravjalnica drugim medijskim hišam v bližnji in daljni okolici, kot je že ves čas svojega izhajanja.

Ob tej priložnosti (tretjega slovesa od urejanja Lista), naj se zahvalim vsem sodelavkam ter sodelavcem z iskreno željo, da bodo še naprej opravljale svoje delo, torej pisanje, zavzeto in z vso vnemo, kot to počnejo ves čas in se v isti sapi opravičujem za vse napake, ki sem jih morebiti storil in tako nehote spravil koga v slabo voljo.

Srečno MMXI!

odgovorni urednik

foto Petra Veber

Skupina **hse** Energija nas povezuje in združuje!

TES
TERMOMELEKTRARNA ŠOŠTANJ

Naj bo vaš božič
toplo ognjišče
sredi mrzle zime s srebrno zvezdo v očeh.
Ob novem letu
pa en sončen žarek več v vašem srcu
in en nasmeh več na vašem obrazu.

OBČANOM IN OBČANKAM ŠOŠTANJA
ŽELIMO LEPE IN VESELE PRAZNIKE
TER SREČNO NOVO LETO
2011!

Vse,
v kar upate,
naj se izpolni.
Kar iščete,
naj se odkrije.
Kar si želite,
naj se uresniči!

Lepe praznike in srečno 2011,
Vam želi

hse

Holding Slovenske elektrarne d.o.o.

NIVIG

Podjetje za nizke gradnje in komunalno infrastrukturo ter
druge storitve d.o.o.

Aškerčeva 20, Šoštanj, tel/fax 03 891 10 03/04

Zavod za kulturo Šoštanj
Trg svobode 12
3325 Šoštanj

Velenje

Sp Do 35

LIST

2010

352(497.4 Šoštanj)

9005548,12

COBISS e

KNJARNICA VELENJE

*Decembrske dni zaznamuje veselo
pričakovanje novega leta.*

*Želimo vam, da vam prinese vse tisto
kar se vam do sedaj ni uresničilo in
vas preseneti z lepimi dogodki. Vanje
vključite tudi obiske naših prireditev.
Topel in miren božič in čudovito leto
2011!*

Zavod za kulturo Šoštanj